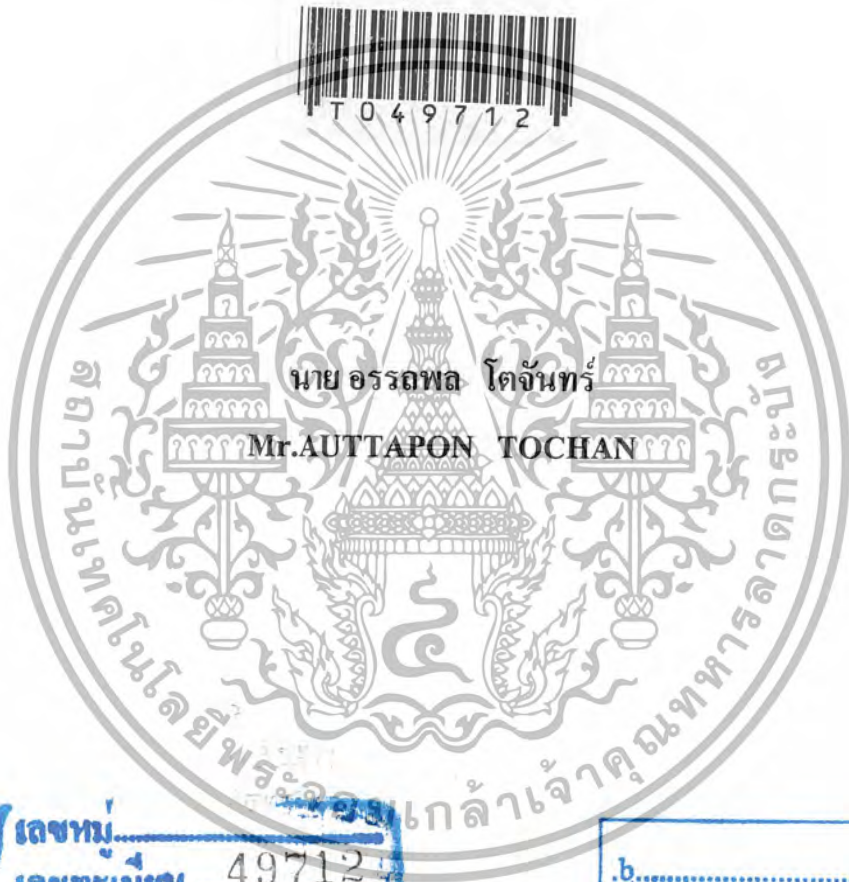

สำนักหอสมุดกลาง - พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์แนวชีวิต เรื่อง “มือปืน ดอกไม้ คำสั่งฆ่า”

DIRECTING OF DRAMA FILM TITLE “THE WAYS OF KILLER”

นาย อรรถพล โตจันทร์

Mr.AUTTAPON TOCHAN

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 49712
วัน, เดือน, ปี 1 2 ส.ค. 2547

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปะการศึกษาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์แนวชีวิตเรื่อง “มือปืน ดอกไม้ คำสั่งฆ่า”

DIRECTING OF DRAMATIC FILM TITLE “THE WAYS OF KILLER”

ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

(อาจารย์กิตติ สรมณี)

วันที่.....

3 2. 46

หัวหน้าภาควิชา.....

(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

วันที่.....

3 2. 46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ การกำกับภาพยนตร์ แนวชีวิต เรื่อง “มือปืน ดอกไม้ คำสั่งฆ่า”
DIRECTING OF DRAMA FILM TITLE “THE WAYS OF KILLER”
ชื่อ นาย อรรถพล โดจันทร์
สาขา ภาพยนตร์ และ วีดีโอ ภาควิชาบันเทิงศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ กิตติ สรมณี
ปีการศึกษา 2545

ภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นการนำชีวิตของบุคคลที่อยู่ในวงการมือปืนออกมาแสดงให้เห็นถึง วิถี
ของพวกเขา โดยข้าพเจ้าจะเล่าเรื่องออกมาในลักษณะของภาพยนตร์แนว ชีวิต แต่ก็จะมีการผสม
ผสานความเป็น Action ลงไปด้วย ซึ่งทำให้การศึกษาของข้าพเจ้าในครั้งนี้จะมุ่งเน้นไปที่ การสร้าง
ความแปลกใหม่ให้กับการเล่าเรื่องที่ถูกจำกัดอยู่ในความเป็นภาพยนตร์สั้น ในจุดนี้เองคือสิ่งที่
ข้าพเจ้าต้องการที่จะ ใส่ใจที่สุด รายละเอียดต่างๆต้องอิงจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเต็มที่
ตามกำลังสมองของข้าพเจ้า แล้วผลงานที่ออกมา ก็จะเป็นบทสรุปของคำว่า การศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลงได้ก็ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลต่างๆมากมาย ดังต่อไปนี้

- ขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ กิตติ สรมณี และคณะกรรมการที่ช่วยให้คำปรึกษาและแนะนำ
- อาจารย์และเจ้าหน้าที่ประจำภาควิชาศิลปะทุกท่าน
- คุณพ่อ คุณแม่ และทุกคนในครอบครัว
- นักแสดงทุกท่านที่สละเวลามาให้
- เพื่อนๆทีมงานทุกคนที่มาช่วยเหลืออย่างเต็มที่
- น้องๆ FRAME REC GROUP
- หนังสือรวมเรื่องสั้น “สมุดปกดำกับใบไม้สีแดง” ของ จิวิทร์ เลียววาริณ สำหรับแรงบันดาลใจ และขอขอบคุณบุคคลที่มีส่วนร่วมในงานชิ้นนี้ทุกท่าน

นาย อรรถพล โตจันทร์
มีนาคม 2546

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง

บทที่

1	บทนำ	
	ความเป็นมาของโครงการ	1
	คำจำกัดความของโครงการ	1
	วัตถุประสงค์	1
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
	ขอบเขตการศึกษา	2
	แหล่งข้อมูล	3
	ขั้นตอนการศึกษา	3
2	การค้นคว้าและหาข้อมูลสำหรับโครงการ	
	2.1 ปัจจัยสำคัญสำหรับภาพยนตร์สั้น	4
	2.1.1 พื้นฐานของแนวทางในการสร้างภาพยนตร์สั้น	4
	2.1.2 องค์ประกอบของตัวละคร	6
	2.1.3 โครงสร้างของบทภาพยนตร์สั้น	8
	2.2 ภาพยนตร์แนวชีวิต	11
	2.2.1 ความหมายของภาพยนตร์แนวชีวิต	11
	2.2.2 จุดประสงค์ในการนำเสนอภาพยนตร์แนวชีวิต	12
	2.2.3 ลักษณะของภาพยนตร์แนวชีวิต	12

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3	ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ“มือปืน”	13
2.3.1	จุดเริ่มต้นของอาชีพมือปืน	13
2.3.2	สาเหตุที่ทำให้เกิดมือปืนรับจ้าง	14
2.3.3	มือปืนรับจ้างในปัจจุบัน	15
2.4	การสร้างพล็อตเรื่อง	18
2.4.1	พล็อตแบบ Classical Design	20
2.4.2	พล็อตแบบ Minimalism	21
2.4.3	พล็อตแบบ Anti-structure	22
3	บทภาพยนตร์	
3.1	เรื่องย่อ “มือปืน ดอกไม้ คำสั่งฆ่า”	24
3.2	โครงเรื่องขยาย	25
3.3	บุคลิกตัวละคร	26
3.4	การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1	28
3.4.1	ปัญหาที่พบในการเรียนบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1	32
3.4.2	แนวทางการแก้ปัญหา	32
3.5	การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2	33
4	ขั้นตอนการเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ	
4.1	การคัดเลือกนักแสดง	41
4.2	ฉากและสถานที่ในการถ่ายทำ	47
4.3	บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ	53
4.4	ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง	80
4.5	ใบแยกย่อยบทถ่ายทำ	82
4.6	Stripboard	84

5	การถ่ายทำภาพยนตร์	
5.1	งานถ่ายทำภาพยนตร์	85
5.2	งานแสดง	86
5.3	Continuity Report	87
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	
6.1	การตัดต่อลำดับภาพ	97
6.2	การตัดต่อลำดับเสียง	101
6.3	ใบงบประมาณการการถ่ายทำ	103
7	บทสรุป	
7.1	ปัญหาและการแก้ไข	104
7.2	ข้อเสนอแนะ	106
	บรรณานุกรม	107
	ประวัติผู้เขียน	108

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		
4.1	ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “ประชา”	43
4.2	ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “กฤษ”	44
4.3	ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “เสี่ยยก”	45
4.4	ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “ลัคดา”	46
4.5	ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำ ฉากสวนในโรงพยาบาล	47
4.6	ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำ ฉากบริเวณแฟลคของประชา	47
4.7	ภาพแสดงการออกแบบฉาก ออฟฟิศเสี่ยยก	48
4.8	ภาพแสดงการออกแบบฉาก ห้องกบดานของประชา	49
4.9	รูปภาพเครื่องแต่งกาย	51
5.1	ภาพแสดงเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	95
6.1	ภาพแสดงตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพ	100

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของโครงการ

โครงการนี้เกิดจากความประทับใจหลังจากที่ได้อ่านเรื่องสั้นของ วินทร์ เลียววาริณ ในหนังสือ “สมุดปกดำกับใบไม้สีแดง” จึงต้องการที่จะคัดแปลงเนื้อหาบางส่วนจากหนังสือเล่มนี้และนำเอาเพียงกลิ่นอายของเรื่องมาถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของภาพยนตร์ จุดที่น่าสนใจอยู่ที่เราจะสามารถเปลี่ยนจากตัวหนังสือให้กลายเป็นภาพที่สื่อสารความหมายได้ตรงกันอย่างไร และตัวละครในเรื่องนี้เป็นบุคคลที่ทำอาชีพในโลกมีค ซึ่งป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

คำจำกัดความของโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนว ชีวิต

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาการปรับเปลี่ยนจากเรื่องสั้นให้กลายเป็นภาพยนตร์

2. หนทางทางการเล่าเรื่องแบบใหม่สำหรับการทำภาพยนตร์จากเรื่องสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วิเคราะห์ตัวละครจากเรื่องสั้น เพื่อให้เข้าใจแล้วนำมาใช้ในส่วนของการกำกับนักแสดงจริง
4. ศึกษาการใช้ภาษาภาพให้สอดคล้องและมีความหมายตรงกับภาษาเขียน โดยเน้นที่ความกระชับในการเล่าเรื่อง

แนวทางการบรรลุปเป้าหมาย

1. วิเคราะห์และตีความหมายจากเรื่องสั้น ทำความเข้าใจในการถ่ายทอดให้ออกมาในรูปแบบของภาพยนตร์
2. นำภาพยนตร์ที่ดัดแปลงมาจากหนังสือมาวิเคราะห์ถึงแนวทางในการใช้ภาพและเสียงที่เหมาะสม
3. ปรึกษาและสอบถามจากตัวผู้เขียน เพื่อให้เข้าใจถึงรายละเอียดเล็กๆ ก่อนปรับเปลี่ยนและเลือกนำมาใช้ที่เหมาะสม
4. ปรึกษาและสอบถามกับผู้ที่มีความสามารถในการเขียนบทจากเรื่องสั้น ให้กลายมาเป็นบทภาพยนตร์สั้น
5. ใช้หลักการที่เป็นขั้นตอนในการคัดเลือกนักแสดง โดยมีเงื่อนไขที่ชัดเจนในการคัดเลือก

ขอบเขตการศึกษา

ภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้น 1 เรื่อง

ความยาว 15 นาที

ถ่ายด้วยวีดิโอระบบ Digital

แหล่งข้อมูล

1. นิตยสาร Bioscope คอลัมน์ Screenwriting ตั้งแต่ฉบับที่ 10-12
2. ภาพยนตร์อ้างอิงที่สำคัญได้แก่
 - The Rainmaker ภาพยนตร์ที่สร้างจากหนังสือของ จอห์น กิซแฮม
 - The Professional Leon ภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของมือปืน รวมถึงชีวิตความเป็นอยู่
3. วินทร์ เลียววาริณ ผู้เขียน เรื่องสั้นแนวหักมุมเรื่อง สมุดปกดำกับใบไม้สีแดง

ขั้นตอนการศึกษา

1. เสนอหัวข้อพิจารณาอธิบายแนวความคิด และความสำคัญในการศึกษาลักษณะรูปแบบของ ภาพยนตร์ที่ต้องการจะศึกษา โดยวิเคราะห์รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลที่เหมาะสมที่สุดมาประกอบให้เป็นรูปแบบที่ต้องการ
2. ทำการปรับเปลี่ยนจากเรื่องสั้นให้กลายเป็นบทภาพยนตร์ โดยคำนึงถึงความหมายและความเหมาะสมที่มีประเด็นชัดเจนและมีสาระบันเทิง
3. เตรียมการถ่ายทำ (Pre-production) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้ และเรื่องราวที่ชัดเจนมาวิเคราะห์เพื่อนำมาสนับสนุนเป็นเหตุผลในการเลือกหาสถานที่ถ่ายทำ และนักแสดงให้เหมาะสมมากที่สุด
4. กระบวนการผลิต นำข้อมูลทั้งหมดมารวบรวม และคัดเลือกมาปฏิบัติจริง โดยใช้หลักการกำกับภาพยนตร์ (Directing) การผลิต (Production) และ Art Direction ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและตอบสนองประเด็นได้
5. การลำดับภาพ (Post-production) นำภาพและเสียงมาเรียงร้อยกันให้เกิดความสนุกสนานน่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและหาข้อมูลสำหรับโครงการ

2.1 ปัจจัยสำคัญสำหรับภาพยนตร์สั้น

2.1.1 พื้นฐานของแนวทางในการสร้างภาพยนตร์สั้น

1. ความยาว (Length)

ความยาวของการทำภาพยนตร์สั้นนั้นมักจะเป็นปัญหาเสมอว่าควรจะมีความยาวแน่นอนหรือไม่ เท่าไหร่จึงจะพอเหมาะพอดี

กฎเกณฑ์ในการกำหนดความยาวของภาพยนตร์สั้นนั้น ไม่มีกฎตายตัว ที่มีการสร้างกันในปัจจุบันก็มีตั้งแต่ 1-30 นาที แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ความยาวที่เหมาะสมที่สุดสำหรับภาพยนตร์สั้นก็คือ ความยาวที่สามารถตอบโต้ประเด็นได้อย่างเหมาะสม เล่าเรื่องได้อย่างสมบูรณ์และครบถ้วนทั้งหมดนี้จึงขึ้นอยู่กับผู้กำกับเพียงผู้เดียวว่าจะตัดสินใจให้หนังของตนเล่าเรื่องราวเป็นอย่างไร บางคนกลัวว่าจะทำให้ผู้ชมไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนถ่ายทอด หรืออาจจะชอบฉากนี้เป็นพิเศษต่างๆที่ไม่ได้สร้างความหมายอะไรมากนัก จึงอาจทำให้ภาพยนตร์ที่สร้างออกมามีความยืดเยื้อเกินความจำเป็น หรือผู้กำกับขาดประสบการณ์ในการแตกเรื่องราวให้คนดูสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องจึงทำให้เรื่องราวสั้นห้วนไปได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องคือความคิดลึกซึ้งที่เป็นนามธรรม หรือความคิดที่ยึดโครงสร้างของเรื่องและนำเสนอผ่านตัวละคร เป็นแก่นหลักของการแสดงทั้งหมด บอกอีกอย่างก็คือแก่นของเรื่องเป็นศูนย์กลางของความคิดหลักที่เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดที่ผู้กำกับต้องการที่จะสื่อสารกับคนดู นอกจากนี้แล้วความสำคัญของการมีแก่นเรื่องไว้ก็เพื่อเมื่อเราคิดเหตุการณ์หรือเรื่องราวอื่นมาใส่ เราก็จะมีแก่นเรื่องไว้ควบคุมคอยยึดเรื่องราวทุกอย่างหรือองค์ประกอบอื่นๆเข้าไว้ด้วยกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

การสร้างหนังจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ควรจะให้แง่คิดให้กับผู้ชมบ้างและพยายามสื่อสารให้ผู้ชมเข้าใจ เมื่อทำได้เช่นนั้นก็เกิดคุณค่ากับงานของเรา เพราะภาพยนตร์ก็เหมือนกับวรรณกรรมถ้าเราสร้างความหมายอย่างหนึ่งให้กับมัน ให้คนที่ได้อ่านรู้สึกตระหนักหรือสะกิดใจในเรื่องที่เขามองเข้าไป นั่นก็คือความสำเร็จเช่นเดียวกับภาพยนตร์นั่นเอง ความคิดหลักของเรื่องส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สังคม สภาพแวดล้อมรอบๆตัว เป็นต้น

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ความขัดแย้งเป็นการกำหนดความต้องการหรือเป้าหมายบางอย่างให้กับตัวละคร แล้วสร้างอุปสรรคให้เกิดขึ้นเพื่อให้ตัวละครพยายามที่จะแก้ไขปัญหานั้น ซึ่งจะช่วยให้เรื่องราวดำเนินไปได้ การขัดแย้งนี้คือการต่อสู้กันระหว่างตัวละครกับปัญหา หรือการขัดแย้งกับปัญหาเพื่อบรรลุในเป้าหมายของตน โดยหากเพิ่มข้อขัดแย้งเข้าไปก็ยิ่งจะทำให้ภาพยนตร์ของเรามีความเข้มข้นขึ้น

พื้นฐานความขัดแย้งมีอยู่หลายแบบ คือ

- ความขัดแย้งภายในจิตใจตนเอง (Internal)
- ความขัดแย้งระหว่างบุคคล (Personal)
- ความขัดแย้งระหว่างคนกับสังคม (Social Environment)
- ความขัดแย้งระหว่างคนกับธรรมชาติ (Physical Environment)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความขัดแย้งสามารถเกิดขึ้นแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายแบบรวมกันก็ได้ เป็นการดึงความสนใจของเราไปหาความยากลำบากของตัวละครหลัก แต่เมื่อเราใช้ความขัดแย้งหลายๆแบบรวมกัน ควรจะหาจุดเชื่อมของอารมณ์ โดยแสดงสาเหตุของการกระทำของตัวละครหลักออกมาอย่างชัดเจน แล้วเรื่องของเราก็มีความน่าสนใจขึ้นเมื่อข้อขัดแย้งได้ถูกแก้ไข เพราะถ้าตัวละครสามารถได้ถึงต่างๆมาอย่างง่ายดาย ก็จะไม่เกิดเรื่องราวได้

4. เหตุการณ์เดียว (One primary event)

ภาพยนตร์สั้นนั้นควรเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในเวลาอันสั้น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอาจจะเกิดในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง หรืออาจกินระยะเวลาในหนึ่งหลายวันหรือหลายอาทิตย์ ไม่ควรเป็นอย่างยิ่งที่จะใช้เหตุการณ์หลายๆเหตุการณ์มาเล่าเรื่องนอกจากไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเล่าแล้ว อาจจะทำให้ อรรถรสที่จะได้เปลี่ยนไปด้วย

5. ตัวละครเดียว

ตัวละครก็คือมุมมองหรือวิธีในการมองโลกในแง่มุมต่างๆ โดยผ่านตัวละครของเราซึ่งอาจเป็นกลุ่มผู้คนต่างสถานะและมีมุมมองที่แตกต่างกันออกไปตามสภาพแวดล้อมและพื้นเพของแต่ละคน

ในภาพยนตร์สั้นควรมีตัวละครนำเพียงตัวเดียว และควรจะสร้างตัวละครให้มีความน่าสนใจ เพราะด้วยเหตุผลว่าภาพยนตร์ขนาดสั้นมีข้อจำกัดทางด้านเวลาเข้ามาเป็นตัวกำหนด จึงไม่มีเวลามากพอที่จะสร้างหรือพัฒนาเรื่องราวให้สลบซับซ้อนได้ ดังนั้นจึงควรแสดงความเป็นตัวครั้นๆ ให้เห็นได้อย่างชัดเจนในเวลาอันสั้น

2.1.2 องค์ประกอบของตัวละคร

อีกสิ่งหนึ่งที่ควรให้ความสนใจในตัวละครก็คือการแยกองค์ประกอบของตัวละครซึ่งมีดังต่อไปนี้

นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ตัวละครน่าต้องมีพลังใจ

ตัวละครน่าจะต้องมีพลังใจมากพอที่จะผลักดันให้คืนรนเพื่อความปรารถนาของตน ได้ตลอดทั้งเรื่องไม่ว่าจะผ่านความขัดแย้งแค่ไหน โดยพลังและความปรารถนานี้ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่ใหญ่โต อาจจะเป็นเรื่องราวความปรารถนาที่ดูเล็กน้อยสำหรับบางคนก็ได้ ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากตัวละครเป็นพวกไม่เคยอยากได้อะไรเลย ตัดสินใจไม่เป็น และเมื่อตัดสินใจทำอะไรลงไปก็ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อใครทั้งสิ้น ก็เป็นเรื่องยากที่จะสร้างให้เป็นเรื่องที่น่าสนใจได้

2. ตัวละครต้องรู้ความปรารถนาของตนเองอย่างชัดเจน

พวกเขามีความต้องการ มีเป้าหมายที่ชัดเจน และตัวละครก็รู้ว่าเขาต้องการอะไร ความต้องการนี้อาจจะเป็นสิ่งที่อยู่ภายใน หรือภายนอกก็ได้ ซึ่งความปรารถนานี้จะทำให้สามารถบอกความต้องการ มุมมอง ทัศนคติของตัวละคร จนถึงบทสรุปของเรื่องได้

3. ตัวละครน่าควรจะมี ความปรารถนาเล็กๆ อีกอย่างหนึ่ง โดยที่เขาเองไม่รู้ตัว

ถึงแม้ว่าจะเห็นความปรารถนาของตัวละครอย่างชัดเจนแล้ว ควรจะสร้างความน่าสนใจยิ่งขึ้น ด้วยการสร้างความปรารถนาเล็กๆ ซึ่งตัวละครไม่รู้ และอาจจะเป็นข้อขัดแย้งกับความปรารถนาภายนอกด้วย และสุดท้ายตัวละครก็จะรู้ได้ว่า สิ่งที่เขาเชื่อว่าเขาต้องการนั้น แท้จริงแล้วกลับตรงข้ามกับสิ่งที่เขาปรารถนาอยู่จริงๆ การสร้างความขัดแย้งเหล่านี้ไว้ ทิ้งไว้เพื่อสร้างความน่าสนใจ และชวนติดตามให้กับคนดูมากยิ่งขึ้น

4. ตัวละครน่าต้องมีความสามารถพอที่จะบรรลุความปรารถนาของเขาได้

เราต้องให้คนดูสามารถเชื่อได้ว่าเขามีคุณสมบัติหลายๆอย่างที่เหมาะสมพอดีกับความปรารถนาของเขา และสามารถเชื่อเมื่อเห็นสิ่งที่เขาทำ และทำให้สามารถไปถึงสิ่งที่เขาปรารถนาได้ ซึ่งไม่จำเป็นว่าสิ่งที่เขาทำจะสำเร็จเสมอไป อาจล้มเหลวก็ได้

5. ตัวละครน่าต้องมีโอกาสที่จะบรรลุซึ่งความปรารถนาของตนอย่างน้อยหนึ่งครั้ง เหตุผลนี้สามารถอธิบายด้วยหลักจิตวิทยาที่คือ เพราะในชีวิตจริงนั้น มนุษย์ไม่มีใครเชื่อว่าจะไม่ประสบความสำเร็จกับอะไรเลยสักอย่างในชีวิตแม้แต่ครั้งเดียว เราหวังกับสิ่งเล็กๆน้อยๆในชีวิต อยู่เสมอไม่ว่าจะพบกับอุปสรรคแค่ไหนก็ตาม จึงทำให้ผู้ชมมักจะไม่พอใจนักกับการดูตัวละครที่เป็นไปไม่ได้โดยที่จะบรรลุสิ่งที่ปรารถนา เพราะฉะนั้นตัวละครที่น่าที่ไม่มี ความหวังและไม่เคยเข้าใกล้ความสำเร็จแม้แต่ครั้งเดียวจนกระทั่งจบเรื่อง จึงเป็นมนุษย์ที่ไม่น่าสนใจเอาเสียเลยสำหรับการเป็นตัวละครในภาพยนตร์

6. ตัวละครน่าต้องทำให้คนดูมีความรู้สึกร่วม

ภาพยนตร์ตลก โรแมนติกเป็นตัวอย่างของการสร้างตัวละครให้คนดูรู้สึกชอบ มีเสน่ห์จนบางครั้งผู้ชมยังนึกคิดที่อยากจะได้อะไรสักอย่างไว้เป็นเพื่อนจริงๆ ความรู้สึกนี้เป็นสิ่งที่ดี แต่การสร้างตัวละครที่ทำให้คนดูมีอารมณ์ร่วมไปด้วยนั้นมีผลที่ลึกซึ้งมากกว่า ความรู้สึกร่วมนั้นอาจแปลได้อีกอย่างก็คือ เหมือนเรา เมื่อผู้ชมได้ดูแล้วก็จะพยายามเอาใจช่วยกับตัวละครนั้นเพราะตัวละครมีแง่มุมบางอย่างของความเป็นมนุษย์ที่เรามี นี่คือการผูกพันระหว่างตัวละครกับผู้ชม

2.1.3 โครงสร้างของบทภาพยนตร์สั้น (Structure)

โครงสร้างของบทเป็นรูปแบบในการเขียนบทภาพยนตร์ที่จะช่วยยึดปัจจัยสำคัญที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้นเข้าด้วยกัน ซึ่งถ้าไม่มีสิ่งนี้ก็จะทำให้ภาพยนตร์ไร้ซึ่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โครงเรื่องของหนังส่วนใหญ่แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. การเริ่มเรื่อง (Set up) เป็นส่วนที่ให้เห็นที่มาของเรื่องราว อารมณ์ ปัญหา เพื่อจะเป็นส่วนที่จะทำให้คนดูเข้าใจได้ว่าต่อไปจะเป็นเหตุการณ์เช่นไร และทำให้คนดูเข้าใจเหตุการณ์ทั้งหมดมากขึ้น หรือเป็นการบอกคนดูให้ทราบไว้ล่วงหน้าว่าภาพยนตร์ที่ได้ดูนั้นเป็นแนวไหนและจะมีทิศทางในการดำเนินเรื่องเป็นเช่นไร ภาพยนตร์สั้นนั้นไม่ได้กำหนดความยาวว่าจะต้องเล่าเรื่องยาวเพียงใด แต่ด้วยข้อจำกัดของเวลาทำให้ผู้กำกับต้องเล่าเรื่องอย่างกระชับ และทำให้คนดูเข้าใจได้อย่างรวดเร็วและลึกซึ้ง เพื่อจะได้ดำเนินเรื่องราวต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การเผชิญหน้า (Confrontation) เป็นช่วงที่ตัวละครต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรค เห็นความต้องการของตัวละครหลักซึ่งจะทำให้เรื่องราวทั้งหมดสามารถดำเนินได้ต่อไป เกิดจากความต้องการของตัวละครที่ต้องการจะเอาชนะหรือการให้ได้มาซึ่งการครอบครอง หรือการพยายามที่จะบรรลุความสำเร็จในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งในช่วงนี้จะเป็นช่วงที่มีเรื่องราวและเนื้อหามากที่สุด

3. บทสรุป (Climax & Resolution) เป็นช่วงสุดท้ายของเรื่องว่าจะมีผลสรุปอย่างไรหลังจากได้เผชิญกับอุปสรรคต่างๆมา ซึ่งถือว่าช่วงนี้จะเป็นช่วงที่ตื่นเต้นที่สุด เป็นส่วนที่ควรจะทำให้มีความเข้มข้นมากที่สุด เพื่อจะไม่ทำให้ผู้ชมรู้สึกค้างค้ำ ส่วนบทส่งท้ายอาจเป็นเพียงข้อคิดหรือฉากเดียวสั้นๆเพื่อให้คุณสามารถสรุปได้ว่า แล้วเรื่องราวจะเป็นไปในทิศทางใดต่อเพื่อเป็นบทสรุปให้กับคุณ

โครงเรื่องไม่จำเป็นที่จะต้องดำเนินไปตามลำดับเช่นนี้ เราสามารถเรียงลำดับเช่นใดก็ได้ แต่ความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง หรือแนวของภาพยนตร์นั้นๆ นอกจากที่ได้กล่าวมาในข้างต้น โครงสร้างยังหมายถึง เหตุการณ์สำคัญที่ถูกเลือกมาจากชีวิตของตัวละคร แล้วนำมาลำดับด้วยซีเควนซ์ที่กระตุ้นความรู้สึกพิเศษบางอย่างหรือถ่ายทอดมุมมองต่อชีวิตที่ไม่ธรรมดา

1. เหตุการณ์ (Event) คือ การเกิดความเปลี่ยนแปลงซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นควรจะมีผลกระทบต่อตัวละครทางด้านคุณค่าในชีวิตของตัวละคร ซึ่งหมายถึงคุณลักษณะบางอย่างของชีวิตมนุษย์ที่มีความเป็นสากลและสามารถเปลี่ยนแปลง จากด้านบวกไปเป็นลบ เช่น รัก/เกลียด, อิศระ/ตกเป็นทาส, ซื่อตรง/หลอกลวง, กล้าหาญ/ขี้ขลาด, ฉลาด/โง่, ตื่นเต้น/น่าเบื่อ ฯลฯ ซึ่งเมื่อใส่เข้าไปรองรับเรื่องแล้ว มันจะทำให้เรื่องนั้นสามารถสื่อสารกับคนดูได้อย่างเป็นสากล ชวนให้อารมณ์ร่วม และทำให้เขารู้สึกว่ากำลังดูชีวิตที่ไม่ธรรมดา แต่เป็นตัวแทนของนัยบางอย่างซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในชีวิตจริงของเขา

คุณค่าเป็นสิ่งสำคัญในภาพยนตร์ ตัวอย่างเช่น หากทิวทัศน์นอกหน้าต่างที่มองออกไปได้ในตอนนี้เป็นทวีปอเมริกาซึ่งสุดแสนจะแห้งแล้ง แล้วจู่ๆก็เกิดฝนตก เหตุการณ์ฝนตกนี้ก็จะเกิดมีความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุพิเศษขึ้นมาในทันที เพราะฝนก็คือความชุ่มชื้นและการอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ซึ่งอาจจะใช้ตีความหมายกับผู้คนที่อยู่ในบริเวณนั้น แต่เหตุการณ์เช่นนี้อาจจะทำให้คนรู้สึกว้าวับเอิญเกินไป ดูไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะยอมรับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญในการพยายามหาเหตุการณ์เพื่อสร้างคุณค่าคือ การให้เหตุการณ์เป็นเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีความหมายต่อคุณค่าใน ชีวิตของตัวละคร และต้องเกิดขึ้นโดยผ่านภาวะของความขัดแย้ง

2. ฉาก (Scene) หมายถึง การกระทำของตัวละครซึ่งเกิดขึ้นท่ามกลางความขัดแย้งต่างๆ (อาจเป็นการกระทำต่อเนื่องกันไปทั้งเวลาและสถานที่) ซึ่งส่งผลต่อคุณค่าของชีวิตตัวละคร โดยควรพิจารณาอย่างละเอียดว่าในตอนเริ่มต้นขึ้น ชีวิตของตัวละครมีคุณค่าอย่างไร กำลังรู้สึกว้าวับเหลือ, กำลังมีความรัก, กำลังมองโลกในแง่ดี ฯลฯ เป็นคุณค่าทางด้านบวกหรือลบ จากนั้นให้ดูตอนจบของซีนนี้ว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้มีผลกระทบที่เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อคุณค่าของตัวละครบ้างไหม หากเปรียบเทียบแล้วไม่ได้ทำให้ทั้งตอนต้นและตอนจบของเรื่องเปลี่ยนแปลงไปเลย ก็ควรจะตัดซีนนี้ทิ้งเพราะถือว่าไม่จำเป็นอะไรกับเนื้อเรื่องเลย เพราะเนื้อเรื่องที่นั่นจะต้องให้ผลของเหตุการณ์ที่ต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เช่น จากบวกเป็นลบ หรือจากลบเป็นบวก เป็นต้น

3. ซีควเอนซ์ (Sequence) คือการรวมกันของเหตุการณ์หลายๆเหตุการณ์ หลายซีนเข้าด้วยกัน และเมื่อแต่ละซีนต่างก็สร้างความเปลี่ยนแปลงในเชิงความหมายอะไรสักอย่าง ให้กับชีวิตตัวละคร เมื่อมันมารวมกันก็จะต้องก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงใหญ่โตขึ้นไปอีก การตั้งชื่อให้ซีควเอนซ์ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้เราเข้าใจภาพรวมของเนื้อหาในภาพยนตร์มากขึ้น

4. องก์ (Act) ซีนสร้างความเปลี่ยนแปลงเล็กๆ รวมกันเป็นซีควเอนซ์เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบมากขึ้น และถ้านำหลายๆซีควเอนซ์มารวมกันก็จะกลายเป็นองก์ (Act) ซึ่งทำให้เกิดการพลิกผันในคุณค่าของชีวิตตัวละครอย่างใหญ่หลวง

5. เรื่อง (Story) เมื่อเรามีหลายๆองก์มารวมเข้าด้วยกัน มันก็กลายเป็นโครงสร้างใหญ่ที่สุด นั่นคือ เรื่อง (Story) โดยหากเราเปรียบเทียบคุณค่าของชีวิตตัวละครในตอนเริ่มกับตอนจบเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เราก็มองเห็นเส้นทางความพลิกผันของภาพยนตร์ เพราะในเรื่องที่เข้มข้นและน่าสนใจนั้น จุดเริ่มและจบของตัวละครจะต้องเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง และเปลี่ยนแปลงชนิดที่ไม่มีวันกลับไปได้เหมือนเดิมอีกเลย (อาจจะหมายถึงในระดับความรู้สึกนึกคิดของเขา, ความสัมพันธ์กับคนรอบตัว, ความสัมพันธ์กับสังคมหรือทุกอย่างรวมกัน)

ในความเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีวันกลับนั้น ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในแต่ละซีนอาจจะเปลี่ยนแปลงกลับไปเหมือนเดิมได้ เช่น พระเอกนางเอกที่เลิกกันอาจกลับมารักกันได้ใหม่ ความเปลี่ยนแปลงในซีเควนซ์ก็อาจกลับมาเป็นเหมือนเดิมได้ เช่น นางเอกที่ไต่งานในเมืองหลวงแต่เมื่อรู้ว่างานน่าเบื่อมากแต่ไหนเธอก็อยากกลับบ้านเกิดอีกครั้ง และแม้แต่การเปลี่ยนแปลงในองก์ก็กลับไปเหมือนเดิมได้ เช่น ตัวละครตายในท้ายองก์สองและฟื้นในองก์สาม ทุกอย่างสามารถเปลี่ยนแปลงกลับมาได้แต่มันจะไม่เกิดขึ้นกับโคลแม็กซ์ขององก์สุดท้าย เพราะผลจากความเปลี่ยนแปลงในทุกองก์ก่อนหน้าจะนำมาสู่องก์สุดท้าย ซึ่งจะทำให้เรื่องเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิงและจะไม่มีวันกลับไปเป็นเหมือนจุดเริ่มต้นได้อีก

องค์ประกอบที่เล็กที่สุด ก็มีความหมายเช่นกัน บทพูดทุกประโยคและการกระทำทุกอย่างของตัวละครนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลง จึงใช้เหตุการณ์สร้างซีน ใช้ซีนสร้างซีเควนซ์ ใช้ซีเควนซ์สร้างองก์ และใช้องก์นำพารเรื่องไปสู่โคลแม็กซ์อันเข้มข้น

2.2 ภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama)

2.2.1 ความหมายของภาพยนตร์แนวชีวิต

เป็นภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวที่สะท้อนเหตุการณ์หรือชีวิตของคนที่อยู่อาศัยอยู่ในสังคม โดยบอกเล่าเรื่องราวผ่านทางมุมมองของตัวละครที่ต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรคมากมายแต่ตัวละครก็ยังพยายามต่อสู้กับอุปสรรคที่เกิดขึ้นด้วยวิถีใดวิธีหนึ่ง และเรื่องราวของอุปสรรคก็สามารถเป็นไปได้อย่างเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครอบครัว การงาน ซึ่งอุปสรรคทั้งหลายที่ถูกสมมติขึ้นจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็นจริง และเป็นสากลซึ่งสอดคล้องกับช่วงเวลาและสถานที่ เมื่อเขาสามารถชนะอุปสรรคต่างๆ ได้ ก็จะทำให้เขาก้าวผ่านสิ่งกีดขวางและบรรลุได้ในสิ่งที่ปรารถนาในที่สุด ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในชีวิตจริงๆ ของเรานั้นจะต้องมีปัญหาหรืออุปสรรคที่ต้องพยายามก้าวผ่านเสมอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดข้อขัดแย้งที่ทำให้เกิดการตัดสินใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในเนื้อหาภาพยนตร์แนวชีวิต

2.2.2 จุดประสงค์ในการนำเสนอภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิตเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของมนุษย์ ซึ่งถือเป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวที่สุดแล้ว เพราะเรื่องราวต่างๆ ที่นำมาสร้างก็มีพื้นฐานจากเหตุการณ์และเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงทั้งนั้น จึงมักมีคำพูดที่ว่า ภาพยนตร์แนวชีวิตเป็นกระจกสะท้อนการกระทำของมนุษย์อยู่เสมอ ซึ่งผู้กำกับเองนั้นก็ต้องการที่จะให้ผู้ชมได้มองเห็นถึงปัญหาต่างๆ และได้ตระหนักและสามารถเข้าใจหรือแก้ไขสิ่งที่ภาพยนตร์ได้บอกไป และสามารถนำข้อคิดที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์นำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของตัวเองอย่างมีความสุขต่อไป หรือแม้กระทั่งทำให้ผู้ชมที่ได้ดูรู้สึกได้ว่า ไม่ว่าตัวละครจะเป็นเพียงแค่มนุษย์ตัวเล็กๆ ก็สามารถแก้ไขอุปสรรคและเรื่องราวต่างๆ ได้ เช่นเดียวกับผู้ชมนั่นเอง

2.2.3 ลักษณะของภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิตถูกจำแนกออกมาจากภาพยนตร์แนวอื่นๆ ด้วยเพราะเนื้อหาและเรื่องราวของภาพยนตร์เป็นหลัก แต่เพราะเรื่องราวเกี่ยวพันกับชีวิตของมนุษย์ จึงมักคาบเกี่ยวกับภาพยนตร์แนวอื่นอยู่บ้าง ภาพยนตร์แนวชีวิตสามารถจำแนกลักษณะออกได้ดังต่อไปนี้

1. เนื้อเรื่องจะต้องเกี่ยวกับปัญหาชีวิตของตัวละครที่ต้องประสบพบเจอ เป็นการเล่าถึงอารมณ์จิตใจ ความรู้สึก นึกคิดของตัวละครอย่างลึกซึ้ง และสามารถเข้าถึงธรรมชาติของตัวละครได้อย่างดีเยี่ยม เพื่อผลทางการถ่ายทอดซึ่งจะก่อให้เกิดอารมณ์ต่อคนดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เหตุการณ์หรืออุปสรรคต่างๆที่ตัวละครเผชิญมักจะมีความยุ่งยาก สลับซับซ้อน จนทำให้คนดูรู้สึกสงสารและพยายามเอาใจช่วยตัวละครเพื่อให้สามารถต่อสู้และผ่านพ้นไปได้
3. ถึงแม้จะเป็นเรื่องที่ปรุงแต่งขึ้นก็ตาม แต่เรื่องที่แต่งขึ้นมานั้น จะต้องมียุทธศาสตร์มาจากความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม และมีเหตุผลเพียงพอที่จะทำให้คนดูสามารถเชื่อในสิ่งที่ตัวละครกำลังเผชิญได้
4. ผลของเรื่องจะกล่าวถึงความเกี่ยวข้องของเหตุการณ์และตัวละคร ซึ่งเมื่อผู้ชมได้บทสรุปแล้ว ต้องสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของพวกเขาได้
5. ควรมีการใช้สัญลักษณ์ต่างๆให้คนดูสามารถตีความหมายแฝงที่มีความหมายลึกซึ้งยิ่งขึ้นหนึ่งได้
6. มีการตัดต่อที่ขัดหรือหลุดเวลาต่างไปจากเวลาจริง ซึ่งอาจมีการสลับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จากความคิดคำนึง ความฝัน และความทะเยอทะยาน หรืออาจจะเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ก็ได้
7. มีการเปลี่ยนทางด้านมุมมอง ให้ผู้ชมรู้สึกได้ถึงข้อมูลที่ดูลึกซึ้งเมื่อใช้ภาพกว้าง หรือใช้ภาพClose-upเพื่อสร้างความรู้สึกถึงความอบอุ่น เหมือนได้รู้เรื่องราวอย่างใกล้ชิดมากขึ้น โดยให้ผู้ชมเป็นผู้มีส่วนทำให้เกิดการตัดสินใจตลอด
8. ควรเสริมสร้างบรรยากาศโดยการจัดแสง ปรับแต่งเพื่อสร้างอารมณ์ให้กับผู้ชมเพื่อจะได้มีอารมณ์ร่วมและคล้อยตามไปกับสิ่งที่ภาพยนตร์ต้องการจะบอกเล่า โดยจะต้องไม่ปรับแต่งจนกลายเป็นภาพที่เหนือจริงจนเกินไป
9. ใช้เทคนิคการตัดต่อเข้าช่วย เพื่อเสริมอารมณ์ให้กับคนดู รวมทั้งช่วยในการเล่าเรื่องให้ดำเนินไปอย่างที่ต้องการ ได้อย่างดี

2.3 ข้อมูลที่เกี่ยวกับ "มือปืน"

2.3.1 จุดเริ่มต้นของอาชีพมือปืน

อาชีพมือปืนมิใช่ของใหม่สำหรับประเทศไทย และประเทศอื่นๆทั่วโลก มันก่อกำเนิดมาควบคู่กับสัญชาติญาณดิบของมนุษย์มาช้านานแล้ว โดยเริ่มต้นมาจาก นักเลงหัวไม้ในสมัยก่อน ในยุคก่อนๆยังไม่ใช้ปืน มีเพียงแค่ดาบ หรือ พริ้ว นักเลงในยุคนั้นห้ำหั่นกันโดยไม่เกี่ยวกับผลประโยชน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของใคร แต่เมื่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนไป มีระบบเจ้าพ่อผู้มีอิทธิพลเกิดขึ้น นักเลงทั้งหลายมักจะถูกทาบทามให้เข้ามาทำงานด้วย ซึ่งในเมื่อปกติก็คลุกคลีอยู่กับเล็คออยู่แล้ว เมื่อมีเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง ย่อมคิดว่าการเป็นนักเลงข้างถนนอย่างที่เคย เจ้าพ่อก็จะกลายมาเป็นเจ้านายให้กลับคนพวกนี้ เจ้าพ่อจะเป็นรังเป็นจุ่มให้มือปืนเข้าไปซุก สิ่งที่มีมือปืนต้องแลกคือ การกำจัดหรือป้องกัน เพื่อผลประโยชน์ของเจ้านาย

เมื่อมีบารมีของเจ้าพ่อหนุนหลัง มือปืนก็จะทำหน้าที่ของตัวเองได้เต็มที่ เจ้าพ่อส่วนใหญ่มักจะประกอบกิจการทุจริต เช่น ค้าของเถื่อน เปิดบ่อน ค้ายา หรือแม้กระทั่ง ค้าโสเภณี เจ้าพ่อจึงจำเป็นต้องอาศัยมือปืนมาเป็นเกราะคุ้มกัน หรือ เอาไว้คอยกำจัดอุปสรรคที่ขวางทาง ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นมนุษย์ด้วยกันนี่แหละที่เป็นอุปสรรค หน้าที่ของมือปืนจะขึ้นอยู่กับคำสั่งของเจ้านายโดยตรง หรือผู้ว่าจ้าง

อีกประการหนึ่งคือ ระบบยุติธรรมหรือตัวบทกฎหมายไม่สามารถจะควบคุมคนจำพวกนี้ได้ เรียกว่า เป็นพวกนอกกฎหมายนั่นเอง ซึ่งเมื่อเกิดเรื่องเดือดร้อนขึ้นมา คนพวกนี้จะไม่เสียเวลาไปฟ้องศาล เพราะพวกเขาใช้ระบบ “ศาลเตี้ย” เป็นเครื่องตัดสิน

2.3.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดอาชีพมือปืนรับจ้าง

ถ้ามองผ่านมุมมองของมือปืนรับจ้างแล้ว สาเหตุส่วนใหญ่ของเขาก็มักจะเกิดจากความยากจน ซึ่งนั่นคือสาเหตุสำคัญเพราะทำให้พวกเขาเหล่านี้ไม่มีโอกาสที่จะได้เล่าเรียน มีการศึกษาที่ดี และยิ่งในสมัยนี้มีการแข่งขันกันอย่างมากมาย เมื่อคนที่ไร้การศึกษาพยายามที่จะแข่งขันบ้าง ยิ่งทำให้พวกเขาไม่มีโอกาสมากยิ่งขึ้น อาชีพที่พวกเขาพอจะทำได้จึงมีเพียงการขายแรงงานหรือทำอะไรทำมา จากรายได้แล้วอาชีพที่ใช้แรงงานมักจะมีรายได้เพียงเล็กน้อย เพียงแค่พอประทังชีวิตเท่านั้น เมื่อพวกเขาไม่มีทางเลือกอื่นใดมากนัก อาชีพมือปืนรับจ้างจึงเป็นอาชีพที่ดีที่สุดที่เขาสามารถจะทำได้ เพียงแต่สิ่งที่ต้องแลกกับเงินที่จะได้ก็คือ ความเสี่ยงในชีวิตของเขาเท่านั้น และยังถือว่าเป็นการเสี่ยงและผิดต่อศีลธรรมจรรยาเป็นอย่างยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังคมในสมัยนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางมายังท้องถิ่น มากยิ่งขึ้น มีทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เทศบาล (ส.ท.) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และเนื่องจากผู้มีอำนาจบางกลุ่มต้องการแย่งชิงตำแหน่งทางการเมือง จึงทำให้เกิดความขัดแย้งกันมากขึ้น เมื่อผู้ใดเข้าขัดขวางผู้มีอิทธิพลก็ใช้มือปืนเข้ามาจัดการข้อขัดแย้งนั้นๆ โดยการสังเียบรรวมถึงหัวคะแนนและผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย ไม่ได้มีเพียงแคในต่างจังหวัดเท่านั้น แต่ผู้มีอิทธิพลที่ใช้การจัดการเช่นนี้มีอยู่แทบทุกหัวระแหง

การจ้างวานฆ่าด้วยสาเหตุจากการขัดแย้งผลประโยชน์ ความแค้นส่วนตัว ความเกลียดชัง เรื่องผู้สาวยังมีปรากฏอยู่บ้าง ซึ่งสามารถเห็นได้ตามหน้าหนังสือพิมพ์ทุกวันนี้ แต่ยังคงถือว่าเป็นส่วนน้อย เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกรว่าจ้างมือปืนเพื่อมาจัดการปัญหาทางการเมือง ซึ่งนับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกทีๆ

2.3.3 มือปืนรับจ้างในปัจจุบัน

เมื่อสมัย 20 ปีที่แล้วนั้น มือปืนมักติดต่อรับงานโดยตรงจากผู้ว่าจ้าง โดยทั้งคู่ต้องพูดคุยกัน โดยเห็นตัว ไม่ผ่านทางโทรศัพท์หรือจดหมาย ในขณะที่พูดคุยกันผู้ว่าจ้างต้องบอกถึงสาเหตุอย่างชัดเจนว่าเพราะเหตุใดจึงต้องการให้ฆ่าคนคนนั้น การจัดการเช่นนี้ต่างกับในสมัยปัจจุบันอย่างมาก เพราะในสมัยนี้การติดต่อรับงานของมือปืนนั้นจะผ่านการติดต่อจากเอเย่นต์ซึ่งเป็นคนกลางระหว่างมือปืนกับผู้ว่าจ้าง ทำให้บุคคลทั้ง 2 ฝ่ายไม่มีทางเห็นหน้าหรือรู้จักกันอย่างเด็ดขาด ซึ่งอาจเป็นเพราะความไม่ต้องการให้เกิดการซักทอความผิดกัน ซึ่งทำให้เป็นเรื่องยากที่ตำรวจจะสามารถสืบสาวไปถึงตัวต้นตอของผู้ที่ว่าจ้างจริงๆ ได้ เนื่องจากไม่มีพยานหลักฐานที่หนักแน่นนั่นเอง

การทำงานของมือปืนในยุคนี้ เป็นการทำงานแบบเครือข่าย โดยมือปืนมักจะเข้าร่วมกลุ่มและเริ่มทำงานกับพรรคพวกของตน ต่อเมื่อมีประสบการณ์ในการทำงานมากขึ้นก็จะเริ่มออกไปทำงานในแหล่งอื่นต่อไป และจะมีการเข้าทำงานกับผู้มีอิทธิพลซึ่งจะมาคอยหนุนให้ด้วย เมื่อมือปืนสร้างเครือข่ายและรวมตัวกันในหลายๆกลุ่มก็ทำให้เกิดขุมมือปืนขึ้น ซึ่งมีการรวมมือปืนอยู่ในสังกัด มีการแบ่งงาน กระจายงานให้กับมือปืนในขุมตามความเหมาะสมของความสามารถแต่ละคน ซึ่งใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจุบันนี้มีผู้บริหารจัดการกระจายอยู่อย่างมากมาย ผู้ที่มีชื่อเสียงพอสมควรได้แก่ ผู้เมืองกาญจน์ ผู้สมุทรสาคร ผู้ประจวบ ผู้ชลบุรี เป็นต้น

การว่าจ้างกันในปัจจุบัน จะผ่านตัวกลางสำคัญนั่นก็คือเอเจนต์ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเอเจนต์ก็จะเป็นบุคคลที่อยู่ในวงการนักเลงมาก่อน หรือไม่ก็เคยอยู่ในวงการมือปืนมาก่อนด้วย ราคาที่ได้มีการตกลงกันในการจัดการมีตั้งแต่ 50,000 – 1,000,000 บาท ซึ่งก็จะขึ้นอยู่กับความสำคัญของเหยื่อและความยากง่ายในการจัดการ เพราะถ้าเหยื่อเป็นบุคคลที่มีอิทธิพล มีบริวารอยู่รอบตัว มีการคุ้มกันที่หนาแน่น ก็จะทำให้เข้าถึงและจัดการเหยื่อได้ยาก ราคา ก็จะสูงขึ้นตามลำดับ แต่ถ้าบุคคลนั้นๆเป็นเพียงนักธุรกิจหรือบุคคลทั่วไป ก็จะสามารถจัดการได้ง่ายขึ้น ราคา ก็จะถูกลง หรือถ้าผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ขนาดที่ว่าเมื่อเขาตายหนึ่งสื่อพิมพ์ทุกฉบับจะต้องไม่พลาดข่าวของเขา และตำรวจก็ต้องรีบสืบสวนคดีนี้เพราะเป็นคดีที่ถูกจับตามอง ทำให้มือปืนต้องหลบซ่อนตัวอย่างยากลำบากมากขึ้น และอาจจะเกิดการจับกุมและมีการซักทอขึ้น การคิดราคาของเหยื่อในรูปแบบนี้ก็จะมียุทธศาสตร์สูงขึ้นไปอีก

การจัดการต่างๆ เอเจนต์จะเป็นผู้ตกลงให้ระหว่างผู้ว่าจ้างกับมือปืน โดยจะมีการตกลงราคากันก่อน เมื่อได้มีการตกลงกันแล้วเอเจนต์จะจัดการหักเงินค่านายหน้าของตน แล้วจึงแบ่งเงินส่วนที่เหลือให้กับทีมงานเมื่อเสร็จภาระกิจแล้ว ซึ่งการแบ่งก็แล้วแต่ว่าในแต่ละครั้งใช้ทีมงานกี่คนส่วนมากจะทำงานกันเป็นทีม เป็นคู่ มีอยู่ส่วนน้อยที่ทำงานคนเดียว ซึ่งเมื่อแบ่งเงินกันแล้วส่วนมากผู้ที่ลงมือหรือมือปืนมักจะได้อะไรมากกว่า เพราะถือว่าเป็นผู้ลงมือ และมีความเสี่ยงมากที่สุด ต้องเป็นผู้ชำนาญงานมากที่สุด รองลงมาก็คือ คนขับรถยานยนต์ และคนซื้อเป่าตามลำดับ

เอเจนต์จะตกลงกับผู้จ้างวานในเรื่องราคาต่างๆ โดยผู้ว่าจ้างจะจ่ายเงินมัดจำผ่านเอเจนต์ไปครั้งหนึ่งก่อน และเมื่องานเสร็จเรียบร้อยจึงค่อยจ่ายครั้งที่เหลือตามมา โดยก่อนการทำงานจริงมือปืนจะต้องศึกษาเหยื่อให้ละเอียดก่อนว่าในแต่ละวันเขาทำอะไรบ้าง อยู่ที่ไหน เวลาใด จนเข้าใจและมั่นใจในตารางเวลาทั้งหมดก่อน ก่อนลงมือ ส่วนคนขับรถมอเตอร์ไซค์ก็ต้องรู้ทางหนีทีไล่เป็นอย่างดีก่อนก่อนที่จะเริ่มทำงาน ซึ่งในบางครั้งผู้ว่าจ้างอาจส่งมือปืนอีกกลุ่มหนึ่งจัดการฆ่าปิดปากกลุ่มนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อเป็นการตัดการชักทอด และความลับที่อาจแพร่กระจายไปถึงหูเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อไป ซึ่งมักเป็นเรื่องที่เกิดขึ้น โดยทั่วไปในพวกมือปืนทั้งหลาย

มือปืนแทบทุกคนในปัจจุบันเป็นมือปืนที่มีสังกัดด้วยกันทั้งนั้น เพราะการไม่มีสังกัดนั้นเสี่ยงอย่างมาก ไม่มีคนคอยอุปถัมภ์และคุ้มครอง เพราะการอยู่ในสังกัดของผู้มีอิทธิพลก็เหมือนกับการมีปลอกคอคุ้มกันภัย ถ้ามือปืนไม่ได้อยู่ในสังกัดก็มักจะอยู่ตามซุ่มเพื่อความปลอดภัย และการติดต่อรับงานก็จะง่ายขึ้น พวกที่ไม่มีทั้งสังกัดและไม่ได้เข้ากับซุ่มไหนก็มียู่บ้างแต่ก็เป็นส่วนน้อย ซึ่งพวกนี้มักจะทำอาชีพอีกอาชีพหนึ่งเป็นการบังหน้าเพื่อความปลอดภัย แต่อาชีพหลักก็คือ การรับจ้างฆ่า

ในสมัยก่อนนั้น มือปืนรุ่นเก่าต้องเข้ามาทำอาชีพนี้ก็เพราะด้วยความจำเป็น เพราะถูกข่มขู่รังแกจากผู้ที่มีย่านมากกว่า จึงต้องจับปืนออกสู้ แต่เมื่อเวลาผ่านไป เมื่อสภาพแวดล้อมนำพาไป อาจด้วยเรื่องความยากจน จึงทำให้ต้องออกมาเป็นมือปืนและเข้าทำงานอยู่กับผู้มีอิทธิพล เมื่ออยู่นานเข้าก็เริ่มมีคนนับหน้าถือตา มีศักดิ์ศรีมีชื่อเสียง มีนักเลงรุ่นน้องเข้ามาขอพึ่งบารมีเมื่อนายต้องการให้ไปจัดการใครก็จะจัดการให้ เพื่อเป็นการแทนคุณให้กับเจ้านายที่เลี้ยงดูมา มือปืนพวกนี้ไม่สามารถกลับตัวได้ ถึงแม้ว่าตำรวจจะล้อมจับเขาก็จะขอสู้ตาย ถึงแม้จะโดนจับเข้าคุก แม้พ้นโทษออกมาแล้วก็จะยังคงเป็นมือปืนอยู่ ไม่มีใครเปลี่ยนแปลงสันดานมือปืนที่ฝังอยู่ในตัวได้สักคน แต่ในเรื่องของหัวใจแล้ว ไม่มีใครสามารถเทียบได้ เพราะในอาชีพนี้มือปืนจริงๆต้องมีสังขะและมีคุณธรรมสูง ให้คำมั่นสัญญากับใครไว้ก็ต้องทำให้ได้ เพราะอาชีพนี้ใช้ใจทำงานกัน ต่างจากมือปืนสมัยนี้ที่สนใจเพียงแต่เงินทอง ไร้หัวใจของมือปืนที่แท้จริง

ข้อคุณธรรมที่มือปืนยึดถือกันเป็นกฎข้อยกเว้นอย่างเคร่งครัดก็คือ ไม่ฆ่าพระ เด็ก ผู้หญิง และหญิงมีครรภ์ ทั้งนี้ก็เพราะเด็กและผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า ส่วนพระภิกษุถือเป็นสมณะเพศ เพราะเชื่อถือกันว่าพระเป็นบาปมหันต์ สังคมจะประณามสาปแช่ง แต่คุณธรรมและศักดิ์ศรีที่มือปืนยุคเก่ายึดถือ กลับไม่ได้นำมาใช้อีกต่อไปแล้วในมือปืนยุคปัจจุบัน เพราะสมัยนี้สิ่งที่พวกมือปืนสนใจหาใช่คุณธรรมและศักดิ์ศรีไม่ กลับเป็นเงินทองและชื่อเสียงเพียงเท่านั้นที่คำนึงถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 การสร้างพล็อต

การสร้างบทภาพยนตร์ที่ดีบางครั้งอาจจะเกิดขึ้นได้โดยที่คนเขียนไม่ได้ใช้แรงบันดาลใจเป็นตัวผลักดันเลย แต่ถึงกระนั้นก็ตามเราก็ไม่สามารถจะเขียนบททั้งเรื่องด้วยการนำแรงบันดาลใจหรือเหตุการณ์ที่ไม่สำคัญอะไรมาเรียงต่อกันได้โดยที่มันก็ยังคงเป็นสิ่งไม่สำคัญแบบนั้น ไปจนจบตรงกันข้าม คนเขียนบทจะต้องลงมือขีดเคลาแรงบันดาลใจเข้าแล้วเข้าเล่าเพื่อให้ภาพยนตร์ดูเหมือนมีแต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่ตั้งใจ หรือสรุปแล้วก็คือเราต้องใช้ความพยายามและความตั้งใจอย่างมากทีเดียวในการที่จะทำให้หนังที่ดูไม่ตั้งใจเป็นธรรมชาติที่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างมีเหตุผลที่สุด

การสร้างพล็อต หมายถึง การสร้างเรื่องราวและเหตุการณ์ โดยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเลือกเหตุการณ์ที่ดีที่สุดให้อยู่ในเวลาที่เหมาะสม ซึ่งการสร้างพล็อตนั้นไม่จำเป็นว่าต้องเป็นการสร้างจุดหักเหวือหวา, สถานการณ์เร้าอารมณ์สุดขีด หรือเป็นเรื่องที่ไม่น่าคาดถึงอย่างที่สุด แต่มันหมายถึงว่าการที่คนเขียนบทจะต้องเลือกเหตุการณ์และวิธีนำมันมาร้อยเรียงกันภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งนั่นก็คือภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวซึ่งเกิดจากการคิดแล้วร้อยขึ้นมา ก็อาจเรียกได้ว่าเป็นภาพยนตร์ที่ถูกสร้างพล็อตขึ้นมานั่นเอง ซึ่งถึงแม้ว่าการนำเหตุการณ์ต่าง ๆ มาสร้างสรรค์ให้เป็นเรื่องต่าง ๆ จะทำกันได้หลากหลายวิธีจนนับไม่ถ้วน แต่ก็ไม่ถึงกับการเขียนบทจะสามารถทำได้อย่างไร้ข้อจำกัด เพราะเมื่อได้มีการนั่งวิเคราะห์หาคูจริง ๆ แล้วพบว่า การเขียนพล็อตนั้นมักจะอยู่ในรูป 3 เหลี่ยมหนึ่งรูปเท่านั้นเอง

พล็อต 3 แบบ

CLASSICAL DESIGN

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นเหตุเป็นผลกัน

- จบเรื่องแบบปิดเรียงเหตุการณ์ตามลำดับเวลา
- ปัญหาของตัวละครเกิดจากความขัดแย้งภายนอก
- มีตัวละครนำคนเดียว
- ต้องรักษาเงื่อนไขที่สร้างขึ้นในหนังไว้ให้ตลอด
- ตัวละครนำเป็นฝ่ายกระทำ

MINIMALISM

- จบเรื่องแบบเปิด
- ปัญหาของตัวละครเกิดจากความขัดแย้งภายในตัวเอง
- มีตัวละครนำหลายตัว
- ตัวละครนำเป็นฝ่ายถูกกระทำ

ANTI-STRUCTURE

- หลากๆเหตุการณ์เกิดขึ้นพร้อมๆกัน โดยไม่ได้เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน
- ไม่เรียงเหตุการณ์ตามลำดับเวลา
- ไม่คำนึงถึงเงื่อนไขด้านความเป็นจริงใดๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1 พล็อตแบบ Classical design

พล็อตเช่นนี้เป็นพล็อตที่ใช้ได้กับหนังทุกชาติและทุกยุคสมัย เป็นพล็อตที่ใช้กับเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวละครนำผู้ต้องต่อสู้กับอุปสรรคภายนอกที่ขัดขวางความปรารถนาของเขา, เกิดในช่วงเวลาที่ต่อเนื่องกัน, ในเหตุการณ์ที่เชื่อมโยงความเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน จนถึงในช่วงบทสรุปในตอนจบที่ทำให้ชีวิตของตัวละครเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง

พล็อตแบบ Classical Design จะจบเรื่องแบบปิดซึ่งหมายถึงจบโดยมีบทสรุปชัดเจน ทุกคำถามที่เกิดขึ้นในเรื่องจะได้รับคำตอบ ทุกอารมณ์ขัดแย้งจะมีการคลี่คลาย จนเมื่อคนดูเดินออกจากโรงไปจะเดินไปด้วยความสบายใจเพราะไม่มีอะไรเหลือค้างไว้ให้ครุ่นคิดด้วยความสงสัยเลย เรื่องราวที่เกิดขึ้นมักจะเน้นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายนอกของตัวละคร แม้ว่าตัวละครจะมีปัญหาภายในจิตใจของตัวเองด้วยพร้อมกัน แต่น่าหนักส่วนใหญ่จะถูกพาไปที่การต่อสู้ของเขากับปัญหาอื่นๆรอบตัว ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์, สถาบันทางสังคม หรือแม้แต่โลก และโดยปกติพล็อตในแนวนี้ มักจะมีตัวละครนำคนเดียวและเวลาส่วนใหญ่ของหนังก็หมดไปกับการเล่าเรื่องของตัวละครนั้นๆ แต่สามารถสังเกตได้ว่าหลังยุค80ปีต้นมา เราจะเริ่มเห็นบทหนังกลุ่มนี้ประเภทที่เล่าเรื่องหลายๆ เรื่องของตัวละครหลายๆคน โดยแต่ละคนก็รับหน้าที่เป็นตัวละครนำในเรื่องของตัวเอง ซึ่งก็จะทำให้น่าหนักของหนังลดจากการเป็น Classical ลงไปเป็น Minimal หลายๆเรื่องรวมอยู่ด้วย และตัวละครนั้นก็มักจะเป็นบุคคลประเภทหัวหาญ มีแรงบันดาลใจเต็มเปี่ยมในการต่อสู้อุปสรรคภายนอกนานาชนิดเพื่อให้บรรลุจุดหมาย

แม้จะเห็นว่าพล็อตเช่นนี้เป็นพล็อตที่แสนธรรมดา แต่พล็อตเช่นนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการเขียนบททุกแนว แม้แต่พล็อตประเภท Minimalism ก็ยังต้องเริ่มจากองค์ประกอบตาม Classical design แล้วจึงตัดทอนบางอย่างลง ภาพยนตร์ที่ใช้พล็อตเรื่องเช่นนี้ ได้แก่ The Great Train Robbery (อเมริกา/1904), The Last Days of Pompeii (อิตาลี/1913), Greed (อเมริกา/1924), The Battleship Potemkin (รัสเซีย/1925), Bringing Up Baby (อเมริกา/1938), Citizen Kane (อเมริกา/1941), The Seventh Seal (สวีเดน/1957), Ju Dou (จีน/1990), Shine (ออสเตรเลีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลีย/1996) ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นพล็อตในโครงสร้างคลาสสิกที่ถูกนำมาแตกแขนงออกเป็นเรื่องราวมากมาย

2.4.2 พล็อตแบบ Minimalism

Minimalism ไม่ได้แปลว่าไม่มีพล็อต แต่หมายถึงพล็อตที่เน้นความเรียบง่าย ใช้องค์ประกอบอย่างประหยัด โดยที่ยังคงใช้กลวิธีบางอย่างตามแนวทางพล็อตคลาสสิกเพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่คนดู พล็อตในกลุ่ม Minimal จะจบแบบเปิด แม้คำถามส่วนใหญ่จะได้รับการตอบไปแล้ว แต่ยังคงเหลือหนึ่งหรือสองข้อที่ทิ้งเอาไว้ให้คนดูใคร่ครวญเอาเองหลังจากหนึ่งจบ เช่นเดียวกับที่จะยังมีอารมณ์อีกบางส่วนที่ถูกปล่อยให้ค้างคา อย่างไรก็ตาม ไม่ได้หมายความว่าหนึ่งจะจบลงโดยที่เหตุการณ์ที่จะดำเนินมาครั้งต่างๆแล้วที่ทุกอย่างไว้ไม่ดีก็คลายอะไรเลย แต่หมายถึงคำถามและอารมณ์ส่วนใหญ่ในพล็อตแบบนี้จะต้องได้รับการสะสางไปแล้ว เพียงแต่หนึ่งเหลือจบลงโดยที่การสะสางเหล่านั้นยังไม่ถึงขั้นชัดเจนมากนัก

จุดโคลแม็กซ์ซึ่งเกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงกับตัวละคร โดยที่ทุกคำถามในหนึ่งและทุกอารมณ์ได้รับการคลี่คลายจนคนดูกระจ่างแจ้งแล้วเรียกว่า การจบแบบปิด (Closed Ending) ส่วนจุดโคลแม็กซ์ที่ยังคงทิ้งบางคำถามเอาไว้และบางอารมณ์ไม่ได้รับการเติมเต็มเรียกว่า การจบแบบเปิด (Open Ending) ตัวอย่างจากเรื่อง American Beauty (1999) ที่จบลงเมื่อ เลสเตอร์ เบิร์นแฮม (เควิน สเปียร์ซี) ถูกยิงตายในห้องกินข้าว โดยไม่กีวินาทีก่อนหน้านั้นเราเห็นว่าเขาคือ คลายปัญหาของตัวเองได้แล้วเมื่อเขาหิบบาถูกเมียขึ้นมาดูอย่างมีความสุข แต่หนึ่งก็ไม่ได้ให้คำตอบของคำถามอีกหลายข้อ เช่น ภรรยากับลูกของเขาจะยังคงมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันฉันแม่ลูกได้อีกไหม, ครอบครัวพิตส์ซึ่งเป็นเพื่อนข้างบ้านจะอยู่ด้วยกันต่อไปหรือไม่และอนาคตของตัวละครทุกคนที่เกี่ยวข้อกับเลสเตอร์จะเป็นอย่างไร เหล่านี้ล้วนเป็นคำถามที่ถูกทิ้งค้างไว้ในใจของคนดู หากเราคิดอยากให้ครอบครัวพวกเขากลับมาติดกันอีกหน แต่อีกใจเรารู้ว่ามันเป็นไปได้ เมื่อนั้นเราขอมเดินออกจากโรงไปด้วยความรู้สึกเศร้า แต่ถ้าเราบอกตัวเองว่าเป็นไปได้ เราก็จะดูหนึ่งจบอย่างมีความสุข การทิ้งบทสรุปสุดท้ายให้คนดูตัดสินใจเอาเองคือสิ่งที่คนเขียนพล็อตแนว Minimal ต้องการ พล็อตในแนวนี้อาจแม้ตัวละครจะขัดแย้งกับครอบครัว, สังคม หรือสภาพแวดล้อม แต่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวลาส่วนใหญ่ของเขาจะหมดไปกับการต่อสู้กับความคิด, อารมณ์, จิตสำนึก หรือจิตใต้สำนึกของตัวเอง

ซึ่งถึงแม้ว่าหนังประเภทนี้จะมีหลากหลายน้อยกว่า แต่ก็พบได้ในหนังทั่วโลกอีกเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็น *Nanook of the north* (อเมริกา/1922), *Paisan* (อิตาลี/1946), *Wild Strawberries* (สวีเดน/1957), *Tender Mercies* (อเมริกา/1983), *A River Runs Through It* (อเมริกา/1993), *To Live* (จีน/1994) ไปจนถึงสารคดีประเภทเน้นการเล่าเรื่องอย่าง เช่น *Welfare* (อเมริกา/1975) ด้วย

2.4.3 พล็อตแบบ Anti-structure

พล็อตหนึ่งแบบ Anti-structure นั้น มีความคล้ายคลึงกับนิยายประเภท *antinovel* หรือละครแบบแอบเสิร์ด (absurd) ซึ่งเกิดจากการจับองค์ประกอบของพล็อตแบบคลาสสิกมาทำใหม่โดยจับให้เกิดคู่ตรงข้ามกัน แหกคอกจากรูปแบบ หรืออาจจะถึงขั้นล้อเลียนเลยก็ได้ ฉะนั้นคนเขียนบทแนวนี้จะไม่ค่อยนิยมรูปแบบการนำเสนอเรื่องแบบเจียบเรียบเรียบร้อย แต่ต้องการที่จะแสดงถึงแนวความคิดที่เป็นลอบฏ หรือความเป็นนักปฏิวัติอย่าง โหม่งค่างจนสามารถรู้สึกได้ในทันทีที่เห็นการเรียงลำดับเหตุการณ์ก็แทบจะไม่สนใจให้ตรงตามเวลา แต่นิยมกระจายเรื่องออกแล้วเล่าสลับสับสนไปมาเพื่อไม่ให้คนดูจับต้นชนปลายได้ว่าอะไรเกิดก่อนเกิดหลัง และการเล่าเรื่องก็จะเล่าพร้อมๆ กันหลายเหตุการณ์โดยไม่เป็นเหตุเป็นผลกันเลย บางครั้งเมื่อคนดูดูจบอาจไม่เข้าใจว่าหนังกำลังจะบอกอะไร เพราะทุกอย่างที่เห็นดูเหมือนจะไร้ความหมาย เข้าใจยาก หรือเป็นการจบเรื่องแบบเปิดนั่นเอง

พล็อต Anti-structure ต้องการที่จะแหกกฎทำลายเงื่อนไขทุกอย่างของพล็อต Classical โดยแนวคิดนี้เริ่มเกิดจริงๆ ในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 จากฝีมือของนักเขียนอย่าง เวอร์จิเนีย วูล์ฟ, เจมส์ จอยซ์, แซมูเอล เบ็คเกตต์ และ วิลเลียม เอส เบอร์โรห์ส ซึ่งต้องการแยกขาค้นนักเขียนออกจากความเป็นจริงภายนอกและจากความรู้สึกผูกพันของคนอ่าน ลัทธิศิลปะอย่างเอ็กซ์เพรสชันนิสม์, คาตาอิสม์, เซอเรียลลิสม์, แอ็บเสิร์ด และหนังแนวทำลายโครงสร้าง (Antistructure) ล้วนเกิดขึ้นด้วยจุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสงค์เดียวกันคือ สำนวณภาวะภายในของผู้สร้างงานเป็นหลัก ดังนั้น ตัวงานที่ออกมาจึงเต็มไปด้วยความไม่เป็นเหตุเป็นผล ไม่เป็นกลุ่มก้อน ไม่ต่อเนื่อง และหากเป็นหนัง ตัวละครก็จะไม่ทำอะไรแบบที่สามารถอธิบายได้ด้วยหลักจิตวิทยา เพราะพวกเขาอาจจะไม่ใช่ตัวละครธรรมดา แต่กำลังทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์บางอย่าง หนังกลุ่มนี้ไม่ใช่ภาพแทนของชีวิตจริงเหมือนหนังทั่วไป แต่เป็นชีวิตในความคิดของคนทำหนังนั้นๆ ซึ่งในอันที่เขาย่อมทำให้คนดูเข้าใจปรัชญาของเขาได้ ก็จำเป็นอย่างมากที่เขาจะต้องควบคุมสารพัดความวุ่นวายที่แตกกระสานซ่านเซ็นในหนังให้มีความเป็นเอกภาพภายใต้ปรัชญาเดียวกันนั้นด้วย ถ้าเขาทำได้จริง แม้หนังจะชวมนงแคไหน แต่เมื่อดูจนจบแล้ว เราก็ยังพอจะเข้าใจได้ถึงสิ่งที่เขาอยากพูด แม้จะไม่เข้าใจในรายละเอียดแต่ละฉากเลยก็ตาม

พล็อตในแนวนี้นั้นค่อนข้างหายากในอเมริกา ส่วนใหญ่จะเกิดในหนังยุโรปโดยเฉพาะยุโรปในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เช่น *Un Chien Andalou* (ฝรั่งเศส/1928) , *Persons* (สวีเดน/1966) , *Monty Python and the Holy Grail* (อังกฤษ/1975) , *That Obscure Object of Desire* (ฝรั่งเศส/สเปน/1977) , *Chungking Express* (ฮ่องกง/1994) ไปจนถึงสารคดีอย่าง *Night and Fog* (ฝรั่งเศส/1955)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 เรื่องย่อ “มือปืน ดอกไม้ คำสั่งมา”

กฤษ มือปืนของเฮียยกได้รับมอบหมายงานชิ้นสำคัญคือ เก็บประชา มือขวาของเฮียยกเอง กฤษรู้สึกประหลาดใจยิ่งนักเพราะไม่เชื่อว่าประชาจะทรยศได้ กฤษใช้เวลาเฝ้าดูการเคลื่อนไหวของประชา จึงรู้ว่าเขาทรยศเฮียยกเพราะ ต้องการมีชีวิตใหม่กับผู้หญิงคนหนึ่งที่เขาคงหลุมรัก เขาจึงคอยติดตามถัดคาไปจนถึงที่ที่ทั้งสองอยู่ด้วยกัน เมื่อประชาเดินเข้ามาในบ้าน ก็พบกับเฮียยก และประชาที่รออยู่ที่บ้านแล้ว เฮียยกสั่งให้กฤษเก็บประชาเสียแล้วจึงออกไปจากบ้านพร้อมกับ กระเป๋าเงินที่กฤษขโมยมาด้วย เมื่อเฮียยกเปิดดูในกระเป๋าเห็นว่าในนั้น ไม่มีอะไรอยู่เลยนอกจากเศษ กระดาษที่ขูดอยู่เต็ม จึงรีบกลับเข้าไปในบ้านของประชา แต่เมื่อเข้าไป เฮียยกก็ต้องตกใจกับสิ่งที่ เห็นคือ ทั้งห้องไม่มีใครอยู่เลย รวมทั้งกฤษด้วย

ประเด็น

ความรักสามารถเปลี่ยนแปลงคนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 โครงเรื่องขยาย “มือปืน ดอกไม้ คำสั่งมา ”

Act 1

ประจํามือขวาของเหยียกผู้ซึ่งอยู่ในวงการของโลกมีคมาหลายปีต้องการที่จะล้างมือและตั้งตัวใหม่ จึงได้ฉกเงินจำนวน3ล้านแล้วหนีออกมา เหยียกเรียกกฤษมือปืนอีกคนมาตามเก็บประจําโดยเฉพาะ

Act 2

กฤษรู้สึกสับสนเพราะไม่เชื่อว่าประจําจะทรยศ เขาจึงตามสืบคุ้จึงรู้ว่าที่ประจําทรยศนั้นเพราะเขาต้องการที่จะมีชีวิตใหม่กับผู้หญิงคนหนึ่งที่เขาคทหลุมรัก กฤษไม่เชื่อว่าคนอย่างประจําจะคทหลุมรักใครได้ เขาจึงติดตามผู้หญิงของประจํา จนได้รู้ว่าเธอคนนั้นชื่อลัดดาเป็นนางพยาบาล เมื่อกฤษตามลัดดามาที่บ้านเขาก็ได้พบกับประจําอดีตเพื่อนร่วมงาน และเหยียกก็ปรากฏตัวขึ้น ท่ามกลางความสับสน กฤษได้รับคำสั่งให้ฆ่าประจําซะ

Act 3

เมื่อเหยียกออกจากห้องไปจึงเหลือเพียง กฤษ ประจําและ ลัดดา อยู่ในความเงียบมีเพียงเสียงปืนที่แผดก้องกังวาน เหยียกลงมาที่รถแล้วไขกุญแจเปิดกระเป๋่า ในนั้นมีเพียงกระดาดหนึ่งส้อมพิมพ์ที่ถูกตัดไว้ เหยียกรับกลับขึ้นมาที่ห้อง แต่ไร้ซึ่งร่องรอยของคนทั้งสาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 บุคลิกตัวละคร

ชื่อ ประชา

อายุ 32 ปี

เพศ ชาย

อาชีพ มือปืน(กำลังจะเลิก)

ลักษณะเฉพาะ ใบหน้าคมเข้ม

ลักษณะนิสัย ใจเย็น สุขุม

ฐานะ พอมือพอกินไม่พุงเพื่อ

ภูมิหลัง เป็นเด็กต่างจังหวัด ค่อนข้างขี้ขลาด ชอบฝึกมวยกับลับห่อในวัดพอเข้าช่วงวัยรุ่นก็เข้ามากรุงเทพฯ มาทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟในบ่อนของเฮียยก ต่อมาเริ่มไปต๋ำจนกลายเป็นมือปืนให้เฮียยกหลังจากนั้นถูกมอบหมายงานสำคัญบ่อยขึ้น จนกลายเป็นมือขวาในที่สุด 10ปีที่ช่วยเฮียยก กอบโกยอำนาจบารมี คุมขงเดือน คุนเส่งง จนได้รับความไว้วางใจจากเจ้านายมาตลอด แต่ในช่วงหลังๆ ประชาเริ่มสะสมอึดสะเดียนกับชีวิตที่สกปรกของตัวเอง เขาเริ่มเปรยๆว่าอยากเลิกจากตรงนี้ให้กับ กฤษมือปืนที่เป็นเพื่อนสนิทพุง

มุมมอง ในส่วนที่มีคของเขาซึ่งพอมี่แสงสว่าง แต่ด้วยเส้นทางและสภาพแวดล้อมจึงทำให้ประชาต้องทำสิ่งที่ผิดไป

ความต้องการของตัวเอง กลับตัวกลับใจ มีครอบครัวที่อบอุ่น

จุดเปลี่ยนแปลง ประชาเริ่มอยากเลิกจากสิ่งที่เขาทำ แล้วเขาก็ได้มาพบกับลัดดา ผู้หญิงที่ทำให้เขารู้จักความสุขที่แท้จริง เธอสอนให้เขารู้ว่าชีวิตนี้ค่าเกินกว่าจะปล่อยให้มันคลุกคลีอยู่กับสิ่งสกปรกตลอดไป

ชื่อ กฤษ

อายุ 28 ปี

เพศ ชาย

อาชีพ มือปืน

ลักษณะเฉพาะ ตัวใหญ่ หน้าดู

ลักษณะนิสัย หัว ทุคค่า โทนค่านัน มีอารมณ์ขัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฐานะ มีกินมีใช้ไม่ขาดสน

ภูมิหลัง เป็นลูกชานาที่ค่อนข้างยากจน ชอบคบเพื่อนที่เป็นนักเลงจึงติดนิสัยมา แต่เป็นคนที่
ตายแทนเพื่อนได้ คือใจนักเลงจริงๆ เข้ามาทำงานที่บ่นของเฮียยก และรู้จักกับประชา เขายอมรับนับ
ถือใจประชา ทั้งสองจึงเป็นเพื่อนสนิทกัน มักจะช่วยเหลือกันเสมอ กฤษณ์มักจะเป็นตัวเลือกของเฮียยก
เสมอในการที่ต้องกำจัดใครสักคน เพราะกฤษณ์ไม่เคยมีข้อโต้แย้งกับคำสั่งของเฮียยก

มุมมอง ความสำคัญในการใช้ชีวิตในวงการนี้ต้องให้ความสำคัญกับมิตรภาพและจงรักภักดี
ความต้องการของตัวเอง มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่สุขสบาย มีเงินเยอะๆ

จุดเปลี่ยนแปลง เมื่อกฤษณ์ได้กลับมาพบกับประชาอีกครั้งเมื่อเขาได้รับคำสั่งให้ฆ่าประชา แต่เมื่อ
เขาเห็นประชาที่เปลี่ยนไปเพราะความรักคูมีความสุขและสมบูรณ์ กฤษณ์จึงอยากรู้ว่า เขาจะเป็นได้
อย่างประชาหรือเปล่า

ชื่อ ลัดดา

อายุ 26 ปี

เพศ หญิง

อาชีพ นางพยาบาล

ลักษณะเฉพาะ ยิ้มง่าย

ลักษณะนิสัย อ่อนโยน อ่อนนุ

ฐานะ ปานกลาง

ภูมิหลัง พ่อของเธอเสียชีวิตตั้งแต่เธอยังเด็ก เธออยู่กับแม่มาตลอดจนเมื่อเธอเรียนจบมัธยมปลาย แม่
เธอไปทำงานที่ต่างประเทศ เธอจึงอยู่ตัวคนเดียว เธอเรียนพยาบาลจนจบและเข้าเป็นพยาบาลฝึกหัด
ในเวลาต่อมา เธอค่อนข้างใช้ชีวิตเรียบง่ายมาตลอด

มุมมอง ค่อนข้างมองโลกในแง่ดี เธอเชื่อว่าทุกคนต้องมีส่วนที่ดีอยู่ภายใน

ความต้องการของตัวเอง บ้านและครอบครัวที่อบอุ่น

จุดเปลี่ยนแปลง เธอได้พบกับประชาและเริ่มรู้สึกดี เธออยากเริ่มต้นชีวิตใหม่กับชายคนนี้

ชื่อ เสี่ยยก

อายุ 49 ปี

เพศ ชาย

อาชีพ ทำธุรกิจผิคนกหมาย ค้าของเถื่อน เปิดบ่อนเถื่อน

ลักษณะเฉพาะ ท้วม หน้าคู่

ลักษณะนิสัย ตัวเองเป็นใหญ่ โลก

ฐานะ รวย

ภูมิหลัง เข้ามาคดุกคดิกกับวงการนี้ตั้งแต่หนุ่มๆ เขาเริ่มรับช่วงต่อมาจากกิจการของพ่อก่อนที่จะเริ่มสะสมประสบการณ์ และอำนาจบารมีขึ้นมาเรื่อยๆ เขาทำทุกอย่างเท่าที่อำนาจของเขาจะทำได้ ถึงแม้จะเป็นเจ้าพ่อ แต่ก็ไม่ใช่ประเภทที่ลงข่าวในหน้าหนึ่งสื่อพิมพ์ให้พบเห็น เขาจะใช้งานผ่านลูกน้องคนสนิทของเขา นั่นคือประชาเอง เสี่ยยกค่อนข้างไว้ใจในตัวประชาพอสมควรเนื่องจากทำงานด้วยกันมานาน แต่เสี่ยยกไม่ได้สังเกตท่าทีของประชาที่เปลี่ยนไปในช่วงหลังๆ เพราะเขามักจะสนใจแต่เรื่องของตัวเอง

มุมมอง ต้องรีบคอบโกยทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ และใครที่ขัดขวางต้องกำจัดชะ
ความต้องการของตัวเอง เงินและอำนาจ
จุดเปลี่ยนแปลง เมื่อรู้ว่าประชาทรยศ เขาจึงสั่งให้ภรรยาฆ่าประชา

3.4 การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

Sequence 1 : คำสั่งฆ่า

Scene 1 / ออฟฟิศเสี่ยยก / ภายใน / กลางคืน

ประชาค่อยๆเปิดตู้เซฟของเสี่ยยกออกมา ภายในห้องนั้นมีคัสตว์ เงินสดกว่าหลายล้านบาทนอนสงบนิ่งอยู่ในตู้ ประชาเอื้อมมือกวาดเงินเข้ากระเป๋าใบใหญ่ที่เขาเตรียมไว้ เมื่อได้เงินครบตามที่เขาต้องการแล้ว ประชาค่อยๆรูดซิบกระเป๋าและปิดตู้เซฟใบนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2 / สวนสาธารณะ / ภายนอก / เช้ามืด

ชายวัยกลางคนในชุดออกกำลังกาย กำลังนั่งพักอยู่ที่เก้าอี้ไม้ บรรยากาศรอบข้างเงียบสงบไร้เงาของผู้คน ทันใดนั้น กศพมือปืนหนุ่มเดินเข้ามาที่ชายวัยกลางคน พร้อมกับชักปืนเก็บเสียงยิงไปที่ชายคนนั้น 2 นัด อย่างรวดเร็ว แล้วกศพก็เดินหายไป

Scene 3 / ออฟฟิศเฮียยก / ภายใน / เช้า

เฮียยกนั่งหน้าเครื่องคิดเลข อัดหูหรืออยู่ในห้อง ทันใดนั้นกศพก็โผล่เข้ามา

กศพ

“งานเรียบร้อยแล้วนะครับเฮีย”

เฮียยกไม่พูดอะไร เขาจ้องมองที่ตู้เซฟ สีหน้าเคร่งเครียด ก่อนที่จะค่อยๆ กรอกเสียงอันทรงพลังออกไป

เฮียยก

“มีงรีบกลับมาที่นั่นเลย... ภูมิงานให้มึงทำ”

Scene 4 / ออฟฟิศเฮียยก / ภายใน / ช่วงสาย

กศพเปิดประตูเข้ามาในห้องของเฮียยก เขานั่งลงตรงเบื้องหน้าของเจ้านาย รอฟังคำสั่งจากปากเจ้านาย ตลอดเวลา กศพจะปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้รับโดยไม่เคยถามว่าทำไม ยกเว้นครั้งนี้ คำสั่งล่าสุดที่เขาได้รับคือ สั่งหาร ไอ้ประชา มือขวาของเจ้านายเอง! สิบปีเต็มที่ประชาชนช่วยสร้างสมอิทธิพลและบารมีให้เฮียยก สิบปีเต็มที่มันช่วยคุณงานค้าของเถื่อน ผู้หญิงและการพนัน

กศพ

“เฮียจะให้ผมทำยังไง”

เฮียยกกางนิ้วมือเป็นรูปปืนจ่อที่หัวตัวเอง

กศพ

“เมื่อไหร่?”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence 2 : ดอกไม้

Scene 5 / ห้องของหลง ประตูน้ำ / ภายใน / กลางคืน

กฤษณะแตกประตูเข้าไปภายในห้องอย่างรวดเร็ว หลงสะดุ้งเฮือกขึ้นมาจากเตียง แต่ก็ถูกปืนสี
ดำของกฤษณะทำให้เขาต้องลงไปนอนท่าเดิม มือสังหารใบหน้าเรียบเฉย

กฤษ

“ไอ้ประจําอยู่ไหน”

Scene 6 / โรงพยาบาล / ภายนอก / กลางวัน

ลัดดาเซ็นรดาคนไข้สูงอายุออกมาต้อนรับบริเวณสวนหย่อม กริยาท่าทางของเธอช่างดู
สลดใจและอบอุ่น กฤษณะยืนชั่งคั่งอยู่ห่างๆ เขารู้แล้วว่าทำไมประจําถึงทรยศเจ้านาย ซึ่งมันเป็นเหตุ
ผลที่ไม่น่าเชื่อว่าจะเกิดขึ้นกับ พระชนนีอย่างประจํา ประชาดกหลุมรักกับนางพยาบาลคนนี้ และ
ต้องการที่จะมีชีวิตใหม่ กฤษณะไม่อยากจะเชื่อกับเรื่องที่เขาได้รู้มา เขากำลังคิดว่าเพราะอะไร ผู้
หญิงคนนี้ถึงสามารถเปลี่ยนใจที่คำมีดของประจําให้กลายมามีเลือดเนื้ออย่างคนปกติ

Scene 7 / โรงพยาบาล / ภายนอก / เย็น

หลายวันที่กฤษณะมาคอยเฝ้าลัดดา เธอไม่เคยออกนอกเส้นทางเวลากลับบ้านเลย แต่กฤษณะมั่นใจ
ว่าเธอจะพาเขาไปหาประจําในไม่ช้า ในวันนั้นขณะที่เธอนั่งแท็กซี่กลับบ้าน เธอได้เลี้ยวไปอีกทางหนึ่งซึ่ง
คนละทางกับบ้านของเธอ กฤษณะที่ขับมอเตอร์ไซค์ตามมารู้ได้ทันทีเลยว่า เขากำลังจะได้พบกับประจํา
อดีตเพื่อนร่วมงาน

Scene 8 / บ้านที่กบดานของประจํา / ภายนอก / หัวค่ำ

รถแท็กซี่จอดตรงหน้าบ้าน ลัดดาก้าวลงจากรถ กฤษณะหลบอยู่ด้านหลัง หญิงสาวเดินเข้าในบ้าน
มันเป็นบ้านเดี่ยวหนึ่งชั้นหลังเล็ก ๆ หลบอยู่ในซอยเปลี่ยวห่างจากใจกลางเมือง ช้างๆบ้านมีรถ
มอเตอร์ไซค์จอดหมกอยู่หนึ่งคัน กฤษณะได้ทันทีว่า มันเป็นของประจํา ลัดดาไขกุญแจเข้าไปใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้าน นั้นทำให้กฤษรู้ว่า ประชายังไม่อยู่บ้าน เขาต้องรอดต่อไป ในระหว่างนี้กฤษใช้โทรศัพท์ โทรหา
เฮียยก เจ้านายของเขา

Sequence 3 : มือปืน

Scene 9 / บ้านที่กบดานของประชา / ภายใน / กลางคืน

ประชาเปิดประตูเข้ามาในบ้านก็ต้องตะลึงเมื่อลัดดาถูกกฤษเอาปืนจ่อไว้ ทำให้เธอไม่กล้าขยับตัว
ในที่สุด กฤษก็ได้เจอกับประชา ประชาคนสนิทที่ทรยศเจ้านายของเขา คนที่เขากำลังตามล่า และคน
ที่เป็นเพื่อนของเขาเอง

ประชา
“มึงมาฆ่ากูหรือ กฤษ”
กฤษ
“ใช่...เป็นมึงไปไหนแล้ว”
ประชา
“กูเลิกพกกบไปแล้ว”
กฤษประหลาดใจยิ่งนักที่เพื่อนเขาเลิกพกกบไปแล้ว
กฤษ
“มึงโกงเงินเจ้านายหนีมาทำไม”
ประชา
“นี่หรือวะเหตุผลที่เอ็งทรยศข้า...เพราะไอ้ความรักท่าเหวนี้วะ”
ประชาไม่ยอมเชื่อสายตาตัวเองเมื่อหันไปเจอกับเจ้านายเก่า ลัดดา นั่งสะอื้นอยู่เงียบ
เฮียยก

กฤษหันปืนจ่อไปที่หัวของประชา ไม่มีแววของความกลัวลัดดาถอดออกมาจากสายตาของประชา
เขาจ้องมองไปที่ลัดดาหญิงสาวที่เขารัก ก่อนหันมาสบตากับกฤษ

ประชา

“กูขออะไรมึงอย่างหนึ่ง.....ปลดปล่อยเธอไป..เธอไม่เกี่ยว”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฤษรู้สึกสับสนและหวั่นไหวอย่างรุนแรงในความรักของคนทั้งสอง เขาหันมองลัดดาที่กำลังร้องไห้และก็เหมือนกับประสา เธอไม่มีอาการกลัวตายฉายออกมาให้เห็น

เสียด

“เร็วซิวะ ไอ้กฤษ... กูจะได้เห็นมันตายซักที”

กฤษตัวสั่น นิ้วของเขาค่อยเหยียดไขว่ไปป็นอย่างยากลำบาก ทันใดนั้นกฤษลดคืบลง

กฤษ

“ผมฆ่าเขาไม่ลง”

เสียดกฤษขนาดเมื่อถูกน้องไม่ยอมทำตามคำสั่ง เขาก็ป็นออกมาอย่างรวดเร็ว

เสียด

“ได้... ฉันกูฆ่ามันเอง”

ทันใดนั้นเสียงปืนดังขึ้นหนึ่งนัด ร่างของเสียดก็ค่อยๆ หลุดลงไป ประชวรกับภาพที่เห็น กฤษช่วยชีวิตเขาไว้เขาเป็นคนสังหารเสียดเอง ทำทางของกฤษเองก็ช็อกกับเรื่องที่ต้องเพ็งกระทำลงไปเหมือนกัน กฤษหันมองที่ประสาและลัดดา ก่อนที่จะเดินจากไป

3.4.1 ปัญหาที่พบในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

- ความขัดแย้งระหว่างตัวละครยังไม่แรงพอ เนื่องจากความสัมพันธ์ของตัวละครยังไม่ชัดเจน
- แรงจูงใจของตัวละครแต่ละตัวนั้น ยังไม่ชัดเจน
- บทสนทนาค่อนข้างยืดยาว และไม่ค่อยเสริมให้เนื้อเรื่องเดินไปข้างหน้า
- โคลมเม็กซ์ของเรื่องยังไม่สามารถตอบใจทฤษฎีของเรื่องได้เลย

3.4.2 แนวทางการแก้ปัญหา

- เพิ่มเหตุการณ์ที่เป็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครให้รุนแรงและชัดเจนขึ้น และเน้นความสัมพันธ์ของตัวละครให้ดูน่าเชื่อถือมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สร้างเหตุผลให้กับตัวละคร เพื่อเพิ่มแรงจูงใจซึ่งทำให้การกระทำของเขานั้นมีผลต่อเรื่องมากขึ้น
- แก้ไขบทสนทนาให้กระชับและใช้ให้น้อยลง พยายามเล่าเรื่องด้วยภาพมากขึ้น
- เปลี่ยนเหตุการณ์ในช่วงโคลแม็กซ์ ใหม่ โดยเน้นไปที่อารมณ์และการตัดสินใจของตัวละคร
- ใส่ใจในเรื่องของการเขียนบทให้มากขึ้น เพราะบทเป็นส่วนที่ค่อนข้างสำคัญที่สุดในการทำภาพยนตร์แต่ละเรื่อง

เมื่อเราเห็นภาพรวมของปัญหาในบทภาพยนตร์จึงเป็นเรื่องที่ง่ายในการแก้ปัญหาทั้งหมด โดยเราต้องยึดที่ประเด็นเอาไว้ ส่วนในการแก้ปัญหานั้นเราต้องเปิดใจให้กว้างยอมรับกับความคิดเห็นของผู้อ่าน เพราะเราจะได้พบกับข้อผิดพลาดที่เราอาจมองข้ามไป อย่างตัวที่ต้องแก้ไข ปรับเปลี่ยนบทภาพยนตร์ของเรา ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีใครในโลกที่สามารถเขียนบทได้สมบูรณ์เพียงการเขียนในครั้งเดียว

3.5 การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2

Sequence 1 : คำสั่งฆ่า

Scene 1 ภายใน / ออฟฟิศเสี่ยยก / กลางคืน

เสี่ยยกนั่งอยู่ที่โต๊ะทำงาน บนโต๊ะมีกระเป๋าใส่กระเป๋าใบใหญ่วางอยู่ ประชาขึ้นรอฟังคำสั่งจากเสี่ยยกอยู่ เสี่ยยกพ่นควันบุหรี่ก่อนที่จะยื่นกระเป๋าให้ประชา

เสี่ยยก

“เฮ้..นี่ มึงเอาเงินไปให้เสี่ยตง”

ประชารับกระเป๋า มา เสี่ยยกทำหน้านิ่งขึ้นได้

เสี่ยยก

“เออ.. ฝากบอกเสี่ยตงด้วยว่า

เงินอีกงวดนี้จะตามไปช้าหน่อย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชาพยักหน้ารับคำ ก่อนก้มมองที่กระเป๋าในมือของตัวเอง ประชากำลังเดินออกจากห้อง เขาเหมือนนึกอะไรขึ้นได้และจะหันไปพูดกับเสี่ยก แต่เขาตัดสินใจไม่พูดมันแล้วเดินออกไป เสี่ยกแปลกใจกับท่าทีของประชา

Scene2 ภายใน / ออฟฟิศเสี่ยก / กลางวัน

โทรศัพท์บนโต๊ะทำงานเสี่ยกดังขึ้น เสี่ยกเอื้อมมือไปรับโทรศัพท์ เสียงจากปลายสายพูด
บน

เสี่ยตัง

“นี่ผมยังไม่ได้เงิน3ล้านของผมเสี่ยนะเสี่ย
ไหนบอกว่าจะเอามาให้ตั้งแต่เมื่อคืนไง”

หน้าเสี่ยกงแงๆ ก่อนถามกลับไปว่า

เสี่ยก

“เสี่ยแน่ใจหรือ... ผมให้คนเอาไปให้ตั้งแต่เมื่อคืนแล้วนะ
เสี่ยไม่ได้เจอกับไอ้ประชามันหรือไง”

เสี่ยตัง

“ไม่มี.. ไม่เห็นมีใครเอามาให้เสี่ย
ผมรอทั้งคืน เสี่ยอย่ามาตักตักดีกว่า”

เสี่ยกมีสีหน้ากังวล

เสี่ยก

“ไม่หรอกเสี่ย ผมว่าคงมีการเข้าใจผิดกัน
เดี๋ยวผมจะเช็คให้เดี๋ยวนี้เสี่ย เสี่ยไม่ต้องห่วง”

เสี่ยตัง

“เสี่ยรีบจัดการก็แล้วกัน”

เสี่ยกวางโทรศัพท์ แล้วนั่งนิ่งสีหน้าเครียด ก่อนที่จะยกหูโทรศัพท์ขึ้นมาอีกรอบ แล้วกดเบอร์มือถือของประชา เสี่ยกนั่งรอฟังเสียงสັกฟັก ก่อนจะได้ยินเสียงคอมพิวเตอร์ตอบรับ

เสียงจากโทรศัพท์

“เลขหมายที่ท่านเรียกไม่สามารถติดต่อได้ในขณะนี้...”

เสี่ยกกดเบอร์ใหม่อีกครั้ง คราวนี้เป็นเบอร์มือถือของกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียด

“ไอ้กฤษเธอ มึงรีบมาที่นี้ด่วนเลย
กูมึงงานให้มึงทำ”

Scene 3 ภายใน / ออฟฟิศเสียด / กลางวัน

กฤษเปิดประตูเข้ามาในห้องของเสียด เขานั่งลงรอฟังคำสั่ง เสียดพ่นควันบุหรี่เป็นทางยาว

เสียด

“ไอ้ประจามันหักหลังกู”

กฤษไม่เชื่อหูตัวเอง เขามีสีหน้าสงสัย

กฤษ

“ไม่น่าเชื่อเลยนะครับเสียด ไอ้ประจามันทำงานให้เสียดมา 10 ปีแล้วนี่..

ไม่มีเหตุผลที่มันจะทรยศเลย”

เสียดกล่าวยศรัยะซ้าๆ พร้อมกับอัดบุหรี่เข้าปอด

เสียด

“แต่มันก็ทำไปแล้ว”

กฤษมีสีหน้าซึ่งข้งขึ้นมา

กฤษ

“มีใครรู้เรื่องนี้บ้าง”

เสียด

“ไม่มี นอกจกเขากับเฮ็ง”

กฤษทำท่าทางอึดอัด ก่อนที่จะพูด

กฤษ

“เสียดจะให้ผมทำยังไง”

เสียดก็มีสีหน้าเครียดก่อนพ่นควันบุหรี่ออกมาเป็นทางยาว

เสียด

“กูต้องการตัวมัน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence 2 : ดอกไม้

Scene 4 ภายใน / ห้องของหลง ประตูน้ำ / กลางคืน

กฤษเดินขึ้นบันไดวน เขากำลังจะขึ้นไปห้องของหลง ผู้ซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นน้องของประชา กฤษกระแทกประตูเข้าไปภายในห้องอย่างรวดเร็ว หลงสะดุ้งเฮือกขึ้นมาจากเตียง กฤษกระโดดขึ้นล้อมหลง แล้วใช้ปืนกดให้เขานอนลงในท่าเดิม มือสังหารโบหน้าเรียบเฉย

Scene 5 ภายนอก / โรงพยาบาล / กลางวัน

บริเวณสวนหย่อมหน้าโรงพยาบาล ลัดดาเห็นคนไข้สูงอายุก่อมารับแดดรับลม ลัดดายิ้มอย่างสดใส ระหว่างที่คุยกับคนไข้ท่าทางของเธอดูอบอุ่นยิ่งนัก กฤษยืนจุ่มดูอยู่ห่างๆ เขามองลัดดาอย่างพินิจพิจารณา กฤษก้มมองมือของตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 6 ภายนอก / บริเวณใต้ตึกร้าง / กลางคืน

มือของประชาที่เต็มไปด้วยเลือด ประชานั่งอยู่ที่บันไดกับกฤษ ประชาก้มมองที่มือของตัวเอง

ประชา

“กูอยากเลิกวะกฤษ.. กูเบื่อกลับงานอย่างนี้เต็มทนแล้ว

กฤษมีสีหน้าแปลกใจที่เพื่อนของเขาพูดออกมาอย่างนั้น กฤษพูดย้อนกลับไปที่เล่นที่จริง

กฤษ

“ไอ้ห่ามึงอยากเลิกก็เลิกซิวะ แต่มึงก็รู้ว่า

อาชีพอย่างพวกเรานั้นเลิกไม่ได้”

ประชา

“ใช่.. กูรู้ มันคงไม่ปล่อยให้เรากลับไปได้ง่ายๆหรอก”

ศพนอนอยู่รอบๆตัวของประชาและกฤษ ซึ่งเป็นคนที่พวกเขาเพิ่งจะฆ่าไป

Scene 7 ภายนอก / โรงพยาบาล / เย็น

กฤษยังคงแอบอยู่ที่เดิม พร้อมกับมองไปที่ลิคคา ลิคคาเดินออกมาจากโรงพยาบาล แล้วนั่งแท็กซี่ออกไป กฤษหยิบหมวกกันน็อคขึ้นมาสวม

Scene 8 ภายนอก / แพลตที่กบดานของประชา / หัวค่ำ

รถแท็กซี่จอดตรงหน้าบันไดแพลตฟอร์มหนึ่ง เธอลงจากรถ กฤษถอดหมวกกันน็อคออก เขายังคงมองไปที่ลิคคาตลอดเวลา ลิคคาก้าวขึ้นบันไดแพลตฟอร์ม โดยที่กฤษเดินตามหลังมาอยู่ห่างๆ ลิคคาเดินไปไขกุญแจเปิดเข้าห้องไป กฤษแอบดูอยู่ห่างๆเขาหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาโทร

กฤษ

“ผม..กฤษเองครับเฮียยก”

Sequence 3 : มือปืน

Scene 9 ภายใน / แพลตฟอรม์ที่กบดานของประชา / กลางคืน

ลัดดาเข้ามาในห้อง เธอเดินไปที่ห้องนอน บนเตียงนอนมีกระเป๋าเสื้อผ้าที่จัดไว้แล้ววางอยู่ เธอ มองคู่มือมันสักพักก่อนที่จะปิดกระเป๋า เมื่อเธอหันหลังกลับมา เธอมีสีหน้าตกใจสุดขีด

Scene 10 ภายใน / แพลตฟอรม์ที่กบดานของประชา / กลางคืน

ประชาเดินขึ้นบันไดมา การแต่งกายของเขาเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง ในมือถือช่อดอกไม้ ประชา เปิดประตูเข้ามาในห้อง เขาตกตะลึงในทันที กฤษชียืนอยู่ในมือของเขา มีปืนที่จ่อที่ลัดดาอยู่ประชา สีหน้าเคร่งขรึม แต่ก็ประหลาดประหลาดในอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับลัดดา

ประชา

“มึงมาฆ่ากูหรือกฤษ”

กฤษ

“ใช่... เป็นมึง ไปไหนแล้ว”

กฤษมองไปที่มือของประชา ประชาขยับดอกไม้ในมือหลบเล็กน้อย

ประชา

“กูเลิกคบกับแล้ว”

กฤษมองอย่างประหลาดใจยิ่ง ที่เพื่อนของเขาเปลี่ยนไปดังเพียงนี้

กฤษ

“มึงขโมยเงินเจ้านายหนีมาทำไม”

ประชา

“มึงจะมาฆ่ากูหรือจะมาฟังเรื่องของกู”

กฤษ

“ทั้งสองอย่าง”

ประชานิ่งไปครู่หนึ่งก่อนเริ่มเรื่อง

ประชา

“เมื่อหนึ่งเดือนก่อนกูได้พบผู้หญิงคนหนึ่งโดยบังเอิญ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 11 ภายนอก / ริมถนนสายเปลี่ยว / กลางคืน

ลัดดา กำลังเดินอยู่ ขณะนั้นเองมีกลุ่มนักแสดงกลุ่มหนึ่งเห็นเธอเข้า ก็เดินตรงเข้ามาจะทำมิดีมิร้าย ประชาเดินเข้ามาขวางและจัดการกับกลุ่มนักแสดงนั้น แล้วเขาก็กำลังจะเดินจากไป ลัดดาเห็นดังนั้น ก็รีบเข้าไปขอบุคคลเขาทันที

Scene 12 ภายใน / แพลตที่กบดานของประชา / กลางคืน

กลุข
“แล้วมึงก็ตกหลุมรักก่อน”

ประชา
“ใช่”

เมื่อเขาพูดจบเสียงหนึ่งก็ดังขึ้น พร้อมกับเดินออกมาจากเงามืด

เสียงยก
“นี่หรือจะเหตุผลที่เอ็งทรยศข้า..เพราะไอ้ความรักทำเหว่นี่นะ”

ประชาหันมามองตามเสียง และเขาแทบไม่เชื่อสายตาที่เห็นเสียงยก ลัดดานั่งสะอื้นอยู่เงียบๆ สีหน้าของเสียงยกแสดงความเกลียดแค้น กลุขหันป้อนไปจ้อที่หัวของประชาอย่างไม่มั่นใจนัก เขามองเข้าไปในดวงตาของประชาซึ่งไม่มีแววความกลัวอยู่เลย ทั้งประชาและลัดดาหันมามองหน้ากัน แล้วลัดดาก็สะอื้นด้วยความเป็นห่วงในตัวประชาเบาๆ ประชาหันมาสบตากับกลุขซึ่งในขณะนั้นรู้สึกสับสนและหวั่นไหวอย่างรุนแรงในความรักของคนทั้งสอง เขาหันไปมองที่ลัดดาที่กำลังร้องไห้แต่เธอกลับไม่มีอาการกลัวตาเขาแต่อย่างใด กลุขหันไปมองที่ประชา ซึ่งมองที่ลัดดาอย่างซาบซึ้ง กลุขสับสนและไม่รู้ว่าจะทำเช่นใด เสียงเสียงยกดังขึ้น

เสียงยก
“จัดการมันซะ”

แล้วเสียงยกก็เดินออกไปพร้อมกระเป๋าเงินของเขา เสียงยกเดินออกมานอกห้องทันใดนั้นเสียงป็นดังขึ้นในันด

เสียง
“ปึง..ง”

สีหน้าเสียงยกดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 13 ภายนอก / รถเขี่ยยก / กลางคืน

มือเขี่ยยกเปิดประตูรถ มีเสียงปิ่นดั่งขึ้นอีกนัด

เสียง

“ปิ่น..ง”

เขี่ยยกก้าวขึ้นรถไป เขาวางกระเป๋าไว้ที่นั่งข้างคนขับ เขี่ยยกควักกุญแจขึ้นมาจุดสตาร์ทก่อนหันมาจุด
ซิบบเปิดกระเป๋าควว เขี่ยยกมีสีหน้าตกใจ ภายในกระเป๋ามีเพียงกระดาษหนังสือพิมพ์ที่ถูกตัดไว้
เป็นปึกๆ

Scene 14 ภายนอก / หน้าห้องประชา / กลางคืน

เขี่ยยกรีบหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมากดเบอร์ของกฤษฎ เป็นเสียงสัญญาณว่างแต่ไม่มีคนรับสาย
เขี่ยยกมีสีหน้าร้อนรน เขารีบเปิดประตูลงจากรถ แล้วรีบเดินขึ้นบันไดอย่างรวดเร็ว ยังคงไม่มีคนรับ
สาย ยิ่งใกล้ห้องของประชาเท่าไร เสียงโทรศัพท์ของกฤษฎยิ่งดังขึ้น เขี่ยยกเปิดประตูห้องเข้าไปถึง
กับตะลึงเมื่อห้องที่เพิ่งเข้าไปเมื่อครู่กลับกลายเป็นห้องที่ว่างเปล่า มีเพียงโทรศัพท์มือถือของกฤษฎวาง
ทิ้งอยู่บนโซฟา ซึ่งยังคงส่งเสียงดังอยู่เหมือนเดิม

Scene 15 ภายนอก / บริเวณใต้ตึกร้าง / กลางคืน

กฤษฎและประชาลุกเดินออกมาจากบันได(ต่อเนื่องจากในฉากที่ทั้งสองเพิ่งฆ่าคนไป)

กฤษฎ

“ถ้ามีงเล็ก..กูก็เล็ก”

ขั้นตอนการเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ

4.1 การคัดเลือกนักแสดง

ในการที่เราได้นักแสดงที่ดีนั้นจะช่วยส่งผลให้ภาพยนตร์ใกล้เคียงกับความสำเร็จได้เป็นอย่างมาก ซึ่งหลักของการเลือกนักแสดงนั้น ก็มีกระบวนการที่ค่อนข้างชัดเจนและเป็นสิ่งที่ผู้กำกับควรคำนึงถึง ซึ่งในการเลือกนักแสดงนั้นไม่ควรจะคัดเลือกแบบสุ่มสี่สุ่มห้า เพราะจะทำให้เกิดความยุ่งยากและผลเสียต่อการทำงานตามมาได้

สิ่งแรกที่เราควรจะทำในการคัดเลือกนักแสดงคือ การทดสอบหน้ากล้อง เพราะจะทำให้เราได้เห็นรูปร่างหน้าตาของนักแสดงทั้งทางกายและด้านจิตใจ เราจำเป็นต้องให้เขาลองเล่นตามบทของตัวละครตัวนั้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เราตัดสินใจเลือกนักแสดงได้ ด้วยความมั่นใจว่าเขาสามารถเล่นได้เหมาะสมกับบทบาทของตัวละครในเรื่องของเรา ซึ่งในกระบวนการนี้ไม่จำเป็นต้องใช้เวลายาวนานมากในการทดสอบบทเราก็สามารถเห็นถึงการแสดงของทุกคนที่มาร่วมทดสอบบทนี้ว่าได้หรือไม่

สิ่งที่ควรพิจารณาในการคัดเลือกตัวนักแสดงคือ

1. แรงดึงดูดใจ ความน่าประทับใจ บุคลิก รูปร่างที่ตรงกับบทของตัวละคร
2. จังหวะการพูด สุ่มเสียง การเคลื่อนไหว
3. มีความเฉลียวฉลาด สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งต่างๆรอบตัว มีการรับรู้และการตอบสนอง
4. มีความเข้าใจในเรื่องของการแสดง
5. มีความสามารถในการให้ข้อเสนอแนะ และเก็บเข้าที่ทุกคนๆได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ชมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. มีลักษณะพิเศษ มีความรับผิดชอบ การเอาใจใส่
7. ข้อตกลง เงื่อนไข
8. มีการพัฒนาในเรื่องของการแสดง
9. อุปนิสัยส่วนตัว สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความเป็นมืออาชีพ
10. ในการคัดเลือกตัวนักแสดงของข้าพเจ้า จะให้ความสำคัญที่ลักษณะเฉพาะตัวเป็นพิเศษ เนื่องจากตัวละครแต่ละตัวมีลักษณะเฉพาะที่ชัดเจน จึงทำให้ไม่ค่อยมีปัญหาในการคัดเลือกของนักแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1 ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “ประชา”

CASTING

ชื่อ ภูรินทร์ (อ๋อง)

นามสกุล บัวรุ่ง

อายุ 33 ปี

เพศ ชาย หญิง

ส่วนสูง 170 ซม.

น้ำหนัก 68 กก.

ความสามารถพิเศษ ยิงปืน, ขับ

มอเตอร์ไซค์, พายเรือ, ฟันดาบ

ผลงานทางการแสดง บางระจัน, The Swiss

Family Robinson, 102ปีดกรุงเทพปิ่น ฯลฯ

เบอร์โทรศัพท์ 09 – 0270494

บทบาทที่ได้รับ ประชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “กฤษ”

CASTING

ชื่อ ปิยะเดช (เบิร์ต)

นามสกุล ก้านรงค์

อายุ 29 ปี

เพศ ชาย หญิง

ส่วนสูง 174 ซม.

น้ำหนัก 65 กก.

ความสามารถพิเศษ ยิงปืน, ขับ

มอเตอร์ไซค์, พายเรือ, ฟันดาบ

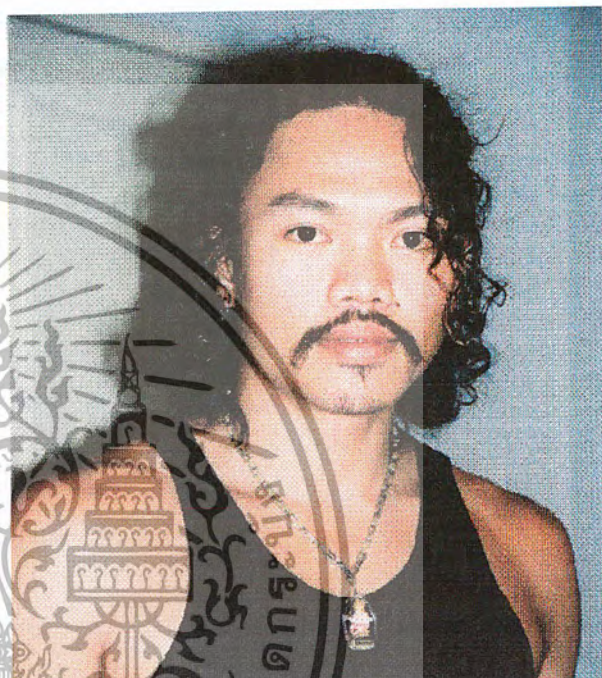
ผลงานทางการแสดง ชุนศึก, กามเทพ

ตัวน้อย, สองผู้ยิ่งใหญ่, 102ปีดกรุงเทพ

ปลัดัน ฯลฯ

เบอร์โทรศัพท์ 09-1722737

บทที่ได้รับ กฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “เสียดก”

CASTING

ชื่อ นพเก้า (แดง)

นามสกุล อุทัยศรี

อายุ 45 ปี

เพศ ชาย หญิง

ส่วนสูง 165 ซม.

น้ำหนัก 68 กก.

ความสามารถพิเศษ

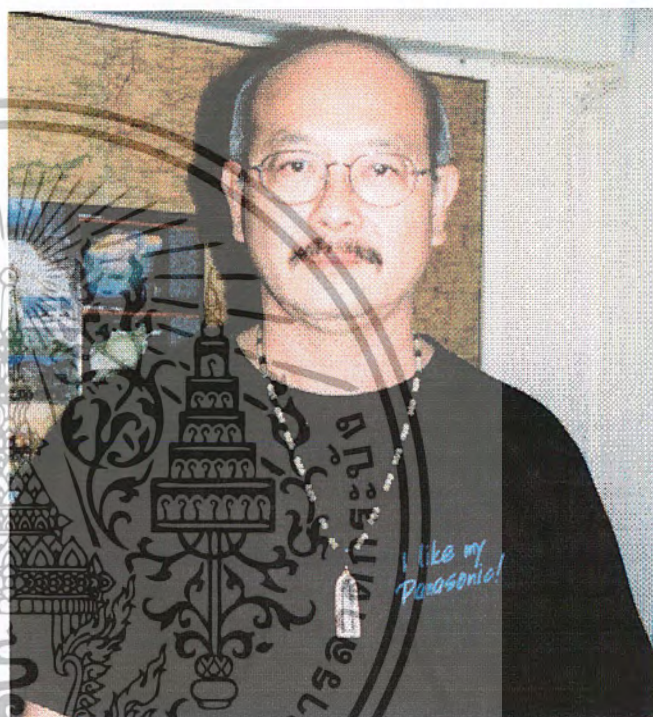
ผลงานทางการแสดง งาน

โฆษณาสินีปอนพันธ์, ละคร

ปมใหม่ ฯลฯ

เบอร์โทรศัพท์ 09-8976687

บทที่ได้รับ เสียดก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงเอกสารการคัดเลือกนักแสดง “ลัดดา”

CASTING

ชื่อ จีรณา (ฝ้าย)

นามสกุล กลางประพันธ์

อายุ 20 ปี

เพศ ชาย หญิง

ส่วนสูง 167 ซม.

น้ำหนัก 48 กก.

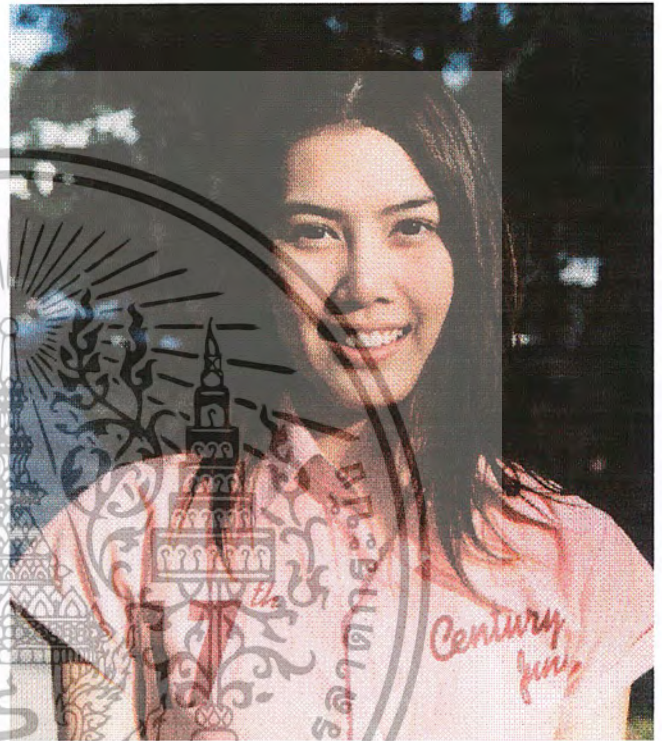
ความสามารถพิเศษ ถ่ายรูป

ผลงานทางการแสดง โฆษณา, ละคร

เวทีของคณะ

เบอร์โทรศัพท์ 01-7181673

บทที่ได้รับ ลัดดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ฉากและสถานที่ในการถ่ายทำ

ฉากหลักของเรื่องจะมีทั้งหมด 4 ฉาก คือ ฉากห้องเสี้ยก, ฉากห้องของหลง ประตูนํ้า, ฉากที่กบดานของประชา และฉากโรงพยาบาล โดยในฉาก 3 แรก ทั้งโทนดี้ บรรยากาศ และการจัดวางข้าวของภายในห้อง ต้องการจะสร้างความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัย เป็นห้องแคบๆ , โทรมเพื่อสร้างความรู้สึกให้เห็นถึงความเลื่อมโทรมของตัวละคร และข้าวของจะมีไม่มากนัก อาจมีความแตกต่างในห้องของประชาอยู่บ้าง เพราะจะเป็นห้องที่มีสีสันมากกว่าฉากอื่นๆ เพราะต้องการสื่อถึงความเปลี่ยนแปลงของตัวละคร โดยเปลี่ยนมาจากความเลื่อมโทรม จึงให้ลักษณะภายนอกของที่กบดานเป็นเฟลตที่ดูกร้างนั่นเอง แต่ส่วนที่แตกต่างมากที่สุดในเรื่องก็คือในส่วนฉากที่โรงพยาบาล เพราะต้องการจะเน้นถึงความอบอุ่นสวยงามของบรรยากาศ สถานที่ และตัวละครเพื่อส่งผลต่อผู้ชมให้เชื่อว่าทำไมประชาจึงทิ้งความเลื่อมโทรมนั้นได้

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำ ฉากสวนในโรงพยาบาล

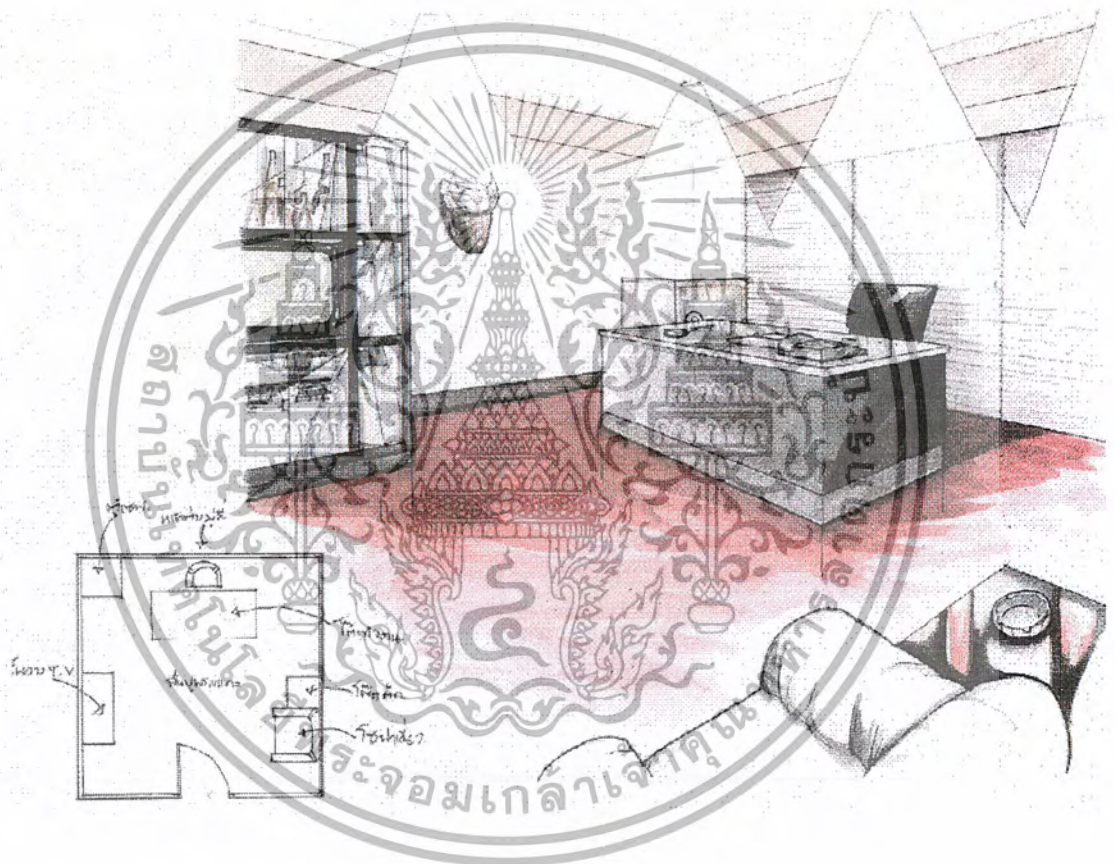

ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำ ฉากบริเวณแฟลตของประชา

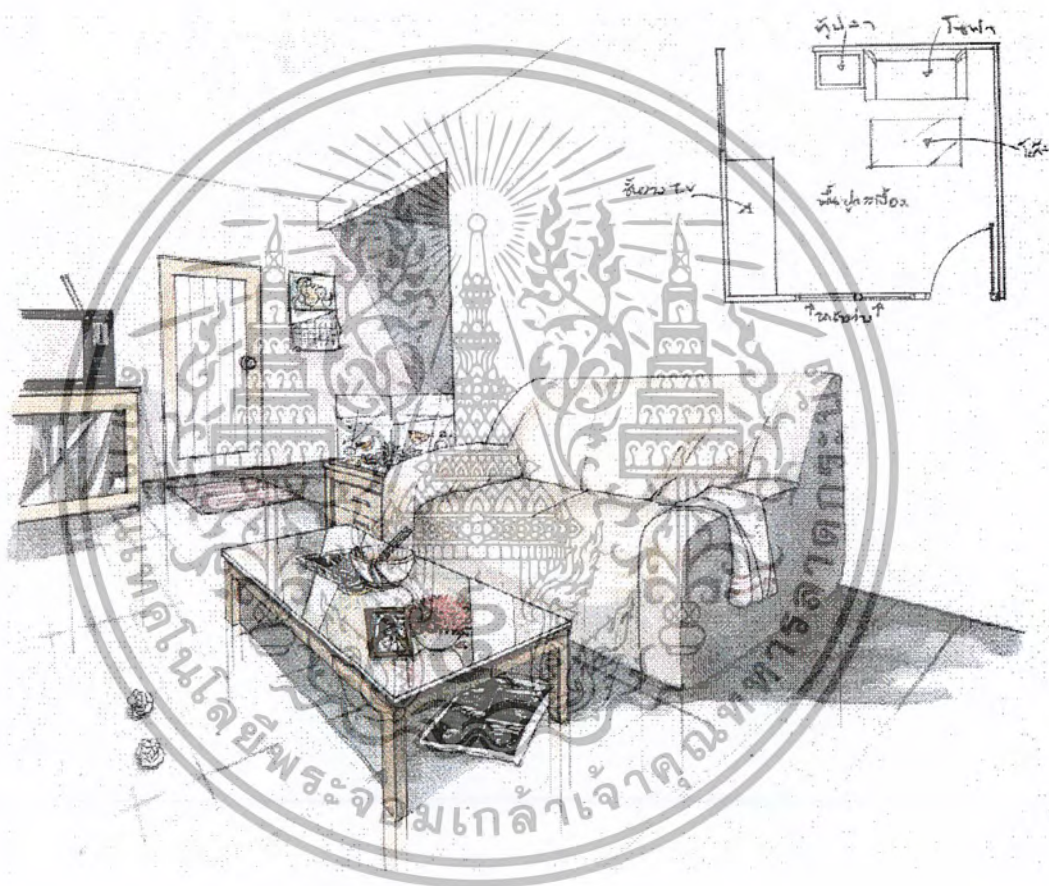
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงการออกแบบฉาก ออฟฟิศเยี่ยก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงการออกแบบฉาก ห้องกบดานของพระเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

การแต่งกายของตัวละครในเรื่อง ต้องการจะเน้นถึงความเหมาะสมในอาชีพของเขาและสามารถบอกถึงอุปนิสัยและลักษณะเฉพาะเจาะจงได้บางส่วน นอกจากนั้นควรจะสามารถอยู่ร่วมกับฉากๆ นั้นได้โดยไม่ดูแปลกแยกหรือแตกต่างไป ตัวละครหลักทั้ง 4 ตัว ถึงแม้บางตัวละครจะทำงานในสายอาชีพเดียวกัน แต่ลักษณะอุปนิสัยก็แตกต่างกันไปโดยสิ้นเชิง การแต่งกายจึงยึดอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละตัวดังต่อไปนี้

ประชา ชุดของประชาจะสามารถแบ่งได้เป็น 2 ช่วง คือ ช่วงที่ประชาเป็นมือปืนอยู่ กับช่วงที่เขาเลิกเป็นมือปืนแล้ว ชุดของเขาจึงมีความแตกต่างกัน คือในช่วงแรกเสื้อผ้าของเขาจะเป็นสีดำล้วน จะเป็นเสื้อที่โชว์กล้ามเนื้อดีตัวช่วงบน เพื่อแสดงออกถึงความแข็งแกร่งคุณ ส่วนในช่วงหลังการแต่งกายจะเปลี่ยนมาเป็นเสื้อเชิ้ตแขนยาว ทำให้ดูเรียบร้อย สะอาดขึ้น แต่ก็ไม่อยากให้ดูแตกต่างจากช่วงแรกมากเกินไป จึงเล่นที่เรื่องสีของเสื้อแทน จึงใช้สีเทาที่มีความใกล้เคียงกับสีดำแทน

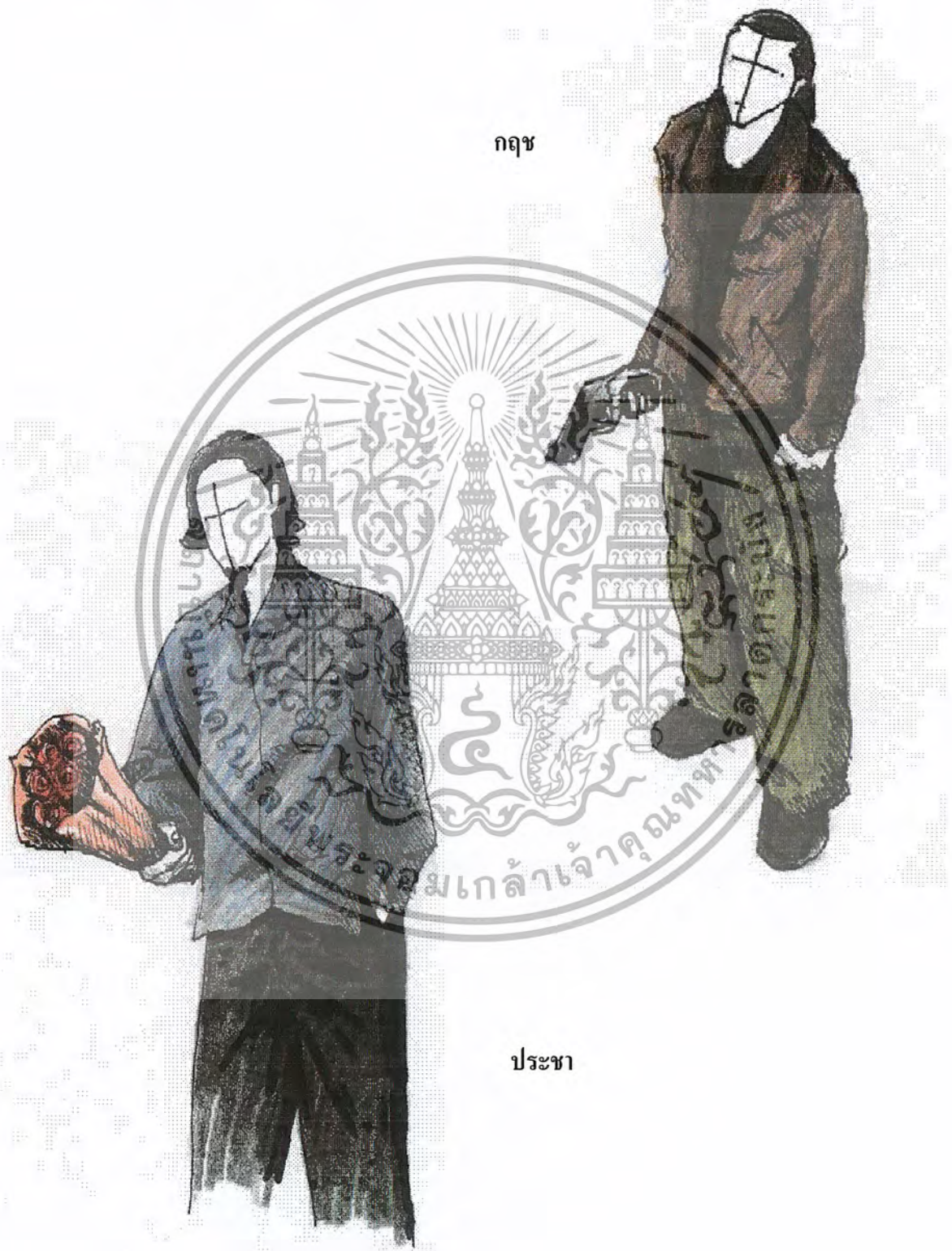
กฤษ ชุดของกฤษก็จะบ่งบอกลักษณะอาชีพของเขา คือจะมีเสื้อสีดำขึงใน และเสื้อแจ็กเก็ตทับอีกชั้นหนึ่ง เพื่อความสะดวกในการเก็บซ่อนอาวุธเวลาทำงาน ส่วนกางเกงจะเป็นกางเกงทหาร เพื่อเสริมให้บุคลิกของเขาดูน่าเกรงขาม แข็งกรง

เฮียยก จะอยู่ในชุดซาฟารีเกือบตลอด เพื่อให้ดูมีอำนาจบารมี โทนสีก็จะเน้นไปในโทนมืด

กัศดา ชุดของกัศดา ก็จะตรงตามอาชีพของเธอ ก็คือชุดพยาบาล ซึ่งชุดนี้ก็จะช่วยเสริมความขัดแย้งในเรื่องระหว่างความบริสุทธิ์และความสกปรกของอาชีพมือปืนด้วย

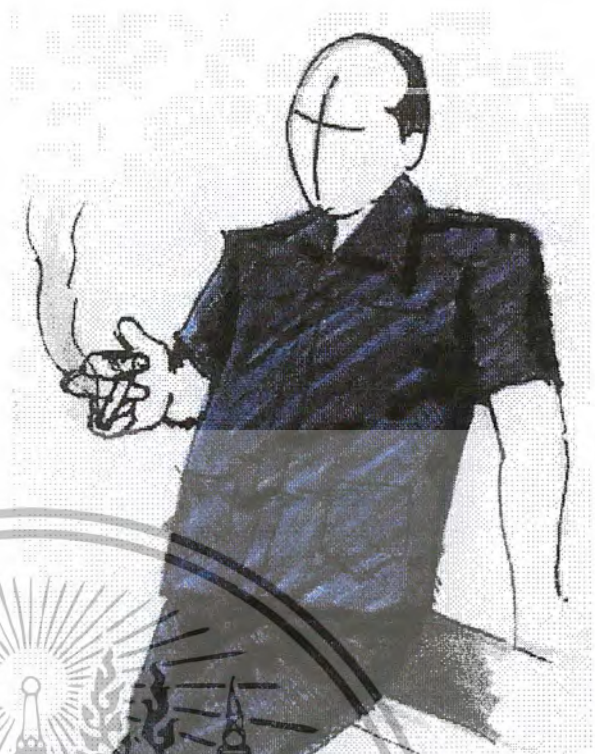
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 รูปภาพเครื่องแต่งกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหยียยก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (SHOOTING SCRIPT)

Sequence 1 : คำสั่งฆ่า

Scene 1 ภายใน / ออฟฟิศเสี่ยยก / กลางคืน

1.LS

กล้องแพนรอบห้อง ภายในห้องไม่มีอะไรนอกจากโต๊ะทำงานเพียงหนึ่งตัว หลอดไฟที่ห้อยลงมาจากเพดาน เสี่ยยกนั่งอยู่ที่โต๊ะทำงาน บนโต๊ะมีกระเป๋าใส่ผ้าใบใหญ่วางอยู่ ประชายืนรอฟังคำสั่งจากเสี่ยยกอยู่

CUT

2.MS

เสี่ยยกพนันควานบุรีก่อนที่จะยื่นกระเป๋าให้ประชา

เสี่ยยก

“อ้อ..นี่ มีเงินเอาเงินไปให้เสี่ยตั้ง”

CUT

3.TWO SHOT

ประชารับกระเป๋า

CUT

4.MS

เสี่ยยกทำหน้านิ่งขึ้นได้

เสี่ยยก

“เออ.. ฝากบอกเสี่ยตั้งด้วยว่า
เงินอีกงวดนี้จะตามไปช้าหน่อย”

CUT

5.CU

ประชายกหน้ารับคำ ก่อนก้มมองที่กระเป๋าในมือของตัวเอง

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.MS

ประกษากำลังเดินออกจากห้อง

FADEBLACK

Scene2 ภายใน / ออฟฟิศเฮียยก / กลางวัน

7.CU

โทรศัพท์บนโต๊ะทำงานเฮียยกดังขึ้น

CUT

8.MS (TOP VIEW)

เฮียยกเอื้อมมือไปรับโทรศัพท์ เสียงจากปลายสายพูดขึ้น

เฮียต้ง

“นี่ผมยังไม่ได้เงิน 3 ล้านของผมเลยนะเฮีย
ไหนบอกว่าจะเอามาให้ตั้งแต่เมื่อคืนไง”

CUT

9.CU

หน้าเฮียยกงงๆ ก่อนถามกลับไปว่า

เฮียยก

“เฮียแน่ใจหรือ.. ผมให้คนเอาไปให้ตั้งแต่เมื่อคืนแล้วนะ
เฮียไม่ได้เจอกับไอ้ประชามันหรือไง”

เฮียต้ง

“ไม่มี.. ไม่เห็นมีใครเอามาให้เลย
ผมรอทั้งคืน เฮียอย่ามาตลกดิดีกว่า”

เฮียยกมีสีหน้ากังวล

เฮียยก

“ไม่หรอกเฮีย ผมว่าคงมีการเข้าใจผิดกัน
เดี๋ยวผมจะเช็คให้เดี๋ยวนี้เลย เฮียไม่ต้องห่วง”

เฮียต้ง

“เฮียรีบจัดการก็แล้วกัน”

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10.MS

เอี้ยกวาง โทรศัพท์ แล้วนั่งนิ่งสีหน้าเครียด ก่อนที่จะยกหูโทรศัพท์ขึ้นมาอีกรอบ แล้วกดเบอร์
มือถือของประชา เอี้ยกนึ่งรอฟังเสียงสัทพัก ก่อนจะได้ยินเสียงคอมพิวเตอร์ตอบรับ

เสียงจากโทรศัพท์

“เลขหมายที่ท่านเรียกไม่สามารถติดต่อได้ในขณะนี้...”

เอี้ยกกดเบอร์ใหม่อีกครั้ง คราวนี้เป็นเบอร์มือถือของกฤษ

เอี้ยก

“ไอ้กฤษเหรอ มึงรีบมาที่นี้ด่วนเลย

กูมีงานให้มึงทำ”

CUT

Scene 3 ภายใน / ออฟฟิศเอี้ยก / กลางวัน

11.LS

กฤษเปิดประตูเข้ามาในห้องของเอี้ยก เขานั่งลงรอฟังคำสั่ง

CUT

12.CU

เอี้ยกพนัดวันบုหรีเป็นทางยาว

เอี้ยก

“ไอ้ประชามันหักหลังกู”

CUT

13.CU

กฤษไม่เชื่อหูตัวเอง เขามีสีหน้าสงสัย

กฤษ

“ไม่น่าเชื่อเลยนะครับเฮีย ไอ้ประชามันทำงานให้เฮียมา 10 ปีแล้วนี่..

ไม่มีเหตุผลที่มันจะทรยศเลย”

CUT

14.TWO SHOT

เอี้ยกถ่ายสรีระซ้ำๆ พร้อมกับอัคบหรีเข้าปอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียด

“แต่มันก็ทำไปแล้ว”

กฤษมีสีหน้าขึงขังขึ้นมา

กฤษ

“มีใครรู้เรื่องนี้บ้าง”

เสียด

“ไม่มี นอกจากข้ากับเอ็ง”

กฤษทำท่าทางอึดอัด ก่อนที่จะพูด

กฤษ

“เฮียจะให้ผมทำยังไง”

15.CU

เสียดก็มีสีหน้าเคร่งครัดก่อนพ้นควีนบหรือออกมาเป็นทางยาว

เสียด

“ถูกต้องการควมมัน”

Sequence 2 : ดอกไม้

Scene 4 ภายใน / ห้องของหลง ประตุน้ำ / กลางคืน

16.LS

กฤษเดินขึ้นบันไดวน เขากำลังจะขึ้นไปห้องของหลง ผู้ซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นน้องของประชา

17.LS

กฤษกระแทกประตูเข้าไปภายในห้องอย่างรวดเร็ว

18.MS

หลงสะดุ้งเฮือกขึ้นมาจากเตียง

CUT

CUT

CUT

CUT

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19.TWO SHOT

กฤษกระโดดขึ้นคร่อมหลัง แล้วใช้ปืนกดให้เขานอนลงในท่าเดิม มือสังหารใบหน้าเรียบเฉย

กฤษ

“ไอ้ประชาอยู่ไหน”

หลงท่าทางระง่ำระลึกก่อนตอบ

หลง

“ไม่รู้พี่”

กฤษขำงายไปก่อนที่จะถามอีกครั้ง

กฤษ

“ประชาอยู่ไหน”

หลงเห็นสีหน้าท่าทางของกฤษที่จริงจัง เขารู้ว่ากฤษพร้อมที่จะยิงถ้าหากเขาไม่บอกความจริง

หลง

“หนีไปแล้วพี่... หนีไปกับผู้หญิงคนนึง”

CUT

20.CU

กฤษมีสีหน้าสงสัย

กฤษ

“ผู้หญิง... ผู้หญิงคนไหน”

DISSOLVE

Scene 5 ภายนอก / โรงพยาบาล / กลางวัน

21.LS

บริเวณสวนหย่อมหน้าโรงพยาบาล ลัดดาเห็นคนไข้สูงอายุออกมารับแดดรับลม

CUT

22.CU

ลัดดาขม้อย่างสดใส ระหว่างที่คุยกับคนไข้ท่าทางของเธอดูอบอุ่นยิ่งนัก

CUT

23.MCU

กฤษยืนขมุดูอยู่ห่างๆ เขามองลัดดาอย่างพิลึกพิจารณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

24.ECU

กฤชก้มมองมือของตัวเอง

DISSOLVE

Scene 6 ภายนอก / บริเวณใต้ตึกร้าง / กลางคืน

25.ECU (FLASHBACK)

มือของประชาที่เต็มไปด้วยเลือด กล้องค่อยๆ zoom out ออกมา เห็นว่าประชานั่งอยู่ที่บันไดกับ กฤช ประชาก้มมองที่มือของตัวเอง

ประชา

“กูอยากเลิกวะกฤช.. กูเบื่อกลับมาอย่างนี้เต็มทวนแล้ว

กฤชมีสีหน้าแปลกใจที่เพื่อนของเขาพูดออกมาอย่างนั้น กฤชพูดคุยย้อนกลับไปทีเล่นที

จริง

กฤช

“ไอ้ห่ามึงอยากเลิกก็เลิกซิวะ แต่มึงก็รู้ว่า
อาชีพอย่างพวกเรามันเลิกไม่ได้”

ประชา

“ใช่.. กูรู้.. มันคงไม่ปล่อยให้เราออกไปได้ง่ายๆหรอก”

กล้อง zoom out ออกมาเป็น top view เห็นศพนอนอยู่รอบๆตัวของประชาและกฤช ซึ่งเป็นคนที่พวกเขาเพิ่งจะฆ่าไป

DISSOLVE

26.ECU

สายตาของกฤชยังคงจับจ้องไปที่ลัดดา ด้วยสายตาที่เริ่มเชื่อว่าผู้หญิงคนนี้สามารถเปลี่ยนคนอย่างประชาได้จริงๆ

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 7 ภายนอก / โรงพยาบาล / เย็น

27.MS

กฤษยังคงแอบอยู่ที่เดิม พร้อมกับมองไปที่ลัดดา

CUT

28.LS

ลัดดาเดินออกมาจากโรงพยาบาล แล้วนั่งแท็กซี่ออกไป

CUT

29.MS

กฤษหิบบวมวกกันน็อคขึ้นมาสวม

CUT

Scene 8 ภายนอก / แพลตที่กบดานของประชา / หัวค่ำ

30.LS

รถแท็กซี่จอดตรงหน้าบันไดแพลตหลังหนึ่ง เธอลงจากรถ

CUT

31. MS

กฤษถอดหมวกกันน็อคออก เขายังคงมองไปที่ลัดดาตลอดเวลา

CUT

32.MS (TOP VIEW)

ลัดดาก้าวขึ้นบันไดแพลต โดยที่กฤษเดินตามหลังมาอยู่ห่างๆ

CUT

33.MS

ลัดดาเดิน ไปไขกุญแจเปิดเข้าห้องไป กฤษแอบดูอยู่ห่างๆเขาหิบบวมวกกันน็อคขึ้นมาโทร

กฤษ

“ผม..กฤษเองครับเฮียยก”

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence 3 : มือปืน

Scene 9 ภายใน / แพลตฟอรม์ที่กบดานของประชา / กลางคืน

34.LS

กัศดาเข้ามาในห้อง เธอเดินไปที่ห้องนอน บนเตียงนอนมีกระเป่าเสื้อผ้าที่จัดไว้แล้ววางอยู่ เธอ มองควม้นสักพักก่อนที่จะปิดกระเป่า เมื่อเธอหันหลังกลับมา เธอมีสีหน้าตกใจสุดขีด

CUT

Scene 10 ภายใน / แพลตฟอรม์ที่กบดานของประชา / กลางคืน

35.LS

ประชาเดินขึ้นบันไดมา การแต่งกายของเขาเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง ในมือถือช่อดอกไม้

CUT

36.MS

ประชาเปิดประตูเข้ามาในห้อง เขาตกตะลึงในทันที

CUT

37.MS

กฤษยืนอยู่ในมือของเขามีปืนที่ถือที่กัศดาอยู่

CUT

38.MCU

ประชาสีหน้าเคร่งขรึม แต่ก็ประวั่นพรึ่รงในอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับกัศดา

ประชา

“มีงมาฆ่ากูหรือกฤษ”

กฤษ

“ใช่...ปืนมีงไปไหนแล้ว”

กฤษมองไปที่มือของประชา

CUT

39.CU

ประชาขยับดอกไม้ในมือหลบเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

40.MCU

ประชา

“ถูกเลิกคบป็นแล้ว”

กฤษฎมมองอย่างประหลาดใจยิ่ง ที่เพื่อนของเขาเปลี่ยนไปถึงเพียงนี้

กฤษ

“มีงขโมยเงินเจ้านายหนีมาทำไม”

ประชา

“มีงจะมาฆ่ากูหรือจะมาฟังเรื่องของกู”

กฤษ

“ทั้งสองอย่าง”

ประชานิ่งไปครู่หนึ่งก่อนเริ่มเรื่อง

ประชา

“เมื่อหนึ่งเดือนก่อนกูได้พบผู้หญิงคนหนึ่งโดยบังเอิญ”

CUT

Scene 11 ภายนอก / ริมถนนสายเปลี่ยว / กลางคืน

41.LS (FLASHBACK)

กัศดากำลังเดินอยู่ ขณะนั้นเองมีกลุ่มนักเลงกลุ่มหนึ่งเห็นเธอเข้า ก็เดินตรงเข้ามาจะทำมิดีมิ

CUT

42.MS

ประชาเดินเข้ามาขวางและจะจัดการกับกลุ่มนักเลงนั้น ประชากำลังจะเดินจากไป

CUT

43.CU

กัศดาเห็นดังนั้นก็รีบเข้าไปขอบคุณเขาทันที

FADE WHITE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 12 ภายใน / แพลตฟอรม์กบดานของประชา / กลางคืน

44.MCU

กฤษ
 “แล้วมึงก็ตกหลุมรักหล่อน”
 ประชา
 “ใจู”

CUT

45.LS

เมื่อเขาพูดจบเสียงหนึ่งก็ดังขึ้น พร้อมกับเดินออกมาจากงมมืด

เสียงยก

“นี่หรือวะเหตุผลที่เอ็งจายศข่า..เพราะไอ้ความรักห่าเหวนี้ละ”

CUT

46.TWO SHOT

ประชาหันมามองตามเสียง และเขาแทบไม่เชื่อสายตาที่เห็นเสียงยก

CUT

47.MS

ลึคคานั่งสะอื้นอยู่เงียบๆ

CUT

48.MCU

ลีหน้าของเสียงยกแสดงความรู้สึกแค้น

CUT

49.MS

กฤษหันบั้น ไปจ่อที่หัวของประชา กฤษมองไปที่ประชาอย่างไม่มั่นใจนัก

CUT

50.CU

ไม่มีวีแววความกลัวอยู่ในสายตาของประชาเลย ประชาหันไปมองที่ลึคคา

CUT

51.MCU

ลึคคามองมาที่ประชา แล้วสะอื้นด้วยความเป็นห่วงในตัวประชาเบาๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

52.TWO SHOT

ประชาหันมาสบตากับกฤษ

CUT

53.ECU

กฤษรู้สึกสับสนและหวั่นไหวอย่างรุนแรงในความรักของคนทั้งสอง เขาหันไปมองที่ถัสดา

CUT

54.CU

ถัสดากำถ้งร้องไห้ และหันไปมองที่ประชา เธอไม่มีอาการกลัวตายแต่อย่างใด

CUT

55.CU

กฤษหันไปมองที่ประชา ซึ่งมองที่ถัสดาอย่างซาบซึ้ง

CUT

56.MCU

กฤษสับสนและไม่รู้ว่าจะทำเช่นใด เสียงเสี่ยยกดังขึ้น

เสี่ยยก

“จัดการมันซะ”

แล้วเสี่ยยกก็เดินออกไปพร้อมกระเป๋าเงินของเขา

CUT

57.MS

เสี่ยยกเดินออกมานอกห้องทันทีคนนั้นเสียงปืนดังขึ้นมันด

เสียง

“ปัง..ง”

สีหน้าเสี่ยยกดีขึ้น

CUT

Scene 13 ภายนอก / รถเสี่ยยก / กลางคืน

58.CU

มือเสี่ยยกเปิดประตูรถ มีเสียงปืนดังขึ้นอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียง
“ปัง..ง”

CUT

59.MS

เสียงก๊ววขึ้นรถไป เขาวางกระเป๋าไว้ที่นั่งข้างคนขับ เสียงกลวักรุหรือขึ้นมาจุดสูบก่อนหันมารูด
ซิบบเปิดกระเป๋า

CUT

60.MS

เสียงกมีสีหน้าตกใจ

CUT

61.CU

ภายในกระเป๋ามีเพียงกระดาษหนังสือพิมพ์ที่ถูกตัดไว้เป็นปึกๆ

CUT

Scene 14 ภายนอก / หน้าห้องประธา / กลางคืน

62.MS

เสียงกริบหีบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาคเบอร์ของกฤษ เป็นเสียงสัญญาณว่างแต่ไม่มีคนรับสาย
เสียงกมีสีหน้าร้อนรน เขารีบเปิดประตูลงจากรถ แล้วรีบเดินขึ้นบันไดอย่างรวดเร็ว ยังคงไม่มีคนรับ
สาย ยิ่งใกล้ห้องของประธาท่าไหร่ เสียงโทรศัพท์ของกฤษยิ่งดังขึ้น เสียงกเปิดประตูห้องเข้าไปถึง
กับตะลึง

CUT

63.LS

กล้องแพนไปรอบห้อง ซึ่งมันกลายเป็นห้องที่ว่างเปล่า มีเพียงโทรศัพท์มือถือของกฤษวางทิ้งอยู่
บนโซฟา ซึ่งยังคงส่งเสียงดังอยู่เหมือนเดิม

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 15 ภายนอก / บริเวณใต้ตึกร้าง / กลางคืน

64.MS(FLASH BACK)

กฤษและประชาลุกเดินออกมาจากบันได(ต่อเนื่องจากSHOT25 ในฉากที่ทั้งสองเพิ่งฆ่าคนไป)

กฤษ

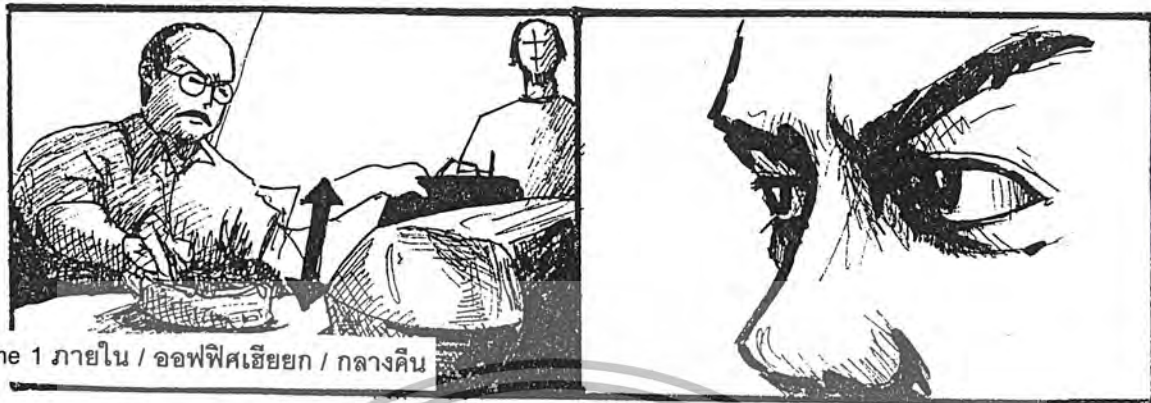
“ถ้ามีงเล็ก..กูก็เล็ก”

FADE BLACK

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORYBOARD

Scene 1 ภายใน / ออฟฟิศเฮียยก / กลางคืน

MS เฮียยกพันคว้นนุหรือก่อนที่ยื่นกระเป๋าให้ประชา

เฮียยก

"เฮ้...นี่ มีเงินเอาไปให้เสียตัง"

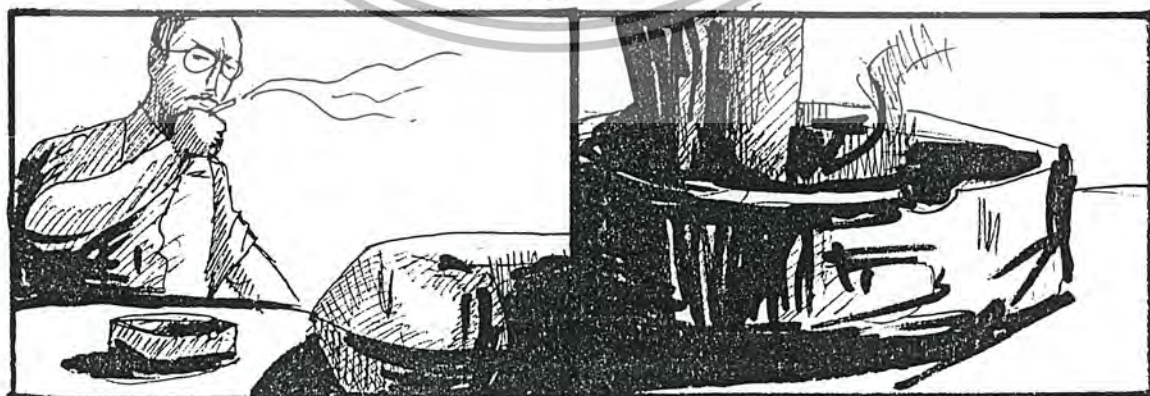

เฮียยก

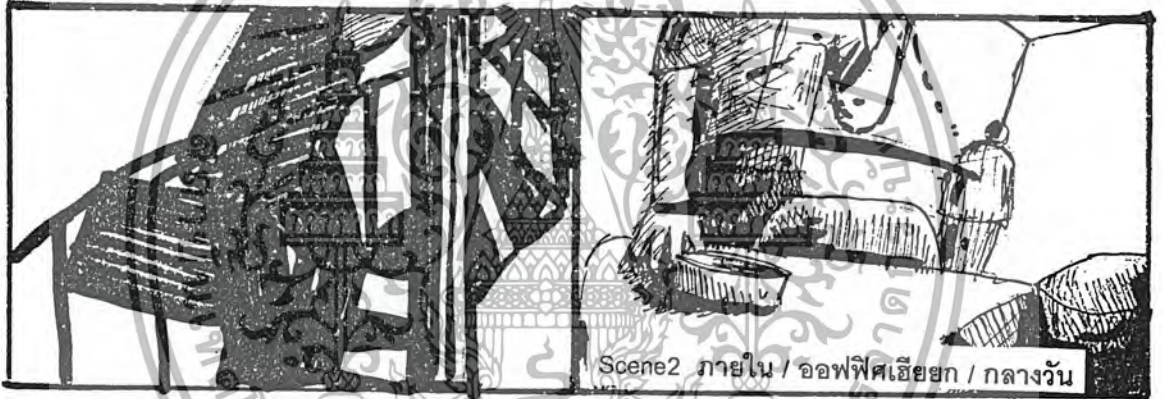
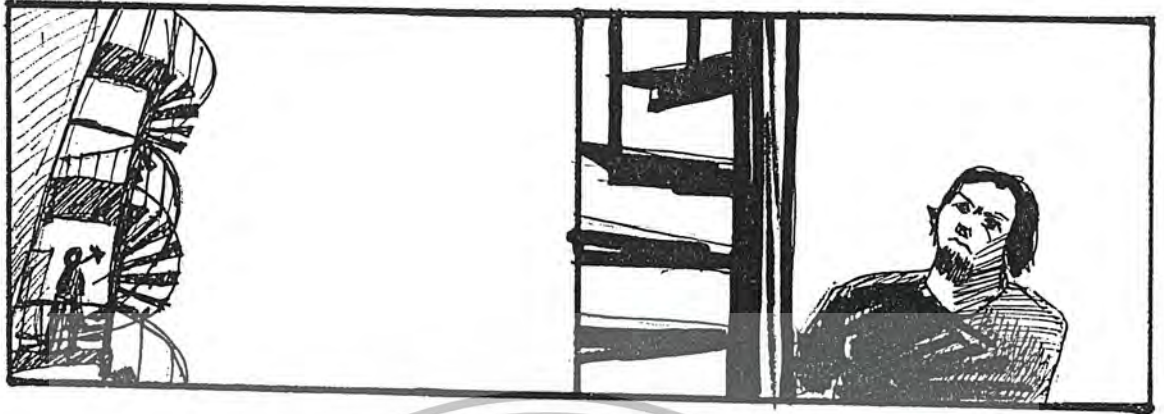
"เออ.. ฝากบอกเสียตังด้วยว่า

เงินอีกงวดนึงจะตามไปช้าหน่อย"

CU ประชาพยักหน้ารับคำ

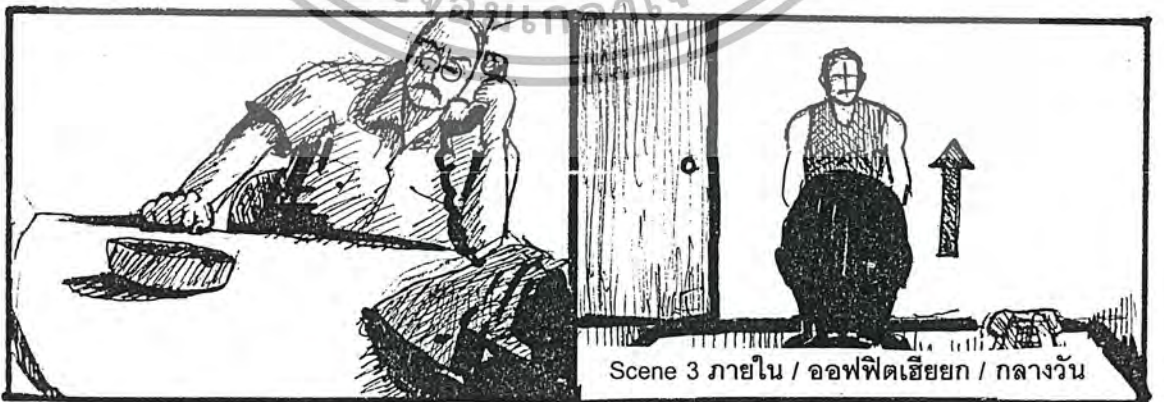

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene2 ภายใน / ออฟฟิศเฮียยก / กลางวัน

โทรศัพท์บนโต๊ะทำงานเฮียยกดังขึ้น

Scene 3 ภายใน / ออฟฟิศเฮียยก / กลางวัน

MS เฮียยกเอื้อมมือไปรับโทรศัพท์

LS กฤษเปิดประตูเข้ามาในห้องของเฮียยก

เสียดัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่มียังไม่ได้รับเงิน3ล้านของหมื่นเจียยก การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CU

เฮียยก

"ไอ้ประจักษ์มันหักหลังกู"

กฤษฎาทำท่าทางอึดอัด ก่อนที่จะพูด

กฤษฎา

"เฮียจะให้ผมทำยังไง"

CU

เฮียยก

"กูต้องการตัวมัน"

LS

กฤษฎาเดินขึ้นบันไดวน เขากำลังจะขึ้นไปห้องของหลง ผู้ซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นน้องของประจักษ์

Scene 4 ภายใน / ห้องของหลง ประจักษ์ / กลางคืน

TWO SHOT

กฤษฎา

"ไอ้ประจักษ์อยู่ไหน"
หลง

Scene 5 ภายนอก / โรงพยาบาล / กลางวัน

LS

บริเวณสวนหย่อมหน้าโรงพยาบาล
ลัดดาเห็นคนไข้สูงอายุออกมาจับแตดรับลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้กับผู้เขียนหนึ่งเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

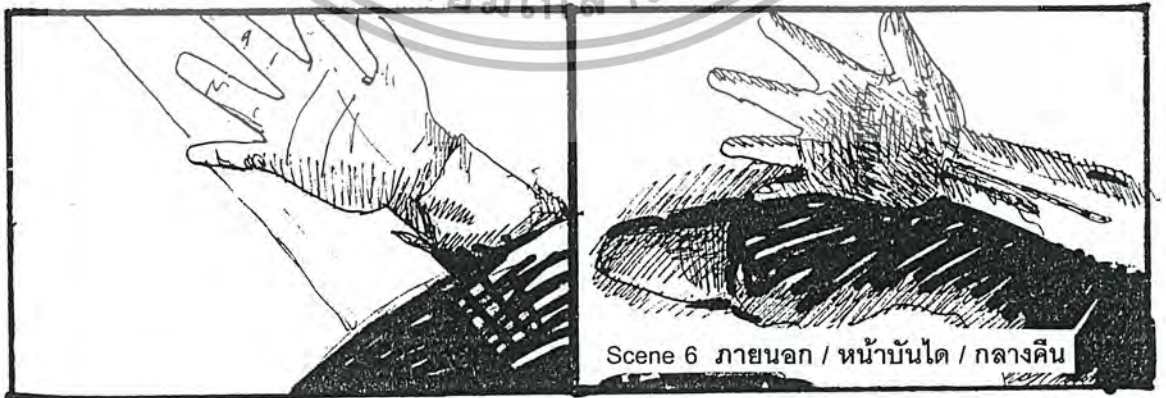

MS
กฤษฎีนาชุมนุมดูอยู่ห่างๆ

CU
ลัดดายิ้มอย่างสดใส
ระหว่างที่คุยกับคนไข้ท่าทางของเธอดูอบอุ่นยิ่งนัก

ECU
เขามองลัดดาอย่างพิเนิตพิจารณา

ECU
กฤษฎีนาชมมือของตัวเอง

ECU (FLASHBACK)
มือของประชาชนที่เต็มไปด้วยเลือด

Scene 6 ภายนอก / หน้าบ้านโด / กลางคืน

25/11/16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชา

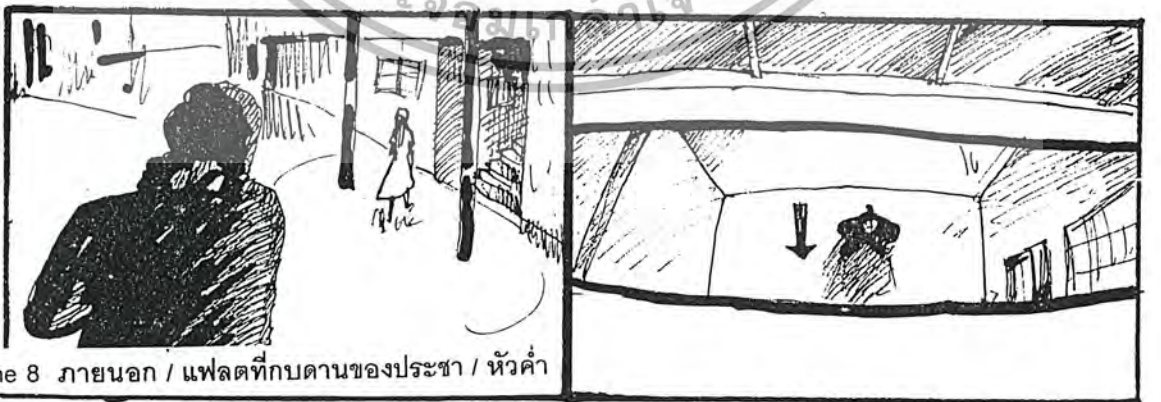
LS

"กูอยากเลิกวะกฤษฎ.. กูเบื่อกับงานอย่างนี้เต็มทนแล้ว

ลัดดาเดินออกจากโรงพยาบาล แล้วนั่งแท็กซี่ออกไป

MS กฤษฎหยิบหมวกกันน็อคขึ้นมาสวม

Scene 8 ภายนอก / แพลตที่กบดานของประชา / หัวค่ำ

ลัดดาก้าวขึ้นบันไดแพลตฟอร์ม

LS กฤษฎเดินตามหลังมาอยู่ห่างๆ

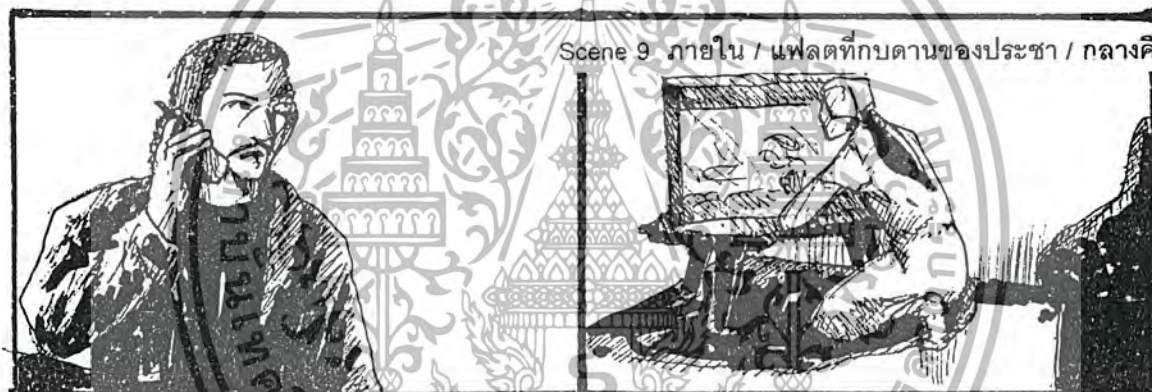
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MS (TOP VIEW)

MS

ลัดดาก้าวขึ้นบันไดเฟลต โดยที่กฤษฎาเดินตามหลังมาอยู่ห่างๆ ลัดดาเดินไปไขกุญแจเปิดเข้าห้องไป

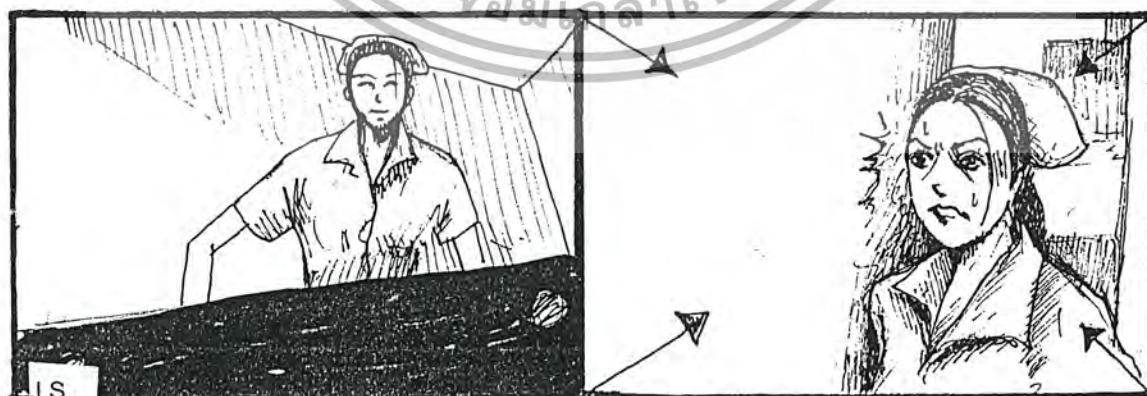

Scene 9 ภายใน / เฟลตที่กบดานของประชา / กลางคืน

MS กฤษฎาแอบดูอยู่ห่างๆ เขาหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาโทร

กฤษฎา

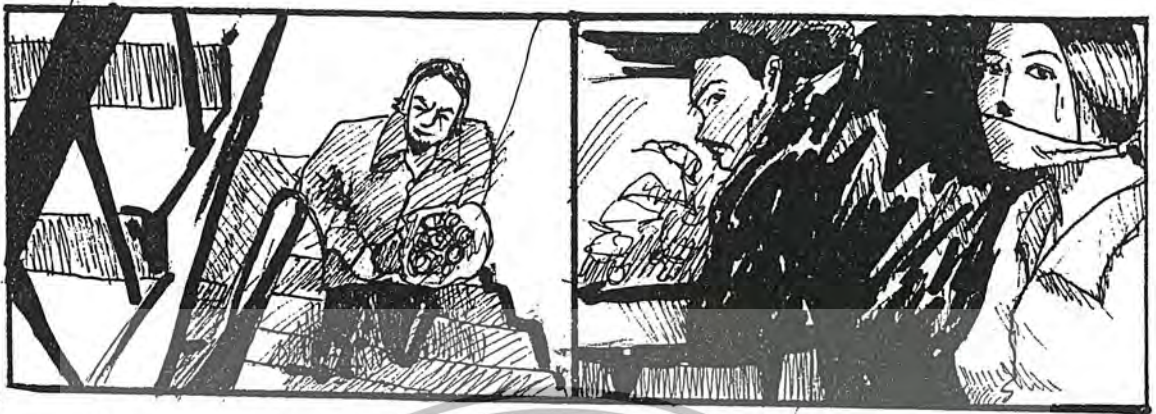
"ผม... กฤษฎาเองครับ เอ๊ยยก"

LS ลัดดาเข้ามาในห้อง เธอเดินไปที่ห้องนอน บนเตียงนอนมีกระเป๋าสีเสื้อผ้าที่จัดไว้แล้ววางอยู่ เธอมองดูมันลึก

พักก่อนที่จะเปิดกระเป๋าสีเสื้อผ้า เมื่อเธอหันหลังกลับมา เธอมีสีหน้าตกใจสุดขีด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LS

ประชาเดินขึ้นบันไดมา การแต่งกายของเขาเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง

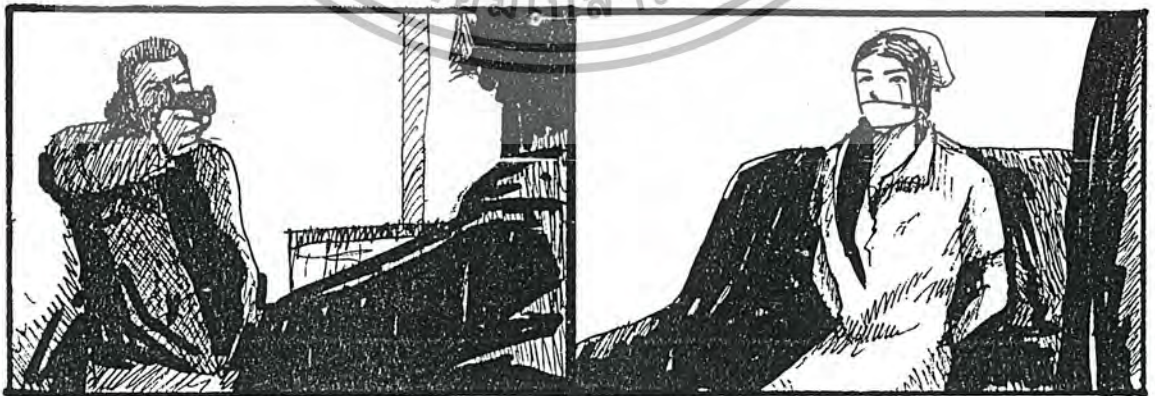

LS กฤชยืนอยู่ ในมือของเขามีปืนที่จ่อที่ลัดดาอยู่

MS

ประชา

"มึงมาฆ่ากูหรือกฤช"

.MS

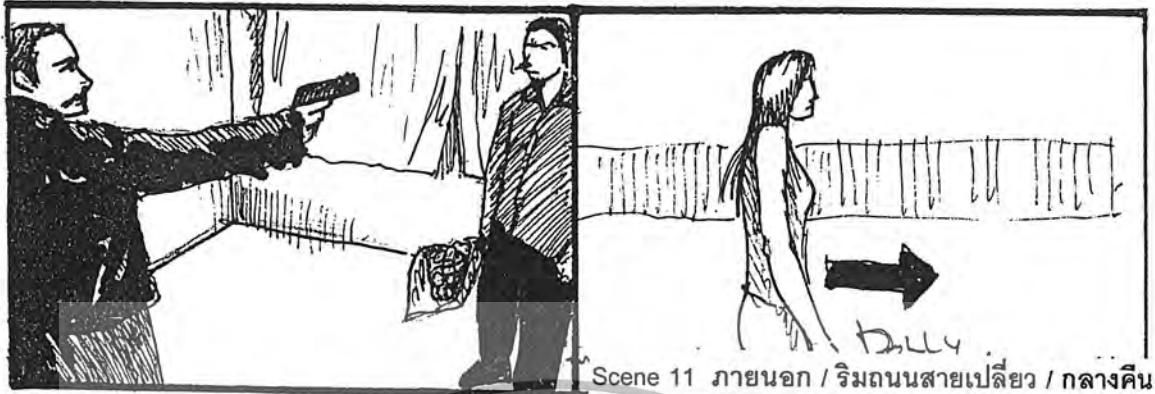
กฤช

"ใช่...ปืนมึงไปไหนแล้ว"

ประชา

"กูเลิกพกปืนแล้ว"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

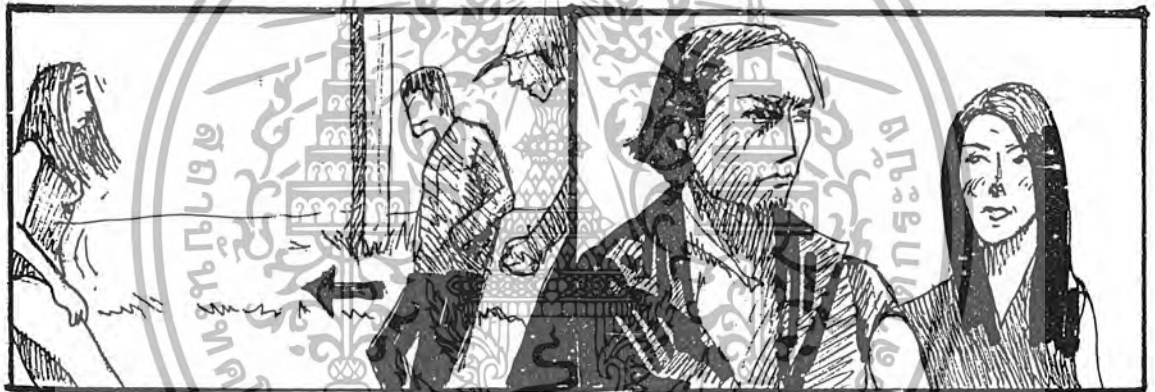

Scene 11 ภายนอก / ริมถนนสายเปลี่ยว / กลางคืน

กดชมมองอย่างประหลาดใจยิ่ง ที่เพื่อนของเขาเปลี่ยนไปถึงเพียงนี้ .LS (FLASHBACK)
กดช

"มึงขโมยเงินเจ้านายหนีมาทำไม" ลัดดากำลังเดินอยู่

ประชาชนิ่งไปครู่หนึ่งก่อนเริ่มเรื่อง

ขณะนั้นเองมีกลุ่มนักเลงกลุ่มหนึ่งเห็นเธอเข้า
ก็เดินตรงเข้ามาจะทำมิดีมี

MS
ประชาชนเดินเข้ามาขวางและจะจัดการกับกลุ่มนักเลงนั้น

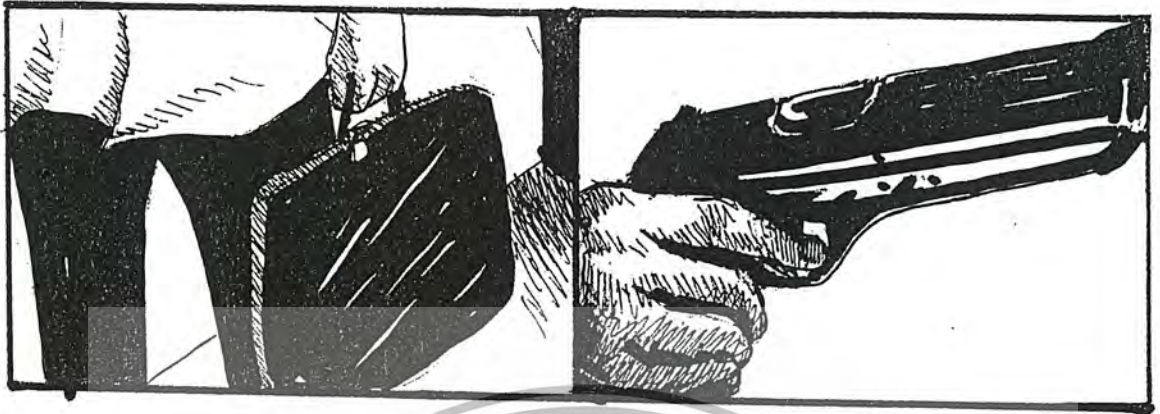
Scene 12 ภายใน / แพลตที่กบดานของประชาชน / กลางคืน

MCU

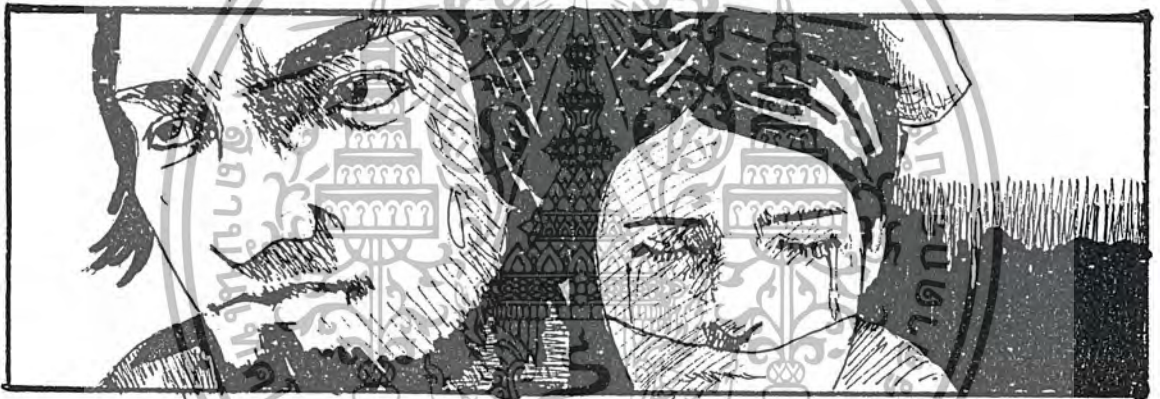
กดช
"แล้วมึงก็ตกหลุมรักหลอน"
ประชาชน

เสี่ยยก
"นี่หรือวะเหตุผลที่เอ็งทรยศข้า..เพราะไอ้ความรักทำเหวนี้ละ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CU กฤษหันปืนไปจ่อที่หัวของประชา

CU ไม่มีวีแววความกลัวอยู่ในสายตาของประชาเลย

CU ลัดดานั่งสะอื้นอยู่เงียบๆ

ECU กฤษมองไปที่ประชาอย่างไม่มั่นใจนัก

CU ประชาหยิบดอกไม้นิ้วมือ

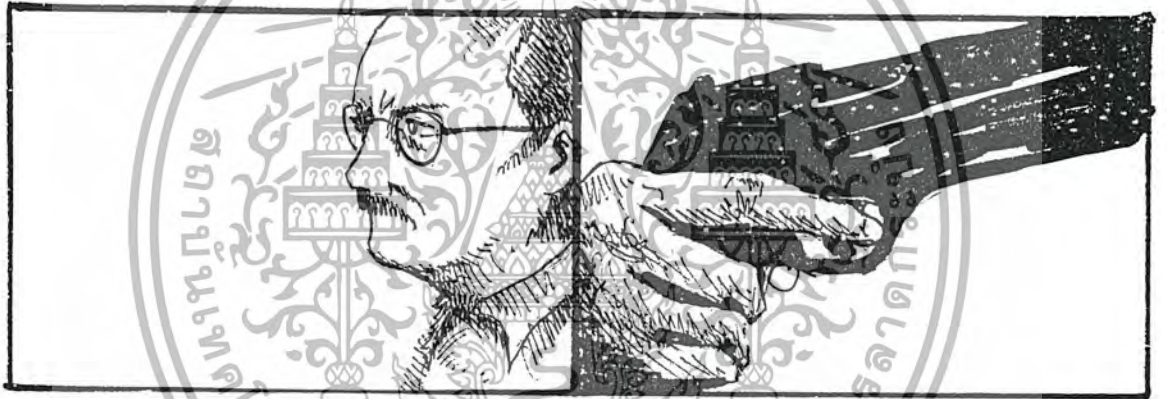
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

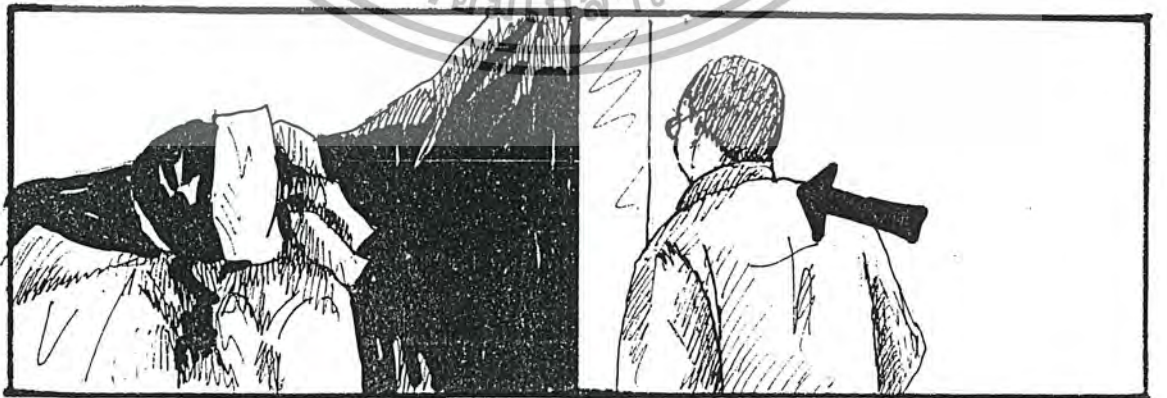
MCU ลัดตามองมาที่ประชา

CU ประชาสีหน้าเคร่งขรึม

MCU สีหน้าของเฮียยกแสดงความเกลียดแค้น

MS เสียงเฮียยกดิ่งขึ้น

เฮียยก

"จัดการมันซะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MCU กฤษลับสนและไม่รู้ว่าจะทำเช่นใด

TWO SHOT
กฤษหันไปมองที่ประธา ซึ่งมองที่ลัดดาอย่างขบขึง

MCU กฤษรู้สึกลับสนและหวั่นไหวอย่างรุนแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

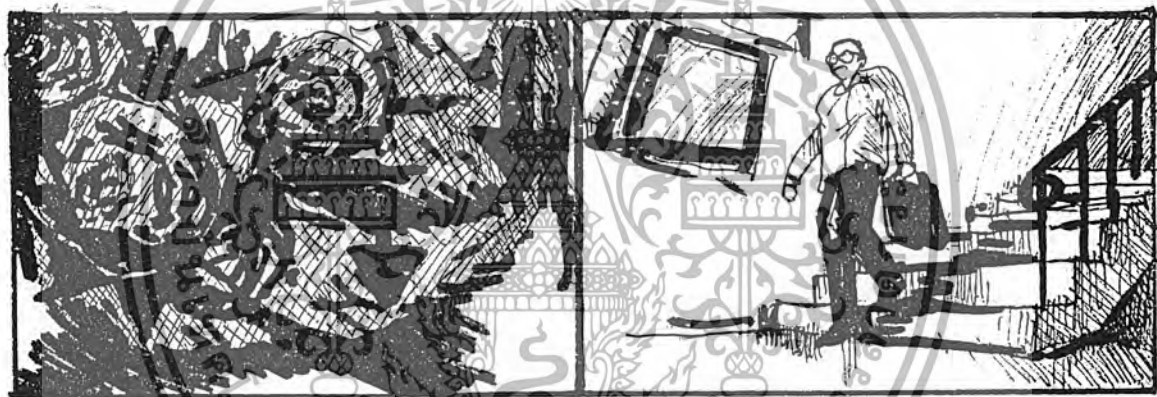

.MCU ประชาหันมาสบตากับกฤษ

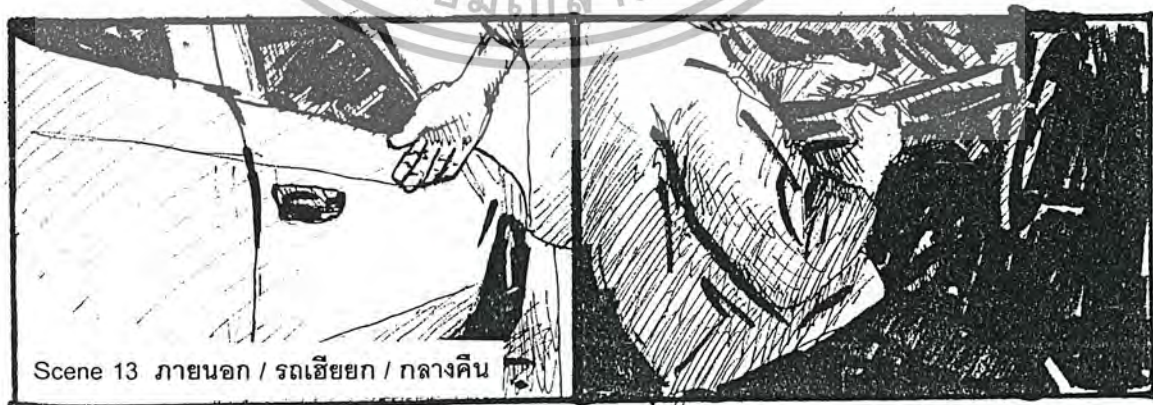
.LS เฮียยกเดินออกมานอกห้องทันได้นั้นเสียงป็นดังขึ้น1นัด

เสียง

"ปัง...ง"

.LS เฮียยกก็เดินออกไปพร้อมกระเป๋าเงินของเขา

Scene 13 ภายนอก / รถเฮียยก / กลางคืน

มือเฮียยกเปิดประตูรถ มีเสียงป็นดังขึ้นอีกนัด

MS เฮียยกก้าวขึ้นรถไป รูดชิปเปิดกระเป๋าดู

เสียง

"ปัง...ง"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

.CU

ภายในกระเป๋ามีเพียงกระดาษหนังสือพิมพ์ที่ถูกตัดไว้เป็นปึกๆ

.MS

เสียดายที่รีบหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาดูเบอร์ของกฤษฎิ์ แล้วรีบเดินขึ้นบันไดอย่างรวดเร็ว ยังคงไม่มีใครรับสาย
เป็นเสียงสัญญาณว่างแต่ไม่มีใครรับสาย

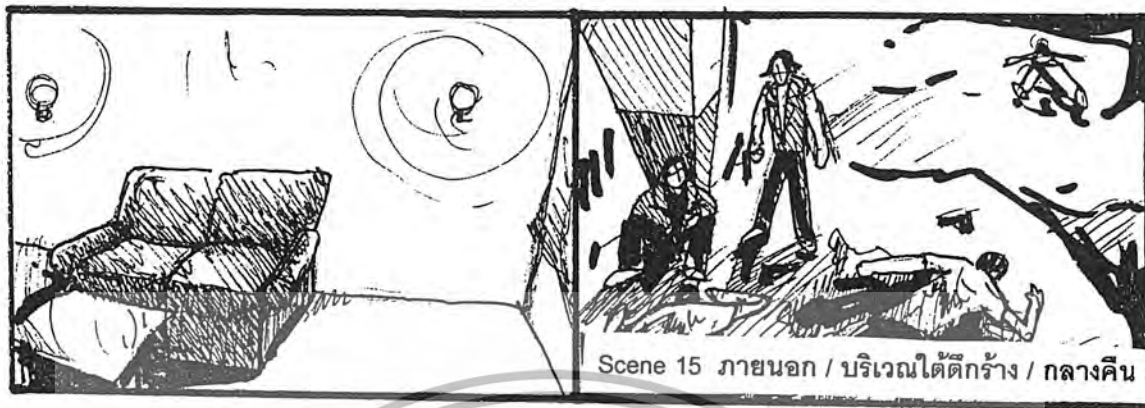

LS ห้องที่ว่างเปล่า

เสียดายถึงกับตะลึง

มีเพียงโทรศัพท์มือถือของกฤษฎิ์วางทิ้งอยู่บนโซฟา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 15 ภายนอก / บริเวณใต้ตึกร้าง / กลางคืน

LS (FLASH BACK)

กฤษและประชาชนเดินออกมาจากบ้านโต

กฤษ

"ถ้ามีงเล็ก..งูก็เล็ก"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง

ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง

เรื่อง มือปืน ดอกไม้ คำสั่งฆ่า ผู้กำกับ อรรถพล โตจันทร์
 วันที่นัดหมาย 21 กุมภาพันธ์ 2546 เวล่านัดหมาย 14.00 น.
 สถานที่ถ่ายทำ สวนลาดกระบัง เวลาเตรียมงาน 15.00 น.
 โทรศัพท์ 01-6437527 เวลาถ่าย 16.00 น.

SCENE	CAST	หมายเหตุ
5, 7, 8	คีตดา, กฤษ	
6, 16	กฤษ, ประชา	
11	คีตดา, ประชา, นักเลง	
13	เสี่ยยก	

* สวนลาดกระบัง ถนนท่าอิฐ	หมู่บ้านสินธร
สะพาน	ท.ดอนสุร
ไปติดต่อขอเช่าบ้าน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง

เรื่อง มือปืน ดอกไม้ คำสั่งฆ่า

ผู้กำกับ อรรถพล โดจินทร์

วันที่นัดหมาย 3 มีนาคม 2546

เวลานัดหมาย 17.00 น.

สถานที่ถ่ายทำ อาคารสวัสดิการทหาร ลาดกระบัง

เวลาเตรียมงาน 18.00 น.

โทรศัพท์ 01-6437527

เวลาถ่าย 19.00 น.

SCENE	CAST	หมายเหตุ
2	เสี่ยยก	
1	เสี่ยยก, ประชา	
3	เสี่ยยก, กฤษ	
4	กฤษ, หลง	
9	ลัดดา	
10	ประชา, กฤษ, ลัดดา	
12	ประชา, กฤษ, ลัดดา, เสี่ยยก	
14, 15	เสี่ยยก	

MAP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ใบแยกย่อยบทถ่ายทำ

SCRIPT BREAKDOWN SHEET
 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “มือปืน ดอกไม้ กำสั่งมา”
 กำกับโดย อรรถพล โตจันทร์

ฉากที่ 5, 6, 7, 8, 11, 13, 16

สถานที่ สวนโรงพยาบาล, หน้าแฟลต
กลางวัน/กลางวัน

ชื่อ ดอกไม้, มือปืน

ภายนอก/ภายใน

แผ่นที่ 1

Cast ลัดดา, กฤษ, ประชา, เอียก	Extra / Silent bits คนไข้หนึ่งคน รถแท็กซี่และคนขับ นักเลง2คน ศพ	Prop รถเข็นคนไข้ หมวกกันน็อค โทรศัพท์มือถือ กระเป๋าที่มีแต่กระดาษหนังสือพิมพ์
Wardrobe ชุดพยาบาล,ชุดคนไข้,ชุด กฤษ,ชุดซาฟารี, ชุดลัดดา, ชุดประชา	Vehicles / animals รถแท็กซี่ รถเอียก	Special effect
Sound effect / music เสียงโทรศัพท์, เสียงปืน	Production notes	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “มือปืน ดอกไม้ คำสั่งฆ่า”

กำกับโดย อรรถพล โดจันทร์

ฉากที่ 1, 2, 3, 4, 9, 10, 12, 14, 15

สถานที่ ออฟฟิศเซี่ยก, ห้องหลง, แฟลต

กลางวัน/กลางคืน

ชื่อ คำสั่งฆ่า, มือปืน

ภายนอก/ภายใน

แผ่นที่ 2

Cast ลัดดา, กฤษ, ประชา, เฮียยก หลง	Extra / Silent bits	Prop กระเป๋าเงิน, บุหรี่, ปืน, ซ่อ ดอกไม้, กระเป๋าเสื้อผ้าที่จัดแล้ว,
Wardrobe ชุดพยาบาล, ชุดกฤษ, ชุด ซาฟารี, ชุดประชา, ชุดหลง	Vehicles / animals	Special effect ประกายไฟจากปืน
Sound effect / music เสียงโทรศัพท์ เสียงเสียงตัง เสียงปืน	Production notes	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 Stripboard

Breakdown Page #	1	2
Day or Night	Night	Night
Exterior or Interior	Exterior	Interior
Location or Studio	สวนลาดกระบัง , หน้าเฟลต	ออฟฟิศ, ห้องหลง, เฟลต
Scene	5, 6, 7, 8, 11, 13, 16	1, 2, 3, 4, 9, 10, 12, 14, 15
Number of Pages		
Title :	มือปืน ดอกไม้ คำสั่งฆ่า	มือปืน ดอกไม้ คำสั่งฆ่า
Director :	อรรถพล โดจินทร์	อรรถพล โดจินทร์
Character Artist No.		
1	ศักดิ์ดา	ศักดิ์ดา
2	เสี่ยยก	เสี่ยยก
3	ประชา	ประชา
4	กฤษ	กฤษ
5		หลง
6		
Extra / Silent bits 7	คน ไข่, รถแท็กซี่, นักเลง 2 คน, ศพ 4 คน	
Sound Effects 8		เสียงโทรศัพท์ , เสียงปืน
Special Effect 9	เลือด	Flash effect

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การถ่ายทำภาพยนตร์

5.1 งานถ่ายทำภาพยนตร์

ในขั้นตอนนี้คือการทำคองจากกรวางแผนงานที่เราได้เตรียมไว้ทั้งหมดเป็นการเปลี่ยนจากบทภาพยนตร์ที่เป็นตัวหนังสือให้กลายเป็นภาพเคลื่อนไหวที่เล่าเรื่องราวได้ ถ้าในส่วนของกรเตรียมงานไม่พร้อมก็จะทำให้เราต้องสูญเสียเวลาและทำให้งานนั้นดูย่อกุณภาพได้ ในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นเราในฐานะผู้กำกับจะต้องดูแลให้ภาพที่ถ่ายสามารถเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้ โดยมี ฉาก , การแสดง , การเคลื่อนกล้อง เป็นองค์ประกอบสำคัญในการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งเราจะต้องทำให้องค์ประกอบทั้งหมดเหล่านี้สอดคล้องกลมกลืนกัน

ในหน้าที่ของผู้กำกับนั้น ต้องทำความเข้าใจกับบท ทบทวน และนำมาถ่ายทอดให้กับนักแสดง เข้าใจเพิ่มมากขึ้นหลังจากที่พวกเขาซ้อมกันแล้ว เราต้องคอยควบคุมหน้าที่ของทีมงานให้เกิดความพร้อมตลอดเวลา เราต้องซักซ้อมกับทีมงานและนักแสดงให้ดีขึ้นเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการถ่ายทำ เราควรตรวจสอบฉากหรือสถานที่ถ่ายทำของเราโดยละเอียดก่อนที่จะลงมือถ่ายทำ เราควรจะดูว่าทุกอย่างตรงกับที่เราออกแบบไว้หรือไม่ ลองให้นักแสดงลองซ้อมเล่นตามบทโดยสวมเสื้อผ้าที่จะใช้ในการถ่ายทำมาเข้าฉากที่เราจะใช้ ดูว่าเหมาะสมหรือไม่ อะไรที่ควรปรับเปลี่ยนบ้าง ควรจะแก้ไขเสียเลย เพราะถ้าเกิดเราเริ่มถ่ายทำไปแล้วและจะกลับมาแก้ไขอาจจะทำให้ขาดความต่อเนื่องและเสียเวลาซึ่งจะส่งผลให้งานของเรานั้นดูย่อกุณภาพลงไป ต่อมาหลังจากที่วางแผนบล็อกกิ้งนักแสดงเรียบร้อยแล้วเราควรจะมาดูในเรื่องของการถ่ายภาพกันบ้างว่าฉากสามารถเอื้อให้เราถ่ายได้

ตาม Storyboard หรือแปลการวางแผนมุกกล้องตรงไหนจะสามารถถ่ายทอดเรื่องราวออกมาได้ดีที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในช่องทางอื่นโดยไม่ผ่านการอนุญาต หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และความีเนื้อที่สำหรับการเคลื่อนไหวเล็กน้อยแค่ไหน เพราะจะช่วยให้หนังมีความโดดเด่นทาง
 ด้านอารมณ์มากขึ้น หน้าที่ของผู้กำกับกับในส่วนของการออกแบบสร้างสรรค์นั้นน่าจะอยู่ที่เราจะจัด
 องค์ประกอบภาพ (Mise-en-scene) อย่างไร ก็ต้องจะเคลื่อนไหวหรือถ่ายภาพออกมาในลักษณะ
 ไหน ซึ่งทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับความคิดสินใจของผู้กำกับภาพยนตร์อันเป็นรูปแบบหรือ สไตล์ส่วนตัว ก็
 จะทำให้ภาพยนตร์ของเรามีเอกลักษณ์เฉพาะขึ้นมาได้ ซึ่งผู้กำกับต้องหาให้พบ

5.2 งานแสดง

สิ่งที่สำคัญที่สุดของการแสดงคือ ต้องสามารถถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครให้ออกมาได้อย่าง
 ถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด เราในฐานะผู้กำกับจะต้องดูแลในส่วนนี้โดยตรงเนื่องจากเราจะต้องเป็นผู้
 ที่เข้าใจถึงอารมณ์ของตัวละครที่เราเขียนขึ้นมา เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดให้กับนักแสดงของเราเข้า
 ใจได้อย่างถ่องแท้ ในการกำกับในส่วนนี้ต้องอาศัยความเข้าใจและประสบการณ์เป็นอย่างมาก เมื่อ
 นักแสดงของเราเล่นไม่ได้หรือความหมายทางการแสดงนั้นผิดไปเราต้องรีบชี้แจงทันที โดยในส่วน
 นี้เราจะใช้การซ้อมคอนข้างนานก่อนการถ่ายทำเพื่อให้ได้อารมณ์ตามที่เรต้องการ ในบางครั้งเรา
 ควรจะรู้เทคนิคในการกำกับการแสดงบางเช่น ในภาพยนตร์ของข้าพเจ้ามีฉากที่นางเอกต้องร้องไห้
 แต่นักแสดงไม่สามารถทำได้จึงต้องใช้เทคนิคเข้าช่วย คือ ให้เอาพัดกลมเป่าที่ตาของนักแสดงโดยที่
 ต้องไม่กระพริบตาและต้องมองอยู่ที่จุดๆหนึ่งห้ามเปลี่ยนที่ สักพักน้ำตาก็จะไหลออกมาเองทำให้
 สามารถถ่ายทำฉากนั้นต่อได้จนเสร็จ เราจะต้องคอยช่วยเหลือนักแสดงของเราให้เขาสามารถถ่าย
 ทอดอารมณ์และเรื่องราวออกมาให้ได้โดยทั้งหมดที่กล่าวนี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้
 การถ่ายทำของเรานั้นสำเร็จลุล่วงและสามารถบอกเล่าเรื่องราวได้ตรงกับที่เราต้องการ

ในขั้นตอนการถ่ายทำนั้นจะต้องมีผู้ควบคุมความต่อเนื่องคอยจดบันทึกดูแลการถ่ายทำในแต่ละ
 ซีนว่าเป็นอย่างไร จดว่าเทกไหนเป็นอย่างไรและสามารถเลือกใช้เทกไหนได้บ้างในการไปตัดต่อ
 ซึ่งจะอยู่ในขั้นตอนต่อจากนี้ ซึ่งในการจดบันทึกนี้จะช่วยให้เราสามารถเลือกภาพที่จะใช้ได้ง่ายขึ้น
 และยังช่วยในการดูแลไม่ให้ส่วนใดๆของบทภาพยนตร์หายไปอีกด้วย ซึ่งใบที่ีใช้จดบันทึกมี
 ลักษณะดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 Continuity Report

Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ
7	27	1	1:31	MS กฤษขึ้นมองถัดดา (/)
	27.1	1	1:44	CU ตากฤษที่มองถัดดา (/)
6	24	1	1:59	MCU กฤษก้มมองมือตัวเอง (/)
	24.1	1	2:10	CU มือกฤษ (×)
		2	2:20	“-----” (/)
	23	1	2:46	WIDE กฤษเดินมาแอบมองถัดดา (/)
	21	1	3:11	WIDE ถัดดาขึ้นรถขึ้นคนไข้ (×)
		2	3:23	“-----” (×)
		3	3:34	“-----” (×)
		4	3:44	“-----” (×)
		5	4:11	“-----” (/)
	22	1	4:30	MS หน้าถัดดาคุยกับคนไข้ (/)
22.1	1	5:06	CU หน้าถัดดา (×)	
	2	6:00	“-----” (/)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ
	22.2	1	6:25	CUT AWAY (/)
7	28	1	6:97	LS ถัดคาเดินออกจากกรพ. (X)
		2	7:38	“-----“ (/)
8	32	1	7:86	LS ถัดคาเดินขึ้นแพลตฟอร์ม (X)
		2	8:59	“-----“ (X)
		3	9:27	“-----“ (X)
		4	9:43	“-----“ (/)
	32.1	1	10:02	TOP VIEW ถัดคาเดินขึ้นบันได (X)
		2	10:25	“-----“ (X)
		3	10:55	“-----“ (X)
		4	11:27	“-----“ (/)
	30	1	13:34	LS ถัดคาเดินขึ้นบันได (X)
		2	13:59	“-----“ (X)
		3	14:22	“-----“ (X)
		4	14:52	“-----“ (X)
	33	1	15:23	MS ถัดคาไขกุญแจเข้าห้อง (X)
		2	15:49	“-----“ (X)
		3	16:09	“-----“ (/)
	33.1	1	16:37	MS กลุขเดินตามมาหยุดหน้าห้องประชา (X)
		2	17:01	“-----“ (/)
1	2	1	20:09	MS เสียขกคุยกับประชา (X)
		2	20:51	“-----“ (X)
		3	21:32	“-----“ (/)
	2.1	1	21:52	CU หน้าเสียขก (X)
		2	22:26	“-----“ (/)
	2.2	1	22:59	CU หน้าประชา (/)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ
1	2.3	1	23:33	ECU ตาประชา (×)
		2	24:07	“-----“ (/)
	2.4	1	24:14	CU ที่เข็มนาฬิกา (/)
2	7	1	28:04	LONGTAKE เข็มนาฬิกาโทรศัพท์ (×)
3	11	1	28:50	TILL UP เห็นกฤษในห้องเข็มนาฬิกา (/)
	12	1	29:05	MS กฤษ (×)
		2	29:16	“-----“ (×)
		3	29:59	“-----“ (×)
		4	30:12	“-----“ (×)
		5	31:00	“-----“ (/)
	14	1	31:57	CU หน้าเข็มนาฬิกา (×)
		2	32:34	“-----“ (/)
2	10	1		อัลบั้มอย่างเดียว (/)
9	34	1	33:13	LS ลัดดาเปิดเข้ามาในห้อง (×)
		2	33:52	“-----“ (×)
		3	34:28	LS ลัดดาเปิดเข้ามาในห้อง (/)
		34.1	1	34:38
	34.1	2	34:46	“-----“ (×)
3		34:53	“-----“ (×)	
4		34:59	“-----“ (/)	
34.2		1	34:81	CU ลัดดาตกใจ (×)
	34.2	2	35:16	“-----“ (×)
3		35:26	“-----“ (/)	
12		45	1	35:37
2	36:05		“-----“ (×)	
3	36:32		“-----“ (/)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ
12	56	1	36:38	INSERT กระเป๋่า (×)
		2	36:55	“-----“ (/)
	56.1	1	37:15	MS เสียกเดินออกมาพร้อมกระเป๋่า (×)
		2	37:34	“-----“ (/)
	57	1	37:42	MCU เสียกได้ยินเสียงปิ่น (×)
		2	37:52	“-----“ (/)
13	63	1	38:36	MCU เสียกเดินกลับเข้ามาที่ห้อง (×)
		2	39:15	“-----“ (/)
	63.1	1	39:40	TOP VIEW เสียกเดินเข้ามาในห้อง (/)
	58	1	39:47	LS เสียกเดินลงจากบันไดมาที่รถ (/)
	59	1	39:55	CU มือเปิดประตูรถ (× เร็วไป)
		2	40:09	“-----“ (/)
	60	1	40:35	MS เสียกหยิบกระเป๋าเปิดดู (/)
	61	1	40:39	INSERT กระดาษในกระเป๋า (/)
	61.1	1	40:42	INSERT ดึงแม่กุญแจ (/)
	61.2	1	40:47	INSERT รูดชิป (/)
	61.3	1	40:54	INSERT เปิดกระเป๋า (/)
	62	1	41:09	MS เสียกออกจากรถแล้วหยิบโทรศัพท์ (/)
	62.1	1	41:29	CU หน้าเสียกกำลังโทรศัพท์ (/)
	62.2	1	41:55	MS เสียกเดินขึ้นไปห้องประจำ (/)
12	48	1	04:50	FLASH EFFECT (×)
		2	05:13	“-----“ (×)
		3	05:33	“-----“ (/)
	49	1	05:42	CU กระบอกปืน (/)
	49.1	1	05:54	CU หน้ากฤษ (×)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ
12	49.2	1	06:02	Track ตามแกนกฤษ (× ติดเงากล้อง)
		2	06:12	“-----“ (/ เพื่อไว้)
		3	06:20	“-----“ (/)
50	50	1	06:23	ECU ตาประชา (× เสี่ยงทีมงาน)
		2	06:30	“-----“ (/ เพื่อไว้)
		3	06:39	“-----“ (/)
50.1	50.1	1	06:43	ECU ตากฤษ (× ไม่เห็นหยดเหงื่อ)
		2	06:52	“-----“ (/)
		3	06:59	“-----“ (/)
51	51	1	07:09	CU หัวข้อประชา (×)
		2	07:25	“-----“ (× มองกล้อง)
		3	07:49	“-----“ (/)
10	39	1	07:57	มือประชาถือดอกไม้ (/)
12	53	1	08:12	BCU หัวข้อกฤษ (× อารมณ์ยังไม่ได้)
		2	08:45	“-----“ (/)
	54	1	09:13	CU ถัดจากรองให้ (/)
55	55	1	09:27	BCU ตาลัดดา (×)
		2	09:46	“-----“ (/)
	55.1	1	10:00	CU ถัดดา (/)
57	57	1	10:04	ดอกไม้หกล้น (×)
		2	10:15	“-----“ (×)
		3	10:25	“-----“ (/)
	53	1	10:32	POV ตั้ตตา (/ นั่งไปหน่อย)
	37	1	10:45	MCU ปีนจ้อที่ถัดดา (/)
10	35	1	11:13	INSERT ปลา (/)
	35.1	1	11:39	LS ประชาเดินขึ้นแพลตฟอร์ม (/ ถ่ายซ้ำ)
6	25	1	18:15	TWO SHOT ประชากับกฤษ (/)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ
6	25.1	1	18:36	TOP VIEW เห็นศพ (× เสียงทีมงาน)
		2	19:15	“-----” (× ศพไม่สวย)
		3	20:01	“-----” (× ศพกระตุก)
		4	20:55	“-----” (/)
15	64	1	21:47	ประชากรุกขึ้น (/)
	64.1	1	22:20	MS ประชา (× อารมณ์ไม่ถึง)
		2	22:49	“-----” (× อารมณ์ไม่ค่อยได้)
		3	22:58	“-----” (/)
9	34	1	02:26	TCP VIEW ลัดคาเดินเข้ามาในห้อง (×)
		2	02:51	“-----” (×)
		3	03:17	“-----” (/)
	34.1	1	03:38	MS ลัดคาเก็บของ (×)
		2	04:05	“-----” (×)
		3	04:33	“-----” (/)
4	19	1	00:31	MS กฤษเดินเข้ามาหาหลังที่ห้องนอน (×)
		2	01:12	“-----” (× เสียงโทรศัพท์)
		3	01:36	“-----” (×)
		4	02:00	“-----” (× ไฟดับ)
		5	03:38	“-----” (×)
		6	04:17	“-----” (× หลงหลุด)
		7	05:15	“-----” (× หลงหลุดอีก)
		8	06:24	“-----” (×)
		9	06:24	MS กฤษเดินเข้ามาที่ห้องนอนหลง (×)
		10	07:33	“-----” (×)
		11	08:49	“-----” (×)
		12	10:06	“-----” (/)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

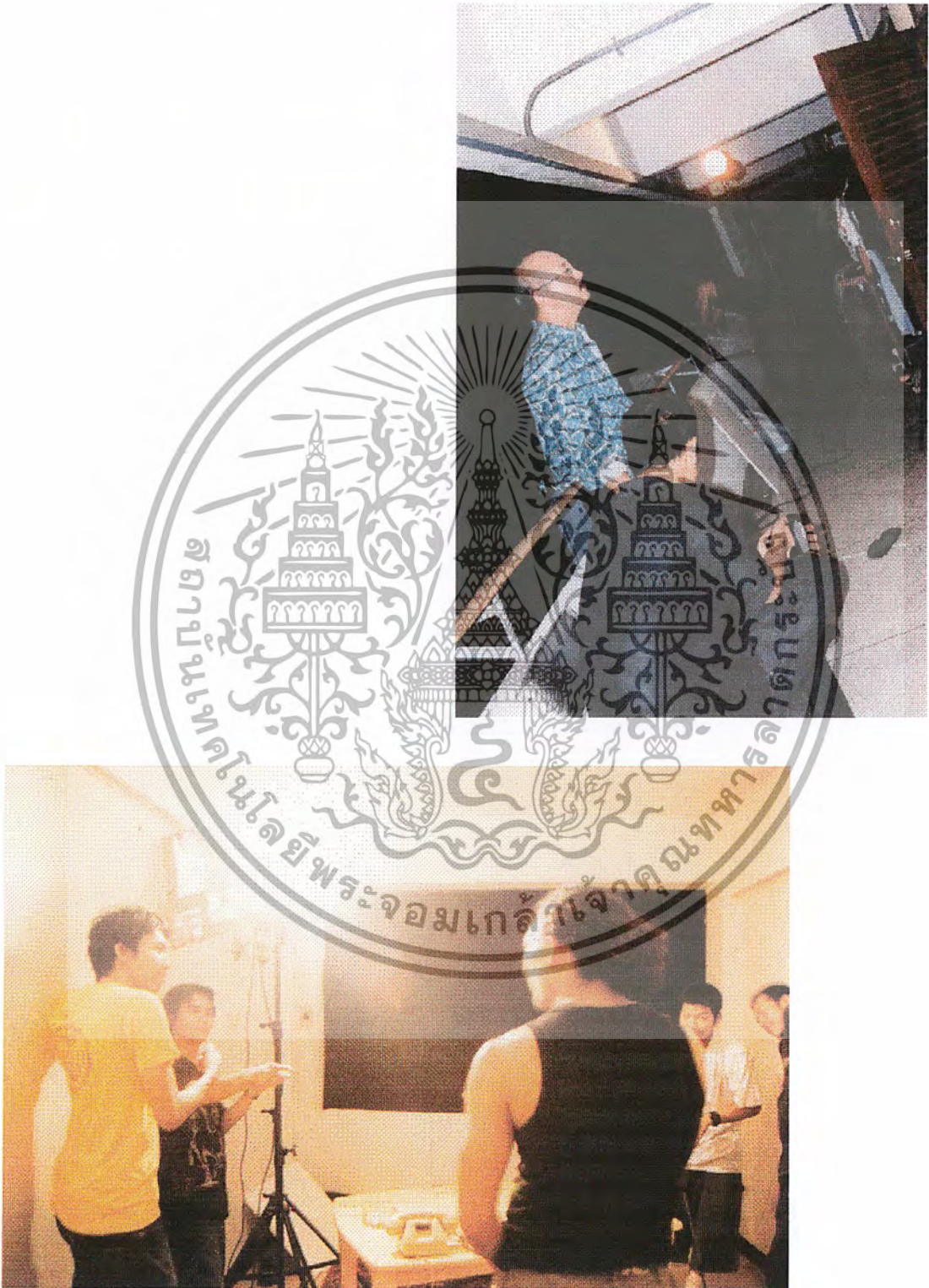
Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ	
10	36	1	10:49	Dialogue กฤษกับประชา (× พูดเร็วไป)	
		2	11:34	“-----” (× อารมณ์ยังไม่ถึง)	
		3	11:56	“-----” (× ลืมบท)	
		4	12:12	“-----” (× หลุดคำ)	
		5	13:00	“-----” (× หลุดยิ้ม)	
		6	13:54	“-----” (× ไฟเข้าตานักแสดง)	
		7	15:08	“-----” (×)	
		8	16:12	“-----” (/)	
12	37	1	17:20	MCU ประชาพูด (/)	
	38	1	00:13	TWO SHOT กฤษกับลลิตา (× เล่นเข้าไป)	
		2	00:26	“-----” (/)	
	47	1	00:41	CU กัดคาร่องไข่ (×)	
		2	00:55	“-----” (× หลุดเฟรม)	
		3	01:08	“-----” (× พอได้)	
		4	01:30	“-----” (/)	
	39	1	01:47	CU ประชา (× ดอกไม้บังหน้า)	
		2	01:59	“-----” (× แฟร์)	
		3	02:20	“-----” (× ขาดคนต่อบท)	
		4	03:04	“-----” (× ลืมบท)	
		5	04:09	“-----” (/)	
		38	1	04:39	BCU ประชา (/)
		38.1	1	04:48	CU กฤษ (/)
	40	1	04:59	POV ประชา (× เสียงพัดลม)	
2		05:06	“-----” (× เสียงทีมงาน)		
3		05:42	“-----” (× ลืมบท, blocking ผิด)		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

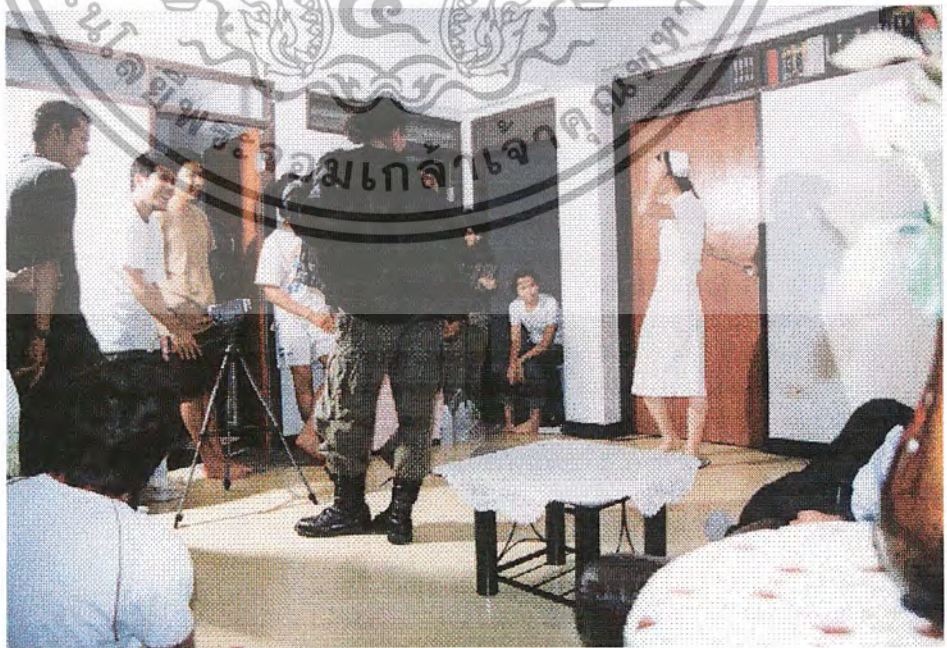
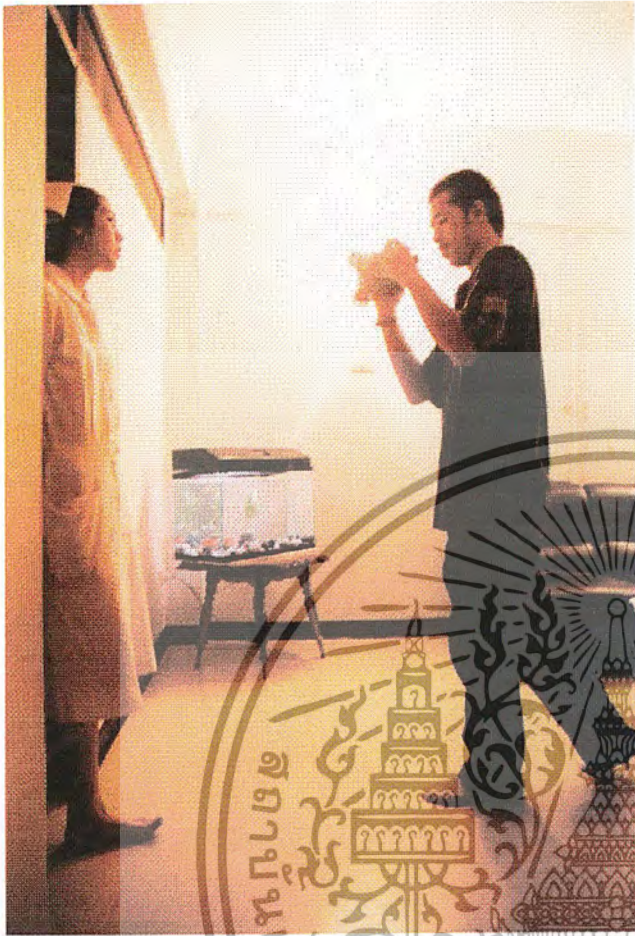
Scene	Shot	Take	Timecode	หมายเหตุ
12	40	4	06:32	POV ประชา (× อารมณ์ไม่ได้)
		5	06:52	“-----“ (× ปีนบั้งหน้า)
		6	07:06	“-----“ (× เสียงจิ้งจก)
		7	07:57	“-----“ (/)
	51	1	00:19	“----“ (× ไม่เห็นน้ำตา, อารมณ์ไม่ได้)
		2	00:43	“-----“ (× พอได้)
		3	01:26	“-----“ (/)
	51.1	1	00:17	TOP VIEW ห้องประชา (× กล้องหล่น)
		2	00:35	“-----“ (×)
		3	00:56	“-----“ (×)
		4	01:14	“-----“ (× zoom กระตุก)
		5	01:37	“-----“ (/)
	56	1	02:06	THREE SHOT (× บังนางเอก)
		2	02:51	“-----“ (/)
	50	1	03:05	ECU ตาประชา (× หลุดขำ)
		2	03:22	“-----“ (/)
	53	1	03:25	CU กฤษป็นจ้อหน้ากล้อง (×)
		2	03:35	“-----“ (× ลืมบท)
		3	03:52	“-----“ (× เสียงเก้าอี้)
		4	04:11	“-----“ (/)
53.1	1	04:17	INSERT หน้ากฤษ (× overacting)	
	2	04:25	“-----“ (× พอได้)	
	3	04:34	“-----“ (/)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.1 ภาพแสดงเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

6.1 การตัดต่อลำดับภาพ

หลังจากที่ได้มีการถ่ายทำภาพยนตร์จนเสร็จสมบูรณ์แล้ว ก็ถึงขั้นตอนที่จะต้องรวบรวมภาพต่างๆเข้าด้วยกันเพื่อสร้างความเข้าใจและก่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่งกับผู้ชม ซึ่งการจะตัดต่อให้ผู้ชมได้เกิดความเข้าใจและสนุกไปกับเรื่องราวนั้น ไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะถ้าเกิดผู้ตัดต่อไม่เข้าใจเนื้อหาและแนวหนังดีพอ ก็อาจทำให้ความรู้สึกของเรื่องเปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นการที่จะตัดต่อให้ได้เรื่องราวที่ดี สิ่งที่คุณตัดต่อควรพึงมีมีดังนี้

1. รู้ว่าภาพที่มีคุณภาพนั้นเป็นอย่างไร

สิ่งสำคัญของผู้ตัดต่อก็คือ สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดในขั้นตอนการถ่ายทำได้อย่างดี เมื่อภาพมีปัญหาในเรื่องของแสง, สี, ความสว่าง, ความมืด ก็สามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขให้เกิดความสวยงามสูงสุดในงานได้ หรือแม้กระทั่งสามารถเลือกภาพที่มีคุณภาพที่ดีที่สุดในแต่ละเฟรม แต่ละช็อตมาใช้ให้เกิดคุณภาพต่องานได้

2. รู้ว่าภาพที่สวยงามที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องและแนวหนังนั้นเป็นอย่างไร

เมื่อสามารถเลือกใช้ภาพที่มีคุณภาพเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ตัดต่อต้องเข้าใจเนื้อเรื่องและแนวหนังนั้นพอสมควร รู้ว่าภาพที่สวยงามที่ควรนำมาใช้ในหนังประเภทนั้นๆควรเป็นอย่างไร เช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อต้องตัดต่อหนังประเภท Thriller ก็สามารู้ได้ว่าภาพที่เหมาะสมที่จะนำมาตัด ไม่ควรเป็นภาพที่แสงจ้าหรือโอเวอร์ แต่ต้องเป็นภาพที่มีแสงค่อนข้างมืด ซึ่งถ้าภาพนั้นมีปัญหาทางด้านแสง ผู้ตัดต่อก็ควรสามารถแก้ไขให้ดีขึ้นได้ และผู้ตัดต่อควรจะมีสมาธิและตั้งใจในเรื่องการแสดงและการเคลื่อนไหวของนักแสดง โดยเข้าใจว่าควรจะตัดภาพในการแสดงช่วงไหนถึงจะเหมาะสม จะตัดก่อน ตัดระหว่างหรือหลังการแสดงผู้ตัดต่อต้องสามารถเลือกได้ ภาพที่ได้ต้องมีความต่อเนื่องทางการแสดง ความเข้าใจในเรื่องของมุมกล้องก็เป็นสิ่งสำคัญ ยิ่งถ้าภาพยนตร์เรื่องนั้นเป็นภาพยนตร์ที่เน้นในเรื่องของอารมณ์ด้วยแล้ว การตัดต่อยิ่งสำคัญเข้าไปใหญ่ เพราะถ้าผู้ตัดต่อเลือกภาพที่มีมุมกล้องที่ถูกจังหวะของเรื่อง ผู้ชมก็จะเข้าใจและสามารถมีอารมณ์ร่วมไปกับเหตุการณ์นั้นๆ ได้

3. รู้และเข้าใจเนื้อเรื่องเป็นอย่างดี

ก่อนการตัดต่อ ผู้กำกับมักจะพูดคุยและมีการสร้างความเข้าใจกับผู้ตัดต่อก่อนว่าตนต้องการให้ภาพยนตร์เรื่องนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร เมื่อเกิดความเข้าใจด้วยกันทั้งสองฝ่ายแล้ว หลังจากนั้นก็จะทำหน้าที่ของผู้ตัดต่อที่จะใช้ไอเดียที่ได้จากความเข้าใจในเนื้อเรื่องและการตีความเป็นอย่างดีมาตัดต่อเพื่อให้เกิดเรื่องราวที่น่าติดตามมากขึ้น เพราะบางครั้งภาพยนตร์บางแนวก็จำเป็นต้องพึ่งการตัดต่อให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น อย่างเช่นหนังประเภท การสืบสวนสอบสวน เรื่องที่ชวนน่าสงสัยน่าติดตาม เพราะหนังประเภทนี้เล่นกับข้อมูล ผู้ตัดต่อจึงควรสามารถเลือกภาพเหตุการณ์บางช่วงมาตัดต่อให้เข้ากันและสอดคล้องได้ โดยการตัดต่อไม่จำเป็นที่จะต้องให้เนื้อเรื่องเรียงลำดับเหตุการณ์แบบ 1-2-3 แต่สามารถเรียงสลับกันอย่างไรก็ได้ โดยต้องขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่องและไอเดียของผู้ตัดต่อว่าวิธีไหนที่จะสร้างความสนุกและน่าติดตามให้กับภาพยนตร์เรื่องนั้น

6.1.1 วิเคราะห์การตัดต่อภาพยนตร์สั้นเรื่อง “มือปืน ดอกไม้ คำสั่งฆ่า”

ด้วยเนื้อหาของเรื่องนี้ต้องการเน้นให้เป็นภาพยนตร์แนวชีวิต ในการตัดต่อจึงค่อนข้างให้ความสำคัญกับการเล่าเรื่องและการดำเนินเรื่องที่เน้นในเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครเป็นสำคัญ ซึ่งเมื่อรู้ในแนวทางใหญ่ที่ชัดเจนแล้ว เราก็จำเป็นต้องแยกแยะจุดมุ่งหมายของแต่ละฉากว่าฉากไหนต้องการความหมายและต้องการส่งผ่านความรู้สึกไปให้กับคนดูอย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากจุดมุ่งหมายของเรื่องนี้เน้นถึงการแสดงออกถึงอารมณ์ ภาพที่ต้องการให้ผู้ชมเห็นก็มักจะเป็นภาพที่เน้นถึงอารมณ์ด้วย โดยในแต่ละฉาก ภาพที่เลือกใช้มักจะเป็นภาพที่มีขนาดใกล้เคียงกับ MS ไปจนถึง ECU เพราะต้องการให้ผู้ชมสนใจถึงสีหน้าอาการของนักแสดง เพื่อเข้าถึงอารมณ์ และความยาวของแต่ละช็อตก็จะมีอยู่หลายขนาดแต่ส่วนมากแล้วมักจะเป็นการถ่ายแบบ Longtake เพื่อให้เห็นเหตุการณ์และการแสดงโดยรวม แต่ถ้าช็อตไหนเป็นช็อตที่สั้น ใช้ภาพที่แคบ บ่อยๆ และใช้จังหวะการตัดที่เร็วและกระชับก็แปลว่าช็อตนั้นคือช็อตที่เน้นอารมณ์เป็นอย่างมาก ซึ่งสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนในช่วงไคลแมกซ์ของเรื่อง โดยจะมีตัวอย่างของการตัดต่อในฉากนี้ในหน้าถัดไป

ในการตัดฉากไคลแมกซ์ ข้าพเจ้าเปิดด้วยภาพของสถิตยภัณฑ์ที่กำลังร้องไห้ในขนาดภาพ CU โดยตัดสลับกับหน้าของ เขียวก ที่โกรธแค้น ส่วนกฤษที่กำลังจะยิงประจันนั้นจะเป็นขนาดภาพ CU ซึ่งมีรายละเอียดต่าง ๆ กัน เช่น ภาพมือที่ถือปืนซึ่งกำลังสั่น สลับกับเหงื่อที่ไหลออกมาจากใบหน้า เป็นต้น ซึ่งในการที่เลือกใช้ขนาดภาพ CU มาตัดต่อกันนั้นก็เพื่อจะให้เกิดความตื่นเต้น และให้คนดูรู้สึกว่ายู่ในเหตุการณ์นี้ด้วย ส่วนจังหวะในการตัดฉากนี้ จะค่อนข้างเร็ว ก็เพื่อกระตุ้นอารมณ์ในฉากนี้ให้แตกต่างจากฉากอื่นๆ ซึ่งก็ตัดออกมาได้ตามที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.1 ภาพแสดงตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 การตัดต่อลำดับเสียง

ในภาพยนตร์แต่ละเรื่องนั้น เสียงก็มีความสำคัญไม่ต่างไปจากภาพเลย เพราะเป็นส่วนที่จะช่วยเพิ่มอรรถรสให้กับเรื่องราว ให้เกิดอารมณ์และรู้สึกล้อยตามไปได้ และเสียงยังช่วยบอกเล่าข้อมูลและเหตุการณ์ต่างๆผ่านคำพูดของนักแสดงเพื่อสร้างความเข้าใจและเงื่อนไขให้กับคนดูได้อีกด้วย

ซึ่งจะสามารถเห็นได้ว่าในภาพยนตร์เรื่องนี้ ก่อนข้างให้ความสำคัญกับเสียงไม่แพ้กับภาพ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นแนวชีวิต เสียงจึงเข้ามามีบทบาทช่วยส่งเสริมภาพให้มีความหมายและอารมณ์ความรู้สึกมากยิ่งขึ้น ประเภทของเสียงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์เรื่องนี้ จึงสามารถแบ่งได้ดังต่อไปนี้

1. เสียงสนทนา

เสียงสนทนาที่ได้ในเรื่องนี้เกิดควบคู่กับภาพในขั้นตอนการถ่ายทำ เนื่องจากถ่ายด้วยระบบวีดีโอ ปัญหาในเรื่องของภาพและเสียงที่ไม่ตรงกันจึงไม่เกิดขึ้น ในการตัดต่อเสียงนั้นมักจะเป็นการนำเสียงที่ได้จากภาพนั้นมาตัดต่อรวมกันเลย นอกจากบางข้อที่จำเป็นต้องตัดในขณะที่นักแสดงกำลังพูดอยู่ การนำเสียงมาใช้ก็อาจจะเป็นการยาก บางครั้งจึงต้องนำเสียงจากข้อmaster มาใช้แทน และเนื่องจากมีฉากที่นักแสดงต้องคุยโทรศัพท์ เพื่อให้คนดูสามารถเข้าใจเนื้อหาที่อีกฝ่ายกำลังพูดอยู่โดยไม่มีการตัดให้เห็นหน้า จึงจำเป็นต้องอัดเสียงบทสนทนาเอาไว้ และนำมาตัดให้ต่อกับที่ตัวแสดงกำลังพูดอยู่ด้วย

2. เสียงบรรยากาศ

ในการบันทึกของระบบวีดีโอ เสียงจะถูกบันทึกไปพร้อมกับภาพ จึงมีปัญหายุ่งยากในเรื่องของเสียงที่ไม่ต้องการแทรกอยู่ระหว่างที่มีการถ่ายทำ แต่ด้วยสถานที่ที่เลือกถ่ายทำเป็นสถานที่ที่ไม่มีคนพลุกพล่าน และไม่มีคนอยู่อาศัยมากนัก ปัญหาในเรื่องของเสียงบรรยากาศจึงสามารถแก้ไขไปได้พอสมควร ในช่วงฉากจบของหนังจะเน้นเสียงบรรยากาศให้ชัดเจนเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อารมณ์ที่เป็นจริงที่สุด ไม่ต้องการปรุงแต่งเพิ่มเติม ซึ่งจะช่วยให้คนรู้สึกเหมือนอยู่ในเหตุการณ์นั้นจริงๆ

3. เสียงเทคนิคพิเศษ

เสียงเทคนิคพิเศษ หรือ Sound effect เป็นเสียงที่นำมาใช้เพิ่มเติมในช่วงตัดต่อ ซึ่งในเรื่องจะมีเหตุการณ์ที่เกิดการยิงปืนเกิดขึ้น ซึ่งมีการใช้เพียงเสียงเท่านั้น ไม่มีการเห็นการยิงปืนกันจริงๆ จึงจำเป็นต้องหาเสียงของปืนมาใช้ในการตัดต่อในช่วงนั้นเพิ่ม

4. เสียงดนตรีประกอบ

ภาพยนตร์เรื่องนี้จะแยกดนตรีออกได้เป็น 2 ประเภท ซึ่งในประเภทที่นั้นจะใช้เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายที่มีเมโลดี (Melody) ไพเราะสดใส ซึ่งจะถูกใส่เข้าไปในฉากที่ลึกลับปรากฏตัวเพื่อเสริมให้อารมณ์ของตัวละครตัวนี้แตกต่างจากตัวละครอื่นๆ แต่ถ้าหากตัวละครตัวอื่นที่บทบาทเด่นกว่า ลึกลับอยู่ร่วมฉากด้วยก็จะมีดนตรีแนวอิเล็กทรอนิกส์แทรกเข้ามาบ้าง เพื่อไม่ให้อารมณ์โดดจนเกินไป ส่วนแนวดนตรีอีกประเภทที่ใช้ จะเป็นแนวอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งท่วงทำนองจะดูมีมน มีความเศร้าแฝงอยู่ นำมาใช้เพื่อเสริมอารมณ์ให้กับคนดูให้เข้าถึงตัวละครได้ง่ายขึ้น และการที่เลือกใช้ดนตรีแนวนี้ ก็เพื่อสร้างความตื่นเต้นเร้าใจในช่วงของไคลแมกซ์ได้อีกด้วย

ภาพยนตร์เป็นสื่อที่สามารถสัมผัสได้จากกรเห็นและการได้ยินเสียง ซึ่งเสียงดนตรีสามารถให้อารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันไปตามจังหวะทำนอง เสียงจากเครื่องดนตรีที่ต่างชนิดกันก็ยังสร้างความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ฉะนั้นแล้วจึงมักมีการนำเสียงดนตรีมาช่วยส่งเสริมทางด้านอารมณ์ความรู้สึก ให้คนดูมีอารมณ์ร่วมไปจนสุดเท่าที่ผู้กำกับต้องการ โดยเสียงและภาพนั้นจะต้องให้อารมณ์ที่ไปในทิศทางเดียวกัน หรือเสียงนั้นจะต้องให้ความหมายที่ตรงกับความรู้สึกที่ผู้กำกับต้องการซึ่งบางครั้งเสียงนั้นอาจจะแตกต่างกับภาพอย่างสุดขั้วเลยก็ได้ ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้มีการออกแบบในเรื่องของดนตรีมาแล้วว่าจะมีแนวดนตรีเพียง 2 แนวเท่านั้นในเรื่อง คือแนวที่เป็นอะคูสติคกีตาร์ (Acoustic) กับแนวที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ (Electornica) ซึ่งอารมณ์ของแนวดนตรี2แนวนี้นั้นค่อนข้างแตกต่างกัน แต่เมื่อนำมาผสมผสานแล้ว อารมณ์ของมันค่อนข้างเข้ากับภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ดี เพราะว่ามันช่วยเสริมอารมณ์ในด้านมืดและด้านที่สดใสของตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 งบประมาณการถ่ายทำ

SHORT BUDGET TOP SHEET
ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “มือปืน ดอกไม้ คำสั่งฆ่า”
กำกับโดย อรรถพล โสจันทร์

เลขที่	รายการ	งบประมาณที่ตั้งไว้	งบประมาณจริง
001	ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก	2000	1700
002	ค่านักแสดง	5000	9000
003	ค่าขนส่ง	500	800
004	ค่าเดินทาง	500	500
005	ค่าอาหาร	1000	1200
006	ค่าม้วนวีดีโอ	1100	680
007	ค่าฟิล์มถ่ายรูป	220	220
	รวมค่าใช้จ่ายช่วงการถ่ายทำ	10320	14100
008	ค่าตัดต่อและบันทึกเสียง	3000	4000
	รวมค่าใช้จ่ายช่วงการตัดต่อ	3500	4500
	รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด	16820	22100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุป

7.1 ปัญหาและการแก้ไข

ในการกำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้ประสบกับปัญหาต่างๆมากมายตั้งแต่ช่วงขั้นตอนก่อนการถ่ายทำจนถึงกระบวนการตัดต่อ ซึ่งข้าพเจ้าจะจำแนกปัญหาทั้งหมดออกเป็น 3 ช่วงดังนี้

ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ

ในขั้นตอนนี้จะเป็นเรื่องของเตรียมการถ่ายทำทั้งหมด เปรียบเหมือนกับการวางแผนและทำไทม์ไลน์ประกอบทุกอย่างในภาพยนตร์ของเราครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของฉาก, นักแสดง, บทภาพยนตร์, ตารางเวลา หรือกำหนดการถ่ายทำ

1. ในเรื่องของกาแบ่งเวลาในการทำงานค่อนข้างมีปัญหา จึงทำให้ไม่สามารถกำหนดได้ว่างานแต่ละอย่างจะเสร็จเมื่อไหร่ ในตอนหลังจึงต้องทำตารางการทำงานอย่างชัดเจน เพื่อให้ทำงานได้เป็นขั้นตอนได้สะดวกมากขึ้น

2. ค่อนข้างเสียเวลานานในการเก็บบทภาพยนตร์ จึงทำให้การเตรียมงานในด้านอื่นๆนั้นไม่ลงตัว มีเพียงนักแสดงเท่านั้นที่ได้ครบตามที่ต้องการ ซึ่งในเมื่อบทยังไม่ดีพอจึงทำให้เราต้องแก้ไขไปเรื่อยๆ และในบางส่วนที่เราทำไปแล้วก็ต้องมาแก้กันอีกเมื่อบทถูกปรับเปลี่ยน เช่นในตอนแรกตัวละครของข้าพเจ้าถูกออกแบบให้อาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยว ก็เลยไปหาบ้าน ต่อมาบทถูกปรับให้ตัวละครอาศัยอยู่ในแฟลตเพื่อความเหมาะสมกับบุคลิกของตัวละคร จึงต้องเปลี่ยนสถานที่อีก เป็นต้น เพราะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉะนั้นการแก้ปัญหาในขั้นตอนนี้คือ การทำบทภาพยนตร์ให้ลงตัวเสียก่อน มุ่งมั่นกับมันให้เต็มที่ ซึ่งเราอาจจะต้องใช้เวลาโดยตรงนี้นานพอสมควร และในเมื่อเราได้บทที่เสร็จสมบูรณ์ลงตัวแล้ว จึงค่อยทำในส่วนอื่นต่อไปซึ่งจะง่ายขึ้นมาก เพราะเราได้กำหนดทุกอย่างที่เราต้องการลงไปบนบทแล้ว ก็ไปหามาตามนั้น

ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ

ในขั้นตอนนี้ปัญหาที่เราัมักจะพบนั้นส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับเรื่อง ฉากและการจัดแสง, เครื่องไม้เครื่องมือ และการแสดง

1. ห้องที่ข้าพเจ้าเลือกสำหรับถ่ายนั้นเล็กเกินไป จึงทำให้ยากต่อการจัดแสงเพื่อให้แสงตกตามบริเวณที่ต้องการ และไฟที่ใช้ก็มีมาเสียคระทันหัน แลมนเป็นไฟหลักเสียด้วย จึงทำให้ต้องใช้ไฟอื่นๆ ซึ่งมีคุณสมบัติในการปรับแต่งแสง ได้ยากกว่า และความสว่างน้อยกว่ามากแทน

2. สืบเนื่องมาจากปัญหาในเรื่องของสถานที่ที่แคบและเล็กเกินไป ทำให้การจะเลือกใช้มุมภาพในการถ่ายทำแทบจะทำได้มีมานัก ภาพที่ใช้จึงมักมีเพียงภาพแคบๆเท่านั้น

3. ปัญหาในเรื่องของการแสดง ในบางฉากของภาพยนตร์จำเป็นต้องใช้อารมณ์อย่างมากในการแสดง และถ้านักแสดงของเราเล่นไม่ได้ ก็จะเสียเวลามากในการถ่ายและส่งผลกระทบไปถึงเวลาในการถ่ายทำของนักแสดงคนอื่นๆ ซึ่งในการแก้ไขนั้น เราควรจะคัดเลือกนักแสดงและให้เขาลองเล่นในส่วนที่ยากที่สุดของบทภาพยนตร์เพื่อที่จะได้รู้ว่าเขาเล่นได้ไหม ซึ่งบางทีการที่เลือกนักแสดงจากบทที่ง่ายเกินไปทำให้เราไม่เห็นความสามารถของเขาทั้งหมด

4. เนื่องจากเราต้องทำงานร่วมกับคนหลายคนในบางครั้งการที่เราขาดประสบการณ์ในการทำงานและควบคุมคน ทำให้เราไม่สามารถใช้ศักยภาพของหน้าที่ผู้กำกับได้อย่างเต็มที่ ทำให้เราไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างกระทันหันได้ เช่น การทะเลาะกันของทีมงาน หรือนักแสดง ในการแก้ปัญหาเรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่า บางครั้งเราต้องเด็ดขาดกว่าคนอื่นๆ ต้องกล้าตัดสินใจถึงแม้บางทีมันค่อนข้างลำบากในการพูดแต่ต้องทำ เพื่อให้งานเดินต่อไปข้างหน้า

ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

ในส่วนนี้จะเป็นเรื่องของการตัดต่อ ข้าพเจ้าค่อนข้างสบายกับขั้นตอนนี้เพราะได้คนตัดต่อที่มีฝีมือและทำหน้าที่เป็น บางคนที่มาตัดต่อนั้นเป็นเพียงช่างเทคนิค หรือคนที่ใช้เครื่องเป็นเท่านั้นจึงทำให้การตัดต่อของเขานั้นค่อนข้างขาดจังหวะและการเลือกภาพที่ดี ส่วนปัญหาของข้าพเจ้าในช่วงนี้มีเพียงแค่เพลงที่เลือกมานั้นเอามาใช้ไม่ได้หนึ่งเพลงจึงทำให้ต้องหาเพลงใหม่ที่ใกล้เคียงกับที่ต้องการ เนื่องจากในตอนแรกข้าพเจ้าเตรียมเพลงไป แต่ปรากฏว่าต้องใช้เป็น ซีดี เท่านั้นถึงจะเอาลงเครื่องได้ ซึ่งในการป้องกันปัญหานี้คือ เราควรจะต้องถามเกี่ยวกับอุปกรณ์ให้แน่ชัดเสียก่อน ว่าใช้อะไรได้บ้าง ไม่ได้บ้างเราจะได้เตรียมไปถูกและไม่เสียเวลา

7.2 ข้อเสนอแนะ

เป็นเรื่องธรรมดาที่เราต้องพบเจอกับปัญหาในเวลางาน ยิ่งโดยเฉพาะในการทำภาพยนตร์สักเรื่องย่อมต้องมีปัญหาและอุปสรรคต่างๆมากมาย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของ คน เครื่องไม้เครื่องมือ สถานที่ เวลา หรือแม้กระทั่งเรื่องของงบประมาณ แต่ผู้กำกับต้องสามารถแก้ปัญหาได้ และสิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้เราพบกับปัญหาน้อยลงคือ การวางแผนงานที่ดี และความใจเย็นมีสติ อย่าไปตื่นตระหนกกับปัญหา ให้คิดไว้เลยว่า เราต้องเจอปัญหาแน่นอน เราควรเตรียมการทุกอย่างให้เรียบร้อยก่อนบนโต๊ะทำงาน ก่อนที่จะออกไปเจอกับปัญหาเฉพาะหน้า เช่นเรื่องของอุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น หากเราสามารถเตรียมอะไรเอาไว้ล่วงหน้าได้ย่อมเป็นการดีกว่า สรุปแล้ว การทำภาพยนตร์นั้นจะต้องมีปัญหามาและอุปสรรคตามมารบกวนตลอด ไม่ว่าจะเป็นกองถ่ายขนาดใหญ่ก็ยังไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นเราควรเตรียมร่างกายและจิตใจของเราให้พร้อมก่อนออกกองถ่ายและวางแผนงานทั้งหมดให้เรียบร้อย ทบทวนสิ่งที่เราได้เรียนรู้มา ซึ่งประสบการณ์จะสามารถช่วยเราได้มากที่สุด เดียวเมื่อเกิดปัญหาต่างๆ และสุดท้ายต่างคนก็ต่างทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

เกียรติชัย สุวรรณศร, บรรจง โกศลวัฒน์. การสร้างสรรค์ และการผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น.
กรุงเทพมหานคร ; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช., 2539.

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม.คนสร้างสร้างหนัง หนังสือ.กรุงเทพฯ,2545

ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน.บทหนังที่ดีไม่มีวันเกิดจากเรื่องที่เลว, BIOSCOPE. ตุลาคม 2545 , หน้า58-66

ประภัสสร เตือนันต์ ,การกำกับภาพยนตร์ สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ. เอกสารประกอบการสอน
ชุดวิชา02102251 .กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , 2540

อรสม สุทธิสาคร ,ชีวิตจริงของคนรับจ้างมา "มือปืน", โรงพิมพ์กรุงเทพ , สำนักพิมพ์สารคดี , ปี
พ.ศ. 2543

Pete W. Rea and David K. Irving. Producing and Directing The Short Film and Video. USA.
Focal Press, 1995.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

อรรถพล โดจันทร์ เกิดเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2522 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาที่ โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุบางเขน ต่อมาศึกษาชั้น ป.ว.ช ที่วิทยาลัยช่างศิลป์ แล้วจึงไปศึกษาต่อที่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้